

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2553

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
รัชนิวรรณ สุริยอาภา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2553

นางสาวรัชนีวรรณ สุริยาภา (2553) ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรม
ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร
ปริญญาณพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ).กรุงเทพฯ.บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์เทเวศร์
พิริยะพจน์. รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา
ลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ วุฒิต่างลูกเสือ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ
กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ระดับผู้บังคับบัญชา
ลูกเสือรุ่นใหญ่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ)
กระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็น
แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล และ
ด้านการรายงานการจัดกิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
โดยรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.90$ S.D. = .42) เมื่อแยกราย
ด้านพบว่า ด้านการวางแผนเห็นด้วยในระดับ เหมาะสมมาก (ค่า $\bar{x} = 3.92$ ค่า S.D. = .42)
ด้านการจัดกิจกรรมเห็นด้วยในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.92$,S.D. = .47) ด้านการวัดผลและ
ประเมินผลเห็นด้วยในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.92$ S.D. = .45) และด้านการรายงานผลการ
จัดกิจกรรมเห็นด้วยในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.84$ S.D. = .49)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ
สามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ
วุฒิต่างลูกเสือ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ มีดังนี้

2.1 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัด
กิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการ
จัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

OPINIONS OF THE SCOUT COMMANDER TOWARDS SCOUT ACTIVITIES
MANAGEMENTS IN THE ORDINARY VERSION OF SECONDARY SCHOOL IN
THE AREA OF EDUCATION , BANGKOK.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
At Srinakharinwirot University
May 2010

Ratchaneewan Suriya apa (2010) Opinions of the scout commander towards scout activities managements in the ordinary version of secondary school in the area of education, Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees: Assoc Prof : Tawate Piriyaopon. Assoc Prof Suparat Worathong

The purpose of this study. To compare the opinions of supervisors Scout toward senior scouting activities. Of secondary schools in the area of Education, Sex Education by the Boy Scouts. And operational experience in Boy Scouts. Target of this study are teachers and educational personnel. Model Scout level supervisors in large schools under the Office of Basic Education. Ministry of Education in Bangkok of 300 samples used in this study was a questionnaire that the study has built on the opinions of senior scouting supervisor includes four aspects: planning Of activities. Measurement and Evaluation. And the reported activities. The statistics used to analyze data, percentage, mean and standard deviation.

The results showed that.

1. The opinion of the commander of the Scout activities, senior scouting overall opinion was that the most appropriate level ($\bar{x} = 3.90$ SD = .42) also found that when separated. Planning with the level agreed more ($\bar{x} = 3.92$ SD = .42) with the activity levels seen with the large (= 3.92, SD = .47) measure and evaluate the agreed level. seen by many ($\bar{x} = 3.92$ SD = .45) and financial reporting activities with the level agreed in large ($\bar{x} = 3.84$ SD = .49).

2. Comparing the opinions of the supervisors to senior scouting activities. Of secondary schools in the area of High Education, gender and scout. And experience in the Boy Scouts are working.

2.1 Scout commander in sex difference. Have conducted reviews of senior scouting activities. Area school education Bangkok teacher no different.

2.2 Commanders Scout with the Boy Scout High differently. Have conducted reviews of senior scouting activities. Area school education Bangkok No difference.

2.3 Scout experienced supervisors in different operational Scout. Have conducted reviews of senior scouting activities. School Education Area in Bangkok No difference.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรม
ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

ของ

รัชนีวรรณ สุริยาภา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คนบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยพจน์)

(ดร. วินดา เจียรนัย)

..... กรรมการ

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุภารัตน์ วรทอง)

(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยพจน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุภารัตน์ วรทอง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และความกรุณาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์, รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ รวมถึงช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัย อีกทั้งให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย รองศาสตราจารย์ ดร. อารมณ นาวากาญจน์ กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้แต่งตั้งเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ช่วยประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย รวมถึงผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในการเข้าถึงข้อมูล ขอขอบพระคุณคุณนรินทร์ คำโพธิ์ ผู้อำนวยการกองการศึกษา เทศบาลตำบลบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ข้อเสนอแนะ คำปรึกษา ทั้งเนื้อหา และสถิติเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ สาขาการจัดการนันทนาการ ทุกคน ที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และให้กำลังใจเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ แห่งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณแม่เจริญ สุริยอาภา ที่ให้ความรัก ความห่วงใย คอยเป็นกำลังใจ สนับสนุนและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดีมากมายโดยตลอด หากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวนามมาข้างต้นมา ณ โอกาสนี้

ธวัชวีวรรณ สุริยอาภา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	9
ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น.....	11
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	12
ประเภทของความคิดเห็น.....	13
การเกิดความคิดเห็น.....	14
ความคิดเห็นกับทัศนคติ.....	16
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	17
การวัดความคิดเห็น.....	18
ความเป็นมาและความสำคัญของการลูกเสือ.....	18
ประวัติความเป็นมาของการลูกเสือโลก.....	19
ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของการลูกเสือไทย.....	20
แนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี.....	28
ประเภทของลูกเสือ.....	30
การจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	31
การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน.....	36
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการในกองลูกเสือ.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	61
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	84
สรุปผลอภิปราย.....	88
อภิปรายผล.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	97
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	97

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	109
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	109
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	120

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวน และคำร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ วุฒิทางลูกเสือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ.....	67
2	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียน มัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน.....	69
3	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ	71
4	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ.....	73
5	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการรายงานผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ.....	75
6	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียน มัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน ด้าน การจัดกิจกรรมด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ และด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ.....	77
7	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร.....	78
8	ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นต่อการ ดำเนินการ จัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครโดยรวม จำแนกตามตามวุฒิทางลูกเสือ.....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นต่อการ ดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผลและด้านการรายงานผล.....	80
10 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นต่อการ ดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ทางลูกเสือ	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กิจกรรมลูกเสือถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนักเรียน ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่ออบรมนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้รู้จักการเสียสละ เพื่อส่วนรวม พัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนสังคมและประเทศชาติ เป็นพลเมืองที่ดีตามจารีตประเพณีของบ้านเมือง ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 125 ตอนที่ 42 ก ลงวันที่ 4 มีนาคม 2551: 92 3114) คณะลูกเสือแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญาจิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบและช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคีและมีความเจริญก้าวหน้า ทั้งนี้ เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

1. ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟัง และพึ่งตนเอง
2. ให้มีนิสัยสุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
3. ให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์
4. ให้รู้จักทำการฝีมือ และฝึกฝนให้ทำกิจการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
5. ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศชาติ

กิจการลูกเสือได้ถือกำเนิดขึ้นครั้งแรก ณ ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2440 โดยผู้ก่อตั้งคือ Robert Stephenson Smyth Baden Powell หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า Lord Baden Powell (B.P.) ได้นำแนวคิดเพื่อนำเด็กอาสาสมัครเข้าช่วยในกิจการทหาร โดยทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข่าวสอดแนมและเปื่อยามคอยส่งสัญญาณให้ทหาร และเด็กอาสาเหล่านั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีมาก จึงทำให้ B.P. ได้นำแนวทางดังกล่าวมาจัดตั้งลูกเสือขึ้น นับเป็นจุดเริ่มต้นของกิจการลูกเสือโลกและได้แพร่หลายไปสู่หลาย ๆ ประเทศ สำหรับประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเล็งเห็นว่ากิจกรรมลูกเสือตามแบบของB.P. ที่กำลังแพร่หลายในเวลานั้นเป็นแนวทางที่ดีที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้เกิดความรักชาติบ้านเมือง และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยพระองค์ท่านได้ทรงทดลองฝึกมหาดเล็กรักษาพระองค์ที่พระราชวังสราญรมย์และที่พระราชวังสนามจันทร์ จากนั้นพระองค์ทรงมีพระราชดำริให้มีการจัดตั้งกองลูกเสือสำหรับเด็กชาย แต่เนื่องจากพระองค์ทรงเกรงว่าประชาชนจะไม่เห็นด้วยและเข้าใจไปว่าการฝึกลูกเสือเป็นการฝึกทหาร พระองค์จึงได้มีโครงการทดลอง จัดตั้ง กองเสือป่า สำหรับผู้ใหญ่ขึ้นในปี พ.ศ. 2445 หลังจากที่ทรงตั้งกองลูกเสือขึ้นแล้วพระองค์ทรงเป็นนายกกองใหญ่ นับแต่นั้นเป็นต้นมากิจการลูกเสือก็ได้แพร่หลายออกไปทั่วประเทศ (อำนาจ ช่างเรียง. 2547)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 4 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนของชาติ จำเป็นจะต้องได้รับการศึกษาตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อเป็นการวางรากฐานให้เขาเหล่านั้นได้พัฒนาความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของกระบวนการลูกเสือที่เป็นกลไกในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติโดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ลูกเสือได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม กระทรวงศึกษาธิการได้มีการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการลูกเสือเพื่อให้เกิดคุณธรรมและจริยธรรม ยึดมั่นในระเบียบวินัย การลูกเสือจึงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ(กรมพลศึกษา , 2542) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการที่ ศธ. 0204 / 394 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 ได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในการกำหนดให้กิจกรรมลูกเสือเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกในการนี้คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในการประชุมครั้งที่ 2/2551 ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า สิ่งที่สมารถทำได้ทันที คือการกำหนดการประเมินคุณภาพงานลูกเสือภายในสถานศึกษาดังกล่าวไว้ในการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาอีกทั้งกิจกรรมลูกเสือนั้นถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความเชื่อมโยงกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกแล้ว ทั้งในมาตรฐานผู้เรียนมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดี และมาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต รวมทั้งมาตรฐานด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เน้นย้ำให้ประเมินภายนอกพิจารณากิจกรรมการประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป(สำนักงานการลูกเสือยุวกาชาดและกิจการนักเรียน 2551) กิจกรรมลูกเสือจึงเป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร

สถานศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษา รู้จักกระบวนการคิด วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน มีความสุขกับการทำงานเป็นกลุ่ม ตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลักษณะความพร้อม ความต้องการ และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาศักยภาพที่แท้จริง อันส่งผลต่อการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสพการณ์ คุณธรรม จริยธรรม จากกระบวนการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญ รวมถึงการสร้างเสริมให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบและมีคุณภาพเพื่อการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (กรมวิชาการ. 2545) กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมที่มีการเรียนการสอนเป็นระบบ เพราะการเรียนวิชาลูกเสือจะทำให้เด็กมีระเบียบวินัย มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และการเสียสละ อันเป็นพื้นฐานในหน้าที่ที่เด็กพึงกระทำอย่างยั่งยืนในหมู่คณะ และต่อสังคมที่เด็กจะได้ปฏิบัติตามความเหมาะสมกับวัยเด็ก

กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมสำคัญของการพัฒนาคน เพราะกระบวนการของลูกเสือเป็นการเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความรู้จักกาลเทศะ ความรักในเกียรติยศศักดิ์ศรีแห่งตน ความรักหมู่คณะและความรักชาติบ้านเมือง เหล่านี้คือคุณสมบัติของคนที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เพื่อให้เป็นทรัพยากรของมนุษย์อันเป็นรากฐานสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการพัฒนาประเทศในทุกสาขา การดำเนินการฝึกอบรมลูกเสือ ได้ดำเนินการอยู่ในสถานศึกษาควบคู่มาับหลักสูตรการศึกษาของชาติทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นทั้งวิชาเลือกและกิจกรรมในหลักสูตรและนอกหลักสูตรติดต่อกันเรื่อยมา ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่า มีปัญหาหลายประการ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาหลายแห่งไม่ให้ความสำคัญหรือไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมลูกเสือ ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนหรือผู้บังคับบัญชาหมู่ลูกเสือขาดทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน ขาดการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องและวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม และจากการติดตามผลการปฏิบัติงานกิจกรรมลูกเสือของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา(กรมพลศึกษา. 2547) พบว่ามีสถานศึกษาจำนวนมากไม่ได้ดำเนินการตั้งกองลูกเสือให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ผู้บริหารและครูผู้สอนยังไม่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และมีหลายคนที่ผ่านการอบรมแล้ว แต่ไม่ได้มีใจรักในกิจกรรมลูกเสือ ก็ไม่ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือให้บังเกิดผลอย่างจริงจัง

การจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครก็ได้ใช้กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมหลักในการปลูกฝังควมมีระเบียบวินัยให้ลูกเสือ-เนตรนารีเป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดเอาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนและได้พบว่าการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมี

ปัญหาที่เหมือน ๆ กันคือ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือในระดับที่น้อยมาก ขาดการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ – เนตรนารีขาดทักษะ ความรู้และประสบการณ์ทางลูกเสือ แต่กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ผลที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการวางแผนการดำเนินการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลผู้เรียน และการรายงานผล ต้องการผู้บังคับบัญชาลูกเสือ – เนตรนารีที่มีความสามารถ ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของกิจการลูกเสืออย่างแท้จริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารีในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

ผู้วิจัยเห็นว่า การดำเนินการกิจกรรมลูกเสือเนตรนารี มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ดำเนินการต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี ซึ่งกิจกรรมนันทนาการในกองลูกเสือและเนตรนารีถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมสุขภาพด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกายให้ดีขึ้น ลดความเจ็บป่วย นอกจากนี้ ยังช่วยให้บุคลากรมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เห็นใจซึ่งกันและกัน มีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบระเบียบ บนพื้นฐานวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อเฟื้อต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะสามารถช่วยยกระดับจิตใจอารมณ์และสังคมของลูกเสือและเนตรนารีให้ดียิ่งขึ้นและสามารถดำรงชีวิตที่เป็นสุขในสภาวะการของสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ วุฒิทางลูกเสือและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้คาดหวังว่าผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตพื้นที่

การศึกษาที่ 1 – 3 เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตและข้อจำกัดในการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) กระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 950 คน แบ่งออกตามเขตพื้นที่การศึกษา 3 ในปีการศึกษา 2552 แยกได้ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 58 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 330 คน

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 43 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 325 คน

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 45 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 295 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยการเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie; & D.W.Morgan.1970: 607-610) ที่ขนาดกลุ่มประชากรจำนวน 950 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 274 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูล 300 คนโดยวิธีการเลือกแบบการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 วุฒิต่างลูกเสือ

1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการดำเนินการจัด

กิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงที่แสดงออกของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

2. การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปตามประกาศ และข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครองหลักสูตร และวิชาพิเศษลูกเสือ รวมทั้งให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยมีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการ 4 ด้านได้แก่ การวางแผน การจัดกิจกรรม การวัดผลและการประเมินผล การรายงานผล เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือปฏิบัติ

2.1 การวางแผน หมายถึง การวางแผนในการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร อันประกอบด้วย การจัดบุคลากรในการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญ การวางแผนร่วมกันของผู้กำกับลูกเสือสามัญ การประสานงานและวางแผนร่วมกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียน การจัดทำแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสือประจำปี การวางแผนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมลูกเสือ การจัดหัวข้อให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมลูกเสือและการสร้างความสัมพันธ์ของกองลูกเสือกับชุมชน

2.2 การจัดกิจกรรม หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรลูกเสือตรี หลักสูตรลูกเสือโท หลักสูตรลูกเสือเอก และหลักสูตรเครื่องหมายวิชาพิเศษต่างๆ รวมทั้งแผนดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียน มีการวิเคราะห์หลักสูตรการใช้แผนการสอนให้เหมาะสมสนองความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญ ซึ่งเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้มุ่งพัฒนานิสัยความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนการกล้าแสดงออกในด้านการบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมและใช้บุคลากรในท้องถิ่นที่มีประสบการณ์มาร่วมจัดกิจกรรม

2.3 การวัดผลและการประเมินผล หมายถึง การวัดผลประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามหลักเกณฑ์การวัดผลประเมินผล หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ โดยใช้วิธีการวัดผลประเมินผลการจัด

กิจกรรมลูกเสือ อย่างหลากหลาย ตามสภาพจริง และนำผลการวัดและประเมินผลมาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมลูกเสือ

2.4 การรายงานผล หมายถึง ระดับการรายงานผลการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแบบรายงานการลูกเสือประจำปี (ลส.5) และการแจ้งข่าวสาร การสื่อสารให้หน่วยงานอื่น ชุมชน และสังคม ได้รับทราบถึงการดำเนินการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกอบรมลูกเสือสามัญ

3. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ หมายถึง ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้กำกับ และรองผู้กำกับลูกเสือสามัญ ในกองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียน

4. ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นเนตรนารีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 และรวมหมายถึงลูกเสือหญิงที่เรียกว่าเนตรนารีด้วย

5. กิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ หมายถึง กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียน ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยให้ใช้เวลาเรียน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545

6. วุฒิทางลูกเสือ หมายถึง ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่ผ่านการฝึกอบรม และการประเมินผลการฝึกอบรม ตามแผนการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือของสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย

6.1 ขั้นความรู้เบื้องต้น (Basic Unit Leader Training Course :B.T.C.)

6.2 ขั้นความรู้ขั้นสูง (Advanced Unit Leader Training Course :A.T.C.)

6.3 ขั้นผู้ช่วยผู้ให้การฝึกอบรม (Assistant Leader Trainers Course :A.L.T.C.

3 ท่อน)

6.4 ขั้นผู้ให้การฝึกอบรม (Leader Trainers Course :L.T.C. 4 ท่อน)

7. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ ในกองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียน

7.1 ระยะเวลา 1 – 6 ปี

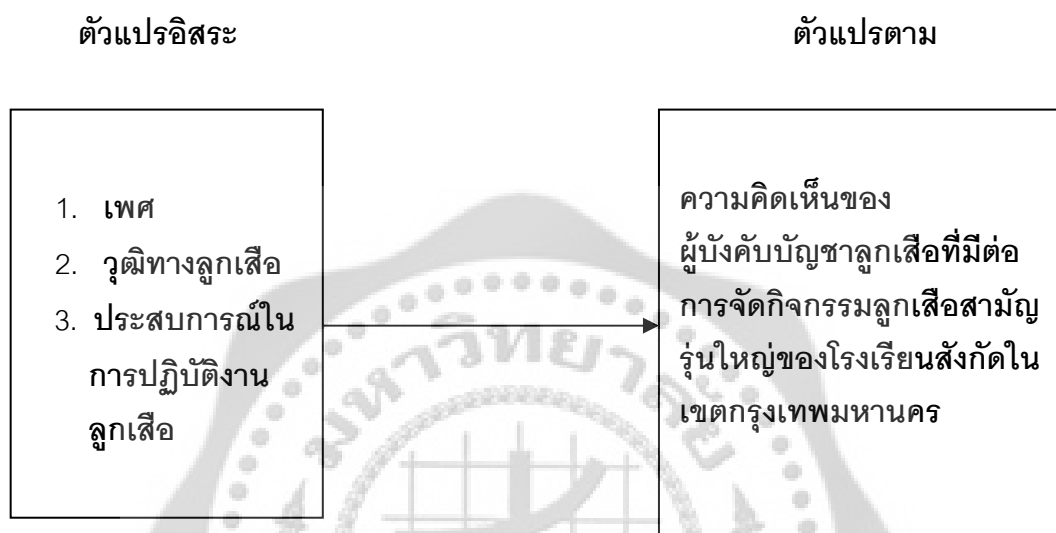
7.2 ระยะเวลา 7 – 9 ปี

7.3 ระยะเวลา 10 – 12 ปี

7.4 13 ปีขึ้นไป

8. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นต้นไปในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ 1-3 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
3. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอรายละเอียดตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. ความเป็นมาและความสำคัญของการลูกเสือ
 - 2.1 ประวัติความเป็นมาของการลูกเสือโลก
 - 2.2 ความสำคัญของกิจกรรมลูกเสือโลก
 - 2.3 ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของการลูกเสือไทย
3. แนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี
 - 3.1 สาระสำคัญของลูกเสือ
 - 3.2 ประเภทของลูกเสือ
 - 3.3 การจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี
 - 3.4 การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการในกองลูกเสือ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

อุทัย หิรัญโต (2519: 80-81) ให้ความเห็นว่า ความคิดเห็นของคนเรามีหลายระดับ คืออย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้ง และติดตัวไปเป็นเวลานานเป็นความคิดเห็นทั่วไป ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน โดยความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง และเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง และมีอยู่ระยะสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่ง ที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐาน พยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นง่ายสลายตัวเร็ว

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงออกทางความคิดเห็นนั้น มักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สงวน สุทธิเลิศอรุณ; และคณะ (2522: 9) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกซึ่ง มีวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นที่มีความหมายแคบกว่าเจตคติเพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคล ความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

เรืองเวทย์ แสงรัตน (2522: 30) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้

นิสา สุวรรณประเทศ (2523: 15) ได้สรุปความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกของบุคคลสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมต่อประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

สุโท เจริญสุข (2524: 58-59) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2529: 132-133) กล่าวว่า ความคิดเห็นมักใช้ควบคู่ไปกับค่านิยมและความเชื่อส่วนใหญ่ความคิดเห็นมักจะใช้กับเรื่องคนหมู่มาก มีความเชื่อ หรือทัศนคติอย่างไร

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2534: 246) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดเห็นประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

จารุฉัตริ ประเสริฐวณิช. (2530: 12) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น เป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2524: 246) ความคิดเห็น เป็นการตอบสนอง หรือ ปฏิกริยาทางด้านความคิดที่มีต่อเหตุการณ์ที่มากกระทบเป็นความคิด การตัดสินใจ และความเชื่อเฉพาะตัวบุคคลที่สนองตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่ต้องอาศัยเหตุผล หรือข้อพิสูจน์ใด ๆ

ฟอสเตอร์ (สุนิสา ทนุผล. 2530: 5 – 6; อ้างอิงจาก Foster.1975: 247) ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติของบุคคลนั้นมักเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ หรือเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย ได้ทดลอง ฯลฯ อันถือเป็นประสบการณ์ตรง (Direct experience) และจากประสบการณ์โดยอ้อม (Indirect experience) ได้แก่ การได้ยิน ได้ฟัง

2. ค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน จึงอาจจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน

กมลรัตน์ หล้าสูงศ์. (อภิขัย ซาซุม. 2538: 11; อ้างอิงจาก กมลรัตน์ หล้าสูงศ์. (2527: 174) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกโดยการพูด หรือ เขียนเกี่ยวกับเจตคติ ความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็น ไม่เหมือนเจตคติตรงที่ไม่จำเป็นที่จะต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนอง หรือไม่ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้ามีคนไม่เห็นด้วย บุคคลนั้นก็อาจจะเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกโดยการพูด เขียน หรือ สื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้ถึงความคิด ความรู้สึก ค่านิยม หรือ ความเชื่อ ที่บุคคลมีต่อเรื่องราวใด ๆ โดยมีอายุ พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องมีการพิสูจน์ถึงความถูกต้องของความคิดเห็นนั้น ๆ จึงอาจถูกยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้

ความคิดเห็นจึงเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติ หรือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ สภาพแวดล้อม และประสบการณ์ของแต่ละคน รวมทั้งความสัมพันธ์ติดต่อกันระหว่างบุคคลด้วย ความคิดเห็นไม่อาจจะแยกออกจากทัศนคติได้ เนื่องจากความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เพียงแต่ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster. 1972: 88) ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นมีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงและจากการได้ยิน ได้เห็นรูป หรืออ่านจากหนังสือ ไม่ได้พบเห็นของจริง ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ทางอ้อม
2. ระบบค่านิยม และการตัดสินค่านิยมอันเนื่องจากกลุ่มชน ซึ่งแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมที่ไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน
3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งมีผลต่อการเกิดพฤติกรรม และความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทศนคติ และความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หรือหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลอื่น

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ซึ่งสื่อมวลชนเหล่านี้ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531: 4) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดขึ้นได้จากเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. การเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน อื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งนอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้น ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของบุคคลนั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่น ที่ตนเองเกิดความพอใจ หรือเกิดความชอบ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง ดารา นักการเมือง และคนอื่น ๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคมคนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนเองได้อาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่ม ศาสนา และสถาบันต่างๆ เป็นต้น ดังนั้น สรุปว่า สิ่งที่เกิดทำให้เกิดความคิดเห็น คือ สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เช่น พันธุกรรม อวัยวะ สิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคล เช่น ความรู้ ประสบการณ์หรือแม้แต่กลุ่มอ้างอิง เช่น ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สิ่งต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นในด้านต่างๆ ในด้านใดด้านหนึ่ง

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูดหรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เต็มไปด้วยความเรียบร้อยโครงการพัฒนาใดๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ก็ควรจะต้องได้รับการร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดี คือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดล้อมสังคม ที่ใช้ประเมินโครงการ

และทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการต่อต้านถ้าสาธารณชนมีส่วนร่วม หรือมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในโครงการใดๆ ที่จะพัฒนาประเทศนั้น ก็จะทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย (สงวน สุทธิเลิศอรุณ; และคณะ. 2522: 19-20)

ประเภทความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1996: 47) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ซึ่งทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงและทิศทางลบ ได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก
2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในสิ่งดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับเห็นด้วย ความรู้ ความเข้าใจ ในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

วิธีวัดความคิดเห็น

เบสท์ (best. 1997: 171) ได้เสนอแนะว่า วิธีง่ายที่สุดที่จะบอกความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะแสดงให้เห็นลักษณะของความคิดเห็น

มอร์แกน; และ คิง (Morgan; & King. 1991: 536-750) ได้เสนอแนะว่า การที่ให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้าดีกว่าการให้เขาต้องมาอ่านข้อความ หรือเขียนข้อความ ซึ่งทั้งสองคนเห็นว่าการสัมภาษณ์ หรือการสอบถามดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

วันเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531: 3) ได้กล่าวถึงมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็น ที่ใช้กันอยู่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัด (scale) ออกเป็นปริมาณและเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเสมือนว่าเป็นมาตรวัดที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing intervals)
2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติเป็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับสูง - ต่ำ เปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ เอส ดี สเกล (Semantic Differential Scale : S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipola Adjective) เช่น ดี – เลว ชยัน – ชี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ท (LiKert's Metthod) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมกันแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถวัดทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบโดยจัดอันดับความชอบหรือความไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบและให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 เป็นต้น

การเกิดความคิดเห็น

ชาติชาย โทสินธิติ (2529: 15) เสนอว่าสิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันประกอบด้วย

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล
2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใด หรือสังคมใดก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกับกลุ่ม และสังคมนั้น ๆ กลุ่มเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง
3. วัฒนธรรมและประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีโดยอ้อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรม และประเพณีนั้นๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของคนไปในทางที่ดี
4. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
5. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวกและด้านลบได้

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531: 4) กล่าวว่า ความคิดเห็น เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูน และบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่น ๆ
2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ดังนั้นความคิดบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนนั้น ๆ

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจหรือเกิดความชอบ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่ น้อง ดารานักการเมืองและคนอื่น ๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่มศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

วิธีวัดความคิดเห็น

มอร์แกน และ คิง (Morgan; & King . 1967: 536, 750) การสัมภาษณ์หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

เบสท์ (Best. 1977: 171) วิธีที่ง่ายที่สุดในการบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้ทราบลักษณะของการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของ ลิกเคอร์ต (Likert) ซึ่งวิธีนี้ เรนีส ลิกเคอร์ต (Renis Likert) เป็นผู้เสนอ กระบวนการของการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นโดยการสร้างข้อความขึ้นหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษาและกำหนดการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ความเบี่ยงเบนมาตรฐานให้คะแนนช่วงความรู้สึกเท่า ๆ กัน เป็น 5 ช่วงแบบต่อเนื่อง ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ หรือไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 สำหรับข้อความทางบวก ส่วนข้อความทางลบในระดับความคิดเห็นเดียวกัน ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ผู้ที่มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีน้อย ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีความเห็นที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีน้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมาก คะแนนผู้ตอบแต่ละคนได้จากการเอาคะแนนแต่ละข้อมารวมกัน (Summated Rating) แล้วหาค่าเฉลี่ย ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความคิดเห็นของผู้ตอบในแบบวัดความคิดเห็นการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของลิกเคอร์ต (Likert) มีดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ.2526: 45-48)

ขั้นที่ 1 พิจารณานบุคคลที่เราจะวัดความคิดเห็นที่บุคคลแสดงความคิดเห็นและให้ความหมายของความคิดเห็น และสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้น ๆ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น โดยหลักในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ข้อความที่บรรจุลงในมาตรวัดจะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นบวก และลบละกันไป
2. ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย และชัดเจนในการสร้างข้อความนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของแนวคิดหลัก หรือทฤษฎีพื้นฐานที่ผู้วิจัยมีความคิดเห็น และขอบเขตของสิ่งที่เราจะศึกษา โดยจะต้องสร้างข้อความให้คลุมสิ่งที่เราต้องการวัด

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Pretest) เพื่อเลือกข้อความโดยใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายกับกลุ่มที่เราจะศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับปรุงข้อความและคัดเลือกข้อความ (Zadrozny. 1979: 234) การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับ สูง-ต่ำ, มาก-น้อยวิธีวัดความคิดเห็น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่จะตอบคำถามเลือกตอบตามแบบสอบถาม

ความคิดเห็นกับทัศนคติ

นูนัลลี (Nunally. 1959: 285) กล่าวว่าความคิดเห็นและทัศนคติเป็นเรื่องของการแสดงออกทางความคิดเห็นในรูปเกี่ยวกับตัวเรา การลงความเห็นและความรู้ในขณะที่ยังทัศนคติใช้กันมากในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก ความสามารถ สรุปว่าเรามักใช้คำว่า ความคิดเห็นมากกว่าทัศนคติ

ไมเออร์ (Maier. 1963: 32) เสนอว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่ง และเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งการแปลความหมายขึ้นอยู่กับอิทธิพลและทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกันกับสิ่งนั้น

มอร์แกน และ คิง (Morgan; & King. 1967: 189) กล่าวว่าความคิดเห็น คือ การยอมรับคำพูดที่เกิดขึ้นโดยทัศนคติ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977: 77) เสนอว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึกความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูด เป็นความคิดเห็น และความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าอยากวัดทัศนคติ ทำโดยวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 3) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น ถือว่าเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและจะเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาอย่างยิงต่อสถานการณ์ภายนอก

สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ (อภิชัย ชำชุม. 2538: 10-11; อ้างอิงจาก สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. 2522: 92) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงวิจรรณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายที่แคบกว่าเจตคติ(Attitude) เพราะความคิดเห็น

ของบุคคลเปลี่ยนไปตามข้อเท็จจริงและเจตคติของบุคคล ในขณะที่เจตคติแสดงความรู้สึก ทัวไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (อภิชัย ชาชุม. 2538: 11; อ้างอิงจาก กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. 2527:174) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกโดยการพูด หรือ เขียนเกี่ยวกับเจตคติ ความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็น ไม่เหมือนเจตคติตรงที่ไม่จำเป็นที่จะต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนอง หรือไม่ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้ามีคนไม่เห็นด้วย บุคคลนั้นก็อาจจะเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ความคิดเห็นจึงเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติ หรือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ สภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของแต่ละคน รวมทั้งความสัมพันธ์ติดต่อกันระหว่างบุคคลด้วย ความคิดเห็นไม่อาจจะแยกออกจากทัศนคติได้ เนื่องจากความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เพียงแต่ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทแรนด์ (Triandis. 1971: 2-3) ได้แบ่งองค์ประกอบของความคิดเห็น ไว้ดังนี้

1. ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจเกิดจากบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็นของ บุคคลกล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก

2. ด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือ ถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ

3. ด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกหรือลบอย่างแน่นอน

ธีระพร อูวรรณโณ (2529: 51-54) กล่าวว่า อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็นมีดังนี้

1. จากพ่อแม่ เป็นแหล่งอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งกำลังมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิดออกมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความความดี ให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

2. จากกลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครูและเพื่อน ๆ

3. จากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงและกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน

4. จากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่พยายามเปลี่ยนความเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ต้องเข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

องค์ประกอบของความคิดเห็นที่กล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือการที่บุคคลได้รับความรู้ ประสบการณ์ หรือประสบการณ์กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้ววิเคราะห์จากความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวต่อเหตุการณ์นั้น ๆ และแสดงออกมาในทางบวก-ลบ หรือเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ซึ่งความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคน มักจะเปลี่ยนไปตามระดับวุฒิ คุณวุฒิ และประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น

การวัดความคิดเห็น

มอร์แกน และ คิง (Morgan; & King. 1967: 189) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นไว้ว่า การจะให้บอกความคิดเห็นควรถามต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถาม สำหรับวัดความคิดเห็น ต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้ นิยมสร้าง ตามแนวของลิเคอร์ท ซึ่งแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ ไม่แน่ใจไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่า เป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

เบสท์ (Best. 1977: 77) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกความคิดเห็นที่ง่ายที่สุดคือการแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อคำถาม เพราะจะทำให้เห็นว่าลักษณะของความคิดเห็น

2. ความเป็นมาและความสำคัญของการลูกเสือ

2.1 ประวัติความเป็นมาของการลูกเสือโลก

ในปี พ.ศ. 2442 ลอร์ด เบเดน โพเอลล์ (Lord Baden-Powell.) ท่านถูกทางราชการทหารส่งไปปฏิบัติหน้าที่รักษาเมืองมาฟฟิง (Mafeking) อันเป็นเมืองขึ้นของประเทศอังกฤษในสหภาพอัฟริกาใต้ ในคราวเกิดสงครามกับพวกบัวร์ ซึ่งท่านมีทหารอยู่ในบังคับบัญชาอยู่เพียง 2 กองพัน แต่ต้องทำการต่อสู้กับศัตรูซึ่งมีกำลังมากกว่าถึง 3 เท่า โดยตกอยู่ในวงล้อมของข้าศึกถึง 217 วัน ทหารในบังคับบัญชาได้เสียชีวิตและล้มเจ็บลงเป็นจำนวนมาก แต่ท่านก็ประวิงเวลาข้าศึกไว้โดยไม่เสียที่มั่น จนมีกองทัพหนุนส่งเข้าไปร่วมการรบ เหตุที่ท่านสามารถรักษาเมืองมาฟฟิงไว้ได้เนื่องจากท่านได้ตั้งกองทหารเด็กขึ้นหน่วยหนึ่ง เพื่อใช้เป็นกำลังช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งปรากฏว่าได้ผลดีมากเพราะเด็กๆ ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีไม่แพ้ผู้ใหญ่ และบางอย่างกลับปฏิบัติได้ดีกว่าผู้ใหญ่ด้วย เมื่อกลับประเทศอังกฤษ

ท่านได้นำประสบการณ์ในการนำเด็กมาเป็นอาสาสมัครในการรบที่เมือง มาฟฟิง ทำให้เกิดแนวคิดในการจัดตั้งกองลูกเสือขึ้นมา และเป็นรูปร่างในปี พ.ศ. 2450 โดยเริ่มทดลองกับเด็กจำนวน 20 คน ได้เดินทางไปอยู่ค่ายพักแรมที่เกาะบราวน์ซี ในช่องแคบอังกฤษ โดยได้จัดกิจกรรมและฝึกเด็กเหล่านั้นให้รู้จักความรับผิดชอบ ในการทำงานแบบกลุ่ม โดยการปฏิบัติจริงด้วยวิธีการเล่นเกม การฝึกอบรมในการอยู่ค่ายพักแรมครั้งนี้ ได้ประสบความสำเร็จด้วยดีท่านจึงได้แต่งตั้งชื่อว่า การลูกเสือสำหรับเด็กชาย (Scouting for boys) ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ในปี พ.ศ. 2451 และได้ก่อตั้งกองลูกเสือขึ้นเป็นครั้งแรกในปีเดียวกัน หลังจากนั้นอีก 1 ปี ก็ได้จัดให้มีการชุมนุมลูกเสือขึ้นเป็นครั้งแรกที่ คริสตัลพาเลส กรุงลอนดอน เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2452 นับจากนั้นมากิจการลูกเสือได้รับความนิยมแพร่หลายอย่างรวดเร็ว และได้มีการก่อตั้งลูกเสือหญิง (Girl Guide) ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2453 โดย มิส เบเดน โพเอลล์ (Miss Baden-Powell) ซึ่งเป็นน้องสาวของ บี พี ในปี พ.ศ. 2459 ได้ก่อตั้งกองลูกเสือสำรอง (Wolf Cub) สำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 8 – 11 ปี นับจากนั้นมาอีก 2 ปี ก็ได้ก่อตั้งกองลูกเสือวิสามัญ (Rover Scout) บี พี ได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2484 รวมอายุได้ 84 ปี (อำนาจ ช่างเรียง , 2547)

2.2 ความสำคัญของกิจกรรมลูกเสือโลก

สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (2540) ได้กล่าวถึงกิจการองค์กรลูกเสือโลกว่าการลูกเสือโลกเป็นขบวนการทางการศึกษาสำหรับเยาวชน มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างบุคลิกภาพและพัฒนาการทางสังคม เป็นองค์การอาสาสมัคร ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองเปิดโอกาสสำหรับคนทั่วไป โดยขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังนี้

1. ปฏิบัติตามหลักการสำคัญของการลูกเสือที่ได้กำหนดขึ้นโดยผู้ให้กำเนิดลูกเสือโลกและยึดมั่นตามคำสอนของศาสนาที่ตนเคารพนับถือ
2. มีความจงรักภักดีต่อบ้านเมือง ช่วยสร้างเสริมสันติภาพความเข้าใจอันดี และให้ความร่วมมือ มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง เข้าร่วมในการพัฒนาสังคมด้วยการยกย่องและเคารพในเกียรติของบุคคลอื่นและเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั่วโลก
3. เป็นวิธีการพัฒนาเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบบนพื้นฐานคำปฏิญาณตนของลูกเสือ เรียนรู้ในการกระทำวิธีการระบบหมู่ พัฒนาความก้าวหน้าของบุคคลโดยการใช้หลักสูตรและวิชาชีพพิเศษลูกเสือ และกิจกรรมกลางแจ้ง

การลูกเสือเป็นกระบวนการให้การศึกษาแก่เยาวชนโดยถ้วนหน้า ไม่มีการแบ่งแยกและกีดกันในเรื่องเชื้อชาติ ผิวพรรณ วรรณะ ตลอดจนลัทธิทางศาสนาใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของการเมืองและ

ยึดมั่นปฏิบัติตามอุดมการณ์ของผู้ที่ให้กำเนิดลูกเสือโลก คือ ลอร์ด เบเดน โพเวลล์ (Lord Baden-Powell) อย่างแน่วแน่และมั่นคง วงการศึกษาทั่วโลกถือว่า การลูกเสือเป็นขบวนการที่ให้การศึกษแก่เด็กและเยาวชนในรูปแบบนอกระบบ (Non-Formal Education Movement)

องค์การลูกเสือโลกปัจจุบันมีประเทศสมาชิก จำนวน 153 ประเทศ (เมษายน 2547) กิจการลูกเสือทั่วโลกสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยควมมีเอกภาพ (Unity) ซึ่งเป็นแกนกลางให้สมาชิกทั่วโลกได้พัฒนากิจการลูกเสือของตนให้มีความเจริญก้าวหน้าไปในทางเดียวกัน ดังนั้นการส่งเสริมให้เยาวชนของชาติเป็นพลเมืองดี ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและประเทศชาติ ต้องอาศัยสาระสำคัญของการลูกเสือ

2.3 ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของการลูกเสือไทย

การก่อตั้งลูกเสือขึ้นในโลกนั้น ประเทศไทยตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 สถานการณ์ของโลกในขณะนั้นกำลังคับขัน อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเริ่มไหลเข้าสู่เมืองไทย พร้อมกับการแพร่ระบาดของระบอบมหาชนรัฐ และภัยของชาติไทย ก็คือการถูกรุกราน แต่ด้วยพระปรีชาสามารถของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า พระองค์ทรงเล็งเห็นการณ์ไกล จึงทรงมีพระราชดำริว่า การลูกเสืออันสืบเนื่องมาจากงานปลูกชาติทางตรงนั้นหากได้นำมาปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับเด็กไทย ก็จะเป็นคุณประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่ชาติบ้านเมือง ทรงมีพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง พร้อมทั้งทรงประกอบด้วยความกล้าหาญ ฝ่าอุปสรรคทั้งปวง เป็นต้นว่า คำตำหนิตติเตียนอันเกิดจากประชาชนที่ยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ และกิจการลูกเสือดีพอ ทำให้มีอุปสรรคเกิดขึ้นจากที่เห็นชัด ดังเช่น ผู้ปกครองเด็กโดยมากไม่มีใครเต็มใจยินยอมให้เด็กของตนสมัครเข้าเป็นลูกเสือ โดยเข้าใจไปว่าการลูกเสือ ก็คือการไปเป็นทหารนั่นเอง ประกอบทั้งการลูกเสือ ต้องเป็นการเสียสละด้วยความเต็มใจ จึงเป็นการลำบากอยู่มาก ในชั้นแรกพระองค์ได้ดำเนินกุศโลบาย โดยได้ทรงพระอุตสาหะจัดตั้ง “กองเสือป่า” ขึ้นก่อน เมื่อวันที่ 1 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2454 ทรงฝึกพวกผู้ใหญ่ (ส่วนใหญ่เป็นพวกข้าราชการ) เรียกว่าพวกพ่อเสือ ด้วยพระองค์เอง โปรดเกล้าฯ ให้มีการซ้อมรบและฝึกซ้อมกลยุทธ์ต่างๆ ตามหลักวิชาการทหารที่พระองค์ได้รับการอบรมมา ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังความนิยมให้ประชาชนชาวไทย ให้รู้จักคุณค่าแห่งการทหาร ด้วยทรงเล็งเห็นว่าประเทศจะดำรงอิสรภาพอยู่ได้ด้วยประชาชนทั้งหลายรักประเทศ ต่อมาได้ทรงดำริว่า กองเสือป่าได้ตั้งขึ้นเป็นหลักฐานแล้วพอที่จะหวังได้ว่าเป็นผลดี แต่ผู้ที่จะเป็นเสือป่านั้นต้องนับว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฝ่ายเด็กผู้ชายที่ยังอยู่ในวัยเด็ก ก็เป็นผู้ที่สมควรได้รับการฝึกฝนทั้งในส่วนร่างกายและจิตใจ ให้มีความรู้ทางเสือป่า เพื่อว่าโตขึ้นจะได้รู้จักหน้าที่ผู้ชายไทย ทุกคน ควรประพฤติให้ประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง อันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของตน และการฝึกฝนปลูกใจให้คิดถูก เช่นนี้ ต้องรีบฝึกฝนเสียตั้งแต่ยังเยาว์ เปรียบ

เหมือนไม้ที่ยังอ่อน จะตัดให้เป็นรูปอย่างไรก็เป็นไปได้โดยง่ายและงดงาม แต่ถ้ารอไว้จนแก่เสียแล้วเมื่อจะตัดก็ต้องเข้าไฟ และมักจะหักเสียได้ในขณะที่ตัด ดังนั้นฉันใดสันดานคนก็ฉันนั้น เมื่อมีพระราชดำรินี้แล้ว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกองลูกเสือขึ้นตามโรงเรียนและสถานที่อันสมควร และโปรดเกล้าฯ ให้มีการกำหนด ขอบบังคับลักษณะปกครองลูกเสือขึ้นไว้ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2454 พระราชประสงค์ที่ได้คิดจัดให้มี ลูกเสือขึ้นนั้นก็โดยปรารถนาที่จะให้เด็กไทยได้ศึกษา และจดจำข้อสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความจงรักภักดีต่อผู้ทรงดำรงรัฐสีมาอาณาจักร โดยต้องตามนิติธรรมประเพณี
2. ความรักชาติบ้านเมือง และนับถือศาสนา
3. ความสามัคคีในคณะ และไม่ทำลายซึ่งกันและกัน

ซึ่งทั้งสามประการนี้ เป็นรากฐานแห่งความมั่นคงที่จะนำให้ชาติดำรงอยู่เป็นไทยได้สมนามกอง ลูกเสือของประเทศไทยที่ตั้ง นับได้ว่าเป็นลำดับที่ 3 ของประเทศที่มีการลูกเสือในโลก การลูกเสือของ ประเทศไทยได้เริ่มก่อตั้ง นับตั้งแต่ในรัชสมัยรัชกาลที่ 6 และได้มีการพัฒนามาตามลำดับ แยกออกได้ 5 ยุค ดังนี้ (อำนาจ ช่างเรียน, 2547)

1. ยุคก่อตั้ง (พ.ศ. 2454 – 2469) เริ่มนับตั้งแต่ปีที่รัชกาลที่ 6 ได้ทรงสถาปนาการเสือป่าขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2454 และได้ทรงสถาปนาลูกเสือไทยขึ้นในปีเดียวกัน กิจกรรมที่ควรทราบคือ เริ่มมีกอง ลูกเสือโดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชประสงค์อย่างยิ่งที่จะพัฒนาเยาวชนไทย ให้ได้รับการพัฒนาในแนวทางที่ดี เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชาติบ้านเมือง

เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสถาปนากิจการเสือป่าผ่านไปได้ 2 เดือนก็ทรง พระราชทานกำเนิดลูกเสือขึ้น เมื่อวันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2454 ซึ่งเป็นเวลา 3 ปี หลังจากการลูกเสือ ได้ถูกสถาปนาขึ้นในประเทศอังกฤษ โดยทรงมีพระราชปรารภว่า “กองเสือป่าได้ตั้งขึ้นเป็นหลักฐานแล้ว พอจะเป็นหวังได้ว่าจะเป็นผลดีตามพระราชประสงค์ แต่ผู้ที่จะเป็นเสือป่าต้องเป็นผู้ที่นับว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฝ่ายเด็กชายที่ยังอยู่ในปฐมวัย ก็เป็นผู้ที่สมควรจะได้รับการฝึกฝนทั้งร่างกายและในส่วนตัวจิตใจให้มีความรู้ ในทางเสือป่า เพื่อว่าเมื่อเติบโตขึ้นแล้วจะได้รู้จักหน้าที่ ซึ่งผู้ชายไทยทุกคนควรจะประพฤติให้เป็นประโยชน์ แก่บ้านเมืองอันเป็นที่เกิดเมืองนอนของตน และเป็นการฝึกฝนปลูกใจให้คิดถูกเช่นนี้ ต้องเริ่มฝึกฝนตั้งแต่ เมื่อยังเยาว์วัยอยู่เปรียบเหมือนไม้ที่ยังเป็นไม้อ่อน จะตัดเป็นรูปอย่างไรก็เป็นไปได้ง่ายและงดงาม แต่ถ้ารอไว้จนแก่เสียแล้ว เมื่อต้องตัดก็ต้องเข้าไฟ และมักจะหักลงได้ในขณะตัด ดังนั้นฉันใดสันดานคนก็เป็นฉัน นั้น” จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีขอบบังคับลักษณะปกครองลูกเสือขึ้นและทรงพระราชทานพระบรม ราชานุญาตให้จัดตั้งกองลูกเสือขึ้นตามโรงเรียน และสถานที่อันสมควร

กองลูกเสือกองแรกของประเทศไทย ได้ตั้งขึ้นที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง(โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ในปัจจุบัน)พระองค์ทรงได้เอาเป็นพระราชธุระ ในการอบรมสั่งสอนตลอดจนการดำเนิน การทั่วไปของกอง ลูกเสือนี้โดยตรง ทั้งนี้เพื่อทรงหวังจะให้ เป็นแบบอย่างสำหรับโรงเรียนอื่นๆหรือสถานที่ต่างๆ ที่มีความ ประสงค์จะตั้งกองลูกเสือขึ้น จะได้เป็นแบบอย่างต่อไปกองลูกเสือนี้จึงได้นามว่า “กองลูกเสือกรุงเทพที่ 1” ผู้ที่เป็นลูกเสือคนแรก คือ นายชีพน์ บุณนาค เพราะสามารถกล่าวคำปฏิญาณได้เป็นคนแรก ครั้นต่อมา เมื่อ วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2454 ได้พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้กองลูกเสือ1 ได้เข้า ฝึบทูลละอองธุลีพระบาท ณ สโมสรสถานเสือป่า และได้สอบข้อวิชาลูกเสือตามแบบที่ทรงพระราชนิพนธ์ ไว้สำหรับสั่งสอนเสือป่าและลูกเสือ และได้ทรงพระราชทานนามกองลูกเสือมหาดเล็กหลวง ซึ่งเป็นกองแรก ในประเทศไทยว่า “กองลูกเสือหลวง”

กิจการลูกเสือจึงเริ่มกำเนิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2454 เป็นต้นมา โดย พระองค์ทรงพระราชทานเหรียญราชนิยมให้แก่ ลูกเสือโทฝ่าย บุญเลี้ยง แห่งกองลูกเสือมณฑลสุราษฎร์ที่ อายุ 14 ปี ซึ่งได้ช่วยชีวิตชายชรา และเด็กหญิงผ่อง ให้รอดพ้นจากความตายเมื่อโดยสารเรือ บางเบิด จาก กรุงเทพฯ จะไปสุราษฎร์ธานี ในตอนต้นเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2456 และเรือได้เกิดอัปปางลงเมื่อเวลาราว 22.00 น. และไม่ไกลจากเกาะสีชังเท่าไรลูกเสือโทฝ่าย ได้พยายามช่วยชีวิตชายชราและเด็กหญิงผ่องอย่าง เต็มความสามารถ บุคคลทั้งสามต้องอยู่ในน้ำเป็นเวลานาน 8 ชั่วโมง จนกระทั่งรุ่งเช้า จึงมีเรือกลไฟชื่อ “ฮอลวาด”ได้แล่นไปพบตัวเข้าและนำตัวไปส่งที่เกาะสีชัง

พระราชทานเหรียญนิยมให้แก่ลูกเสือโทฝ่าย ได้กระทำอย่างมโหฬาร เมื่อวันที่ 10 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2457 ในพิธีฉัตรมงคล โดยโปรดให้ตั้งพระที่นั่งชุมสายขึ้นที่ศาลาหน้าพระที่นั่งอาภรณ์ภิ โมกปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง ต่อมาลูกเสือโทฝ่ายผู้นี้ ได้รับพระราชทานนามสกุลว่า “บุญเลี้ยง” และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วได้เข้ารับราชการเป็นครู ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น ขุนวนศาสตร์ ตรีคุณกิจ

ด้วยเหตุนี้ ผู้กำกับกองลูกเสือที่ 4 แห่งกรุงลอนดอน จึงได้มีหนังสือกราบบังคมทูลพระกรุณาขอ อัญเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้เป็นองค์อุปถัมภ์ และได้ขอพระราชทานนามกองลูกเสือนี้ว่า “กอง ลูกเสือรักษาพระองค์พระเจ้าแผ่นดินสยาม” (The King Of Siam's Own Boy Scout Group) พระองค์ได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตามที่ขอมา และให้กองลูกเสืออังกฤษกองนี้ ติดเครื่องหมายธงชาติสีแดง เครื่องหมายข้างเผือกอยู่ตรงกลางที่แขนเสื้อทั้งสองข้างและยังปรากฏอยู่ตราบนเสื้อทุกวันนี้ ต่อมาการ ฝึกอบรมลูกเสือได้ผลดีเป็นอย่างยิ่ง พระองค์ทรงให้มีพิธีเข้าประจำกองลูกเสือครั้งแรก ในวันที่ 3 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2454 โดยให้ลูกเสือหลวงที่สอบไล่ได้แล้วเข้ากระทำการพิธีประจำกองต่อหน้าพระที่นั่ง ณ พระ

ที่นึ่งอภิเชษฐา ในพิธีนี้ทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กองลูกเสือ ต่างๆที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ ในเวลานั้น เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทด้วยเพื่อศึกษาพิธีประจำกองด้วย เมื่อลูกเสือได้ทำพิธีเข้าประจำกองกันบ้างแล้ว จึงทรงพระราชทานธงประจำกองเพื่อรักษาไว้ต่างพระองค์ตามลำดับ กองลูกเสือหลวงได้รับพระราชทานธงเป็นกองแรกในปี พ.ศ. 2457 และได้ทรงพระราชทานให้กองลูกเสือต่างๆในโอกาสอันสมควร เช่น การเสด็จหัวเมืองต่างๆ เป็นต้น ธงที่พระราชทานให้กองลูกเสือนี้นี้มีรูปร่างลักษณะแตกต่างกันสุดแต่ทรงจะคิดขึ้น พระราชทานให้ตามความเหมาะสมของแต่ละมณฑล

ในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2457 พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งตัวลูกเสือให้เปลี่ยนแปลงใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสมัยต่อมาในวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2459 ได้ทรงมีประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลูกเสือมณฑลปัตตานีใช้หมวกกลมแบบมลายู ด้วยเหตุผลว่าลูกเสือในมณฑลปัตตานีนี้เป็นบุตรหลานชาวมลายู ซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม จึงทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้กองลูกเสือมณฑลปัตตานี ใช้หมวกสักหลาด หรือกำมะหยี่ดำชนิดกลมแบบหมวกมลายูเป็นพิเศษ ต่อมาในปีพุทธศักราช 2461 พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกข้อบังคับลักษณะการปกครองลูกเสือ พุทธศักราช 2461 เสียใหม่ เพราะข้อบังคับลักษณะการปกครองลูกเสือพุทธศักราช 2554 นั้นมีการแก้ไขหลายครั้ง ทำให้มีการกระจัดกระจายอยู่สมควรที่จะทำการรวบรวมเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยขึ้น โดยทรงมีพระปรีชาญาณและพระราชดำริว่า “พลเมืองทุกเพศทุกวัยย่อมเป็นทรัพยากรของชาติ เมื่อชาติเจริญก็ย่อมจะเจริญด้วยกัน และเมื่อชาติพินาศล่มจมใครเล่าจะอยู่ได้” ด้วยเหตุนี้เองภายหลังจากนั้นได้ทรงสถาปนาการลูกเสือขึ้นเป็นหลักฐานแล้ว ยังทรงเตรียมสถาปนา “เนตรนารี” (Girl Guide) หรือเรียกกันว่า “ลูกเสือหญิง” ขึ้นมาด้วย เพื่อให้เป็นลู่คู่กับลูกเสือ ซึ่งได้ตั้งขึ้นเรียบร้อยแล้วสำหรับเด็กชาย ยังขาดอยู่แต่เด็กหญิงเท่านั้น จึงทรงมีพระราชประสงค์ที่จะให้มีการฝึกฝนแบบเดียวกันให้กับเด็กหญิงบ้าง เพื่อความสมบูรณ์แห่งทรัพยากรดังกล่าว พระองค์จึงทรงมอบให้พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ไพบรังกฎหมายไว้ การร่างกฎระเบียบต่างๆเสร็จเรียบร้อยแต่ยังไม่ทันประกาศพระองค์ก็ทรงสวรรคตเสียก่อน

ปีพ.ศ. 2463 ได้มีการจัดการงานชุมนุมลูกเสือโลกขึ้นเป็นครั้งแรก ณ โอлимпเปีย กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คัดเลือกเอนักเรียนจากกระทรวงธรรมการ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในประเทศอังกฤษเป็นผู้แทน คือนายสวัสดิ์ สุมิตร นายศิริ หัพนานนท์ นายสง เทพาสิต และนายสิริ แก้วโกเมน

ในปี พ.ศ. 2466 คณะลูกเสือไทยก็ได้เข้าสมัครเป็นสมาชิกของคณะลูกเสือโลกซึ่งในขณะนั้นมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 31 ประเทศ และทั้ง 31 ประเทศที่เข้ามาเป็นสมาชิกรุ่นแรก ถือว่าเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง (Foundation Member)

พ.ศ. 2467 ส่งผู้แทนลูกเสือไทย 10 คน ไปร่วมการประชุมลูกเสือโลก ครั้งที่ 2 ณ ประเทศเดนมาร์ก โดยมีพระยาภรตราชา ผู้ดูแลนักเรียนไทยในประเทศอังกฤษเป็นหัวหน้าคณะส่วนผู้แทนของลูกเสือไทยอีก 9 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในประเทศอังกฤษ คือ นายประเวศ จันทนง นายปุ่น มีไผ่แก้ว นายสวัสดิ์ สุมิตร นายเล็ก สุมิตร นายนารถ โพธิประสาท ม.ล.พันธุ์ ศิริวงศ์ ณ ออยุธยา นายทวี บุญยเกตุ นายศิริ หัพพานนท์และนาย วงศ์ กุลพงศ์

ในปีเดียวกันนี้ ในฐานะที่พระองค์ทรงดำรงอยู่ในราชสมบัติมาจะครบ 15 ปี ในปี พ.ศ. 2468 จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เตรียมจัดงานพระราชพิธีเฉลิมฉลองขึ้นเป็นการสมโภชสิริราชสมบัติเสมอด้วย พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 พร้อมกันนั้น ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้เตรียมจัดงานสยามรัฐพิพิธภัณฑ์ขึ้น ที่สวนลุมพินีด้วย ในการเตรียมการสมโภชนี้ได้ทรงพระโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาธรรมาธิบดีเป็นผู้อำนวยการและพระยาไพศาลศิลปศาสตร์ เป็นเลขานุการ การจัดงานชุมนุมลูกเสือได้มีการเตรียมการไว้ทุกอย่างพร้อมหมดแล้ว ได้มีการประกาศการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งแรก และข้อกำหนดต่างๆ ไว้อย่างพร้อมมูล แต่แล้วในวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2468 เหตุการณ์มหาวิปโยคก็ได้บังเกิดขึ้นอย่างไม่มีใครคาดคิดมาก่อน พระองค์ทรงมีพระอาการประชวรด้วยพระโรคเกี่ยวกับพระอัมตะ(ไส้ติ่ง) ซึ่งแพทย์หลวงคาดว่าพระอาการจะไม่หนัก ซึ่งขณะนั้นพระองค์มีพระชนมายุเพียง 45 พรรษาเท่านั้น แต่ก็เสด็จสวรรคตโดยฉับพลัน อันเป็นผลให้งานต่างๆ ที่เตรียมไว้ต้องหยุดชะงักงันในบัดดล งานชุมนุมลูกเสือครั้งแรก จึงต้องหยุดชะงักไปด้วยโดยปริยาย

2. ยุคส่งเสริม (พ.ศ. 2469 – 2482) ยุคนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ

2.1 ระยะก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ. 2469 – 2475) ซึ่งเป็นระยะที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ยังทรงเป็นสมานายกกรรมการการจัดการลูกเสือแห่งชาติ มีกิจกรรมที่เด่น พอสรุปได้คือ

2.1.1 ในคราวชุมนุมลูกเสือนานาชาติ ณ เมืองคันทเดอร์สเตก ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ระหว่างวันที่ 22-28 สิงหาคม พ.ศ. 2469 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ คัดเลือกนักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งเคยเป็นรองผู้กำกับหรือนายหมู่ลูกเสือเอกแล้วไปเข้าร่วมประชุมครั้งนี้ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้นักเรียนฝึกหัดวิชาผู้กำกับ(Scoutmaster's

Training Course) ด้วย ซึ่งมีผู้ได้รับการคัดเลือกคือ นายสวัสดิ์ สุมิตร นายทวี บุญหลง นายประเวศ จันทน ยิงยง นายปุ่น มีไผ่แก้ว นายศิริ หัพพานนท์ นายก ศุนวต์ นายเชิน สุนทรวิจารย์ และนายจรัส บุญนาค เนื่องมาจากการเตรียมการจัดการลูกเสือแห่งชาติครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้หยุดชะงักลงอย่างฉับพลัน เนื่องมาจากเหตุมหาวิปโยคดังนั้นในปี พ.ศ. 2470

2.1.2 การจัดชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ 2 ครั้ง พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงให้มีการจัดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติขึ้นในงานพระราชพิธีฉัตรมงคลในปลายปี พ.ศ. 2470 โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดงานชุมนุมขึ้นระหว่างวันที่ 26 เดือนกุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 3 เดือนมีนาคม ซึ่งการชุมนุมลูกเสือครั้งนี้มีลูกเสือเข้าร่วมชุมนุมรวมทั้งสิ้น 14 มณฑลด้วยกัน โดยมีการจัดที่พระราชอุทยานสราญรมย์ เกλάฯ กำหนดให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ(ซึ่งในเวลานั้นใช้คำว่า“แห่งสยาม”) ซึ่งพระยาไพศาลศิลปะ ศาสตร์ ดำรงตำแหน่งสนองพระเดชพระคุณมาเป็นเวลาช้านาน นับแต่รัชสมัย สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และได้สร้างสรรคความเจริญรุ่งเรืองให้แก่วงการของลูกเสือไทยเป็นอเนก ประการนั้น ครั้นมาใน ตอนนี้ได้ทรงพระกรุณาเกล้าฯ ให้ย้ายพระยาไพศาลศิลปะศาสตร์ จากกระทรวงธรรม การ ไปรับราชทานด้านกระทรวงมหาดไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า ธานีนิติ (ต่อมาคือพระวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร) เสนาบดีกระทรวงธรรมการในขณะนั้น ทรงเข้ารับหน้าที่นี้แทน ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ.2472 เป็นต้นมา

ต่อมาสภากรรมการกลางต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงกิจการลูกเสือ ให้มีความเจริญ ก้าวหน้า มากขึ้นจึงได้จัดให้มีการอบรมวิชาผู้กำกับขึ้น ณ สมาคม (เดิมตั้งอยู่ในบริเวณสวนกุหลาบวิทยาลัย) ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม ถึงวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2472 และในปีพ.ศ. 2473 จึงได้มีการจัดงานชุมนุม ลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 2 ขึ้น โดยกำหนดไว้ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2473 ซึ่งได้มีการจัดขึ้นที่พระราช อุทยานสราญรมย์ เช่นเดิม ซึ่งตรงกับอภิรักษ์จิตสมัยคล้ายวันพระบรมราชสมภพแห่งพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว การชุมนุมครั้งนี้ลูกเสือญี่ปุ่นได้มาร่วมชุมนุมด้วยจำนวน 22 คน เมื่อเสร็จสิ้นงาน ชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 2 นี้ซึ่งได้ผลดีเป็นอย่างยิ่ง และเพื่อให้กิจการลูกเสือมีความเจริญยิ่งขึ้นจึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสถานที่ในบริเวณพระรามราชนิเวศน์ จังหวัดเพชรบุรี(พระราชวังบ้าน ปีน) เป็นสถานที่อบรม โดยจัดขึ้นทุกปีและใช้ในช่วงวันหยุดภาคเรียนฤดูร้อน 2 เดือน ในการอบรม ประเทศไทยได้เกิดการปฏิวัติ เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบ ประชาธิปไตย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เป็นผลให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว สภานายกรัฐมนตรีกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ ต้องสละราชสมบัติในกาลต่อมา ทำให้กิจการลูกเสือไทยที่ พระองค์ทรงเกื้อกูลต่างพลอยซบเซาไปด้วย ประกอบกับพระวรวงศ์เธอพระเจ้าธานีนิติ ได้ทรงลาออกไป

เนื่องจากต้องทรงพ้นจากตำแหน่งเสนาบดีของกระทรวงธรรมการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาประมวลิชาพล (วงศ์ บุญหลง) เข้ารับหน้าที่แทน

เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2475 แต่ดำรงตำแหน่งอยู่เพียงปีเศษ ก็กราบถวายบังคมทูลลาออก เนื่องจากต้องย้ายตำแหน่งหน้าที่จากตำแหน่งเดิม จึงโปรดเกล้าฯ ให้พระยาปรียานุสาสน์ (เสริม ปันยารชุน) ดำรงตำแหน่งแทน

2.1.3 จัดส่งผู้แทนลูกเสือไทยไปร่วมการประชุมชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ 3 ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2472

2.2 ระยะเวลาหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ. 2476 – 2482) เป็นช่วงคาบเกี่ยวของรัชสมัยรัชการที่ 7 กับรัชสมัยรัชกาลที่ 8 ถึงก่อนการเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในช่วงนี้ได้มีการริเริ่มกิจการใหม่ ๆ หลายอย่างซึ่งได้นำไปสู่ความทันสมัยและความก้าวหน้าของกิจการลูกเสือไทย เช่น

2.2.1 มีการรวบรวมกิจการลูกเสือไทยให้เป็นระบบ โดยการยกฐานะของกรมพลศึกษาขึ้นเป็นกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเรื่องนี้โดยเฉพาะ เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2476 ทำให้การบริหารงานของลูกเสือมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.2 จัดส่งผู้แทนลูกเสือไทยไปร่วมการประชุมชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ 4 ณ ประเทศฮังการี ในปี พ.ศ. 2476

2.2.3 ประกาศการใช้ตราประจำคณะลูกเสือแห่งชาติและกฎของลูกเสือ 10 ข้อ และเริ่มมีการฝึกอบรม วิชาผู้กำกับลูกเสือ ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2478

2.2.4 ประกาศใช้พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2479 กำหนดลักษณะธงประจำกองคณะลูกเสือแห่งชาติ และธงประจำกองลูกเสือ ได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรลูกเสือเสนา และลูกเสือสมุทรขึ้นในปีเดียวกัน

2.2.5 ประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2482 ให้คณะลูกเสือแห่งชาติมีสภาพเป็นนิติบุคคล จัดตั้งสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ จังหวัดลูกเสือ อำเภอลูกเสือ และแบ่งลูกเสือออกเป็น 2 เหล่า คือ ลูกเสือเหล่าเสนาและลูกเสือเหล่าสมุทรเสนา

2.3 ยุคระดับประเทศ (พ.ศ. 2483 – 2489) ช่วงนี้เป็นปลายรัชสมัยรัชกาลที่ 8 ซึ่งเหตุการณ์บ้านเมืองตกอยู่ภาวะเหตุการณ์สงคราม การลูกเสือทั่วโลกซบเซา กิจกรรมต่าง ๆ ของลูกเสือไทยก็ถูกดไปด้วย

2.4 ยุคก้าวหน้า (พ.ศ. 2489 – 2514) เริ่มต้นตั้งแต่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้สิ้นสุดลง การลูกเสือโลกเริ่มฟื้นตัว สำหรับกิจการลูกเสือไทยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

2.4.1 ระยะเริ่มก้าวหน้า (พ.ศ.2489 – 2503) เป็นระยะที่กิจการลูกเสือไทยมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น มีการก่อตั้งกองลูกเสือสำรองกองแรกขึ้นในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2501

2.4.2 ระยะก้าวหน้า (พ.ศ. 2503 – 2513) เป็นระยะที่กิจการลูกเสือไทยได้ขยายตัวอย่างแพร่หลาย มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 กำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของคณะลูกเสือแห่งชาติ มีการเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสที่คณะลูกเสือไทยมีอายุครบ 50 ปี

2.5 ยุคประชาชน (พ.ศ. 2514 - 2551) ยุคนี้ได้มีการขยายตัวและมีการพัฒนากิจการลูกเสือลงไปสู่ระดับชาวบ้าน ได้เกิดโครงการอบรมลูกเสือชาวบ้านขึ้นเป็นครั้งแรกที่หมู่บ้านเหล่ากอหก ตำบลแสงผา กิ่งอำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย โดยมี พ.ต.ต. สมควร หริกุล ผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดน เขต 4 ในขณะนั้น นาย วิโรจน์ พูลสุข อดีตศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 9 จังหวัดอุดรธานี นายสมเกียรติ พรหมสาขา ณ สกลนคร ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการพร้อมด้วยวิทยากรจากเขตการศึกษา 9 เป็นผู้เริ่มจัดทำหลักสูตรและดำเนินการฝึกอบรม ปรากฏว่าได้ผลดีเป็นอันมากเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรการฝึกอบรม เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2519 เป็นที่พอพระราชหฤทัยจึงได้ทรงรับกิจการลูกเสือชาวบ้านไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์ตั้งแต่นั้นมา กิจการลูกเสือชาวบ้านได้แพร่ขยายไปทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว จนปัจจุบันนี้มีลูกเสือชาวบ้านทั่วประเทศไทยนับเป็นพันๆ รุ่น ด้านวิชาการและการฝึกอบรม ในยุคนี้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการและฝึกอบรมนับว่ามีความก้าวหน้าไปมากทางด้านการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือทุกประเภท และทุกระดับและการฝึกอบรมของสมาคมลูกเสือโลก ทั้งนี้เพื่อให้เป็นเอกภาพ ทางด้านวิชาการทุกประเทศ ทางด้านการฝึกอบรมลูกเสือได้มีการตั้งกองลูกเสือเหล่าสมุทรและกองลูกเสือเหล่าอากาศเพิ่มขึ้น ได้มีคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการให้นำหลักสูตรวิชาลูกเสือเข้าอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน และมีการจัดตั้งกองลูกเสือวิสามัญขึ้นในโรงเรียน มีการจัดตั้งค่ายลูกเสือระดับจังหวัดและระดับอำเภอทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นที่ฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาและลูกเสือ ด้านกิจกรรมของลูกเสือภายในประเทศได้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติหลายครั้ง และเจ้าภาพในการจัดงานชุมนุมลูกเสือแปซิฟิก มีคณะกรรมการบริหารลูกเสือประจำสำนักงานลูกเสือโลก กรรมการบริหารลูกเสือเขตเอเชียแปซิฟิก และมีคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ได้รับเกียรติให้ได้รับเหรียญลูกเสือโลก และศูนย์ฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือนานาชาติ แห่งกิลเวลปาร์ค ประเทศอังกฤษ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเครื่องหมายคุณวุฒิทางลูกเสือชั้นสูงสุดของโลก แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (เครื่องหมายวูดแบดจ์ 4 ท่อน) ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระประมุขของคณะลูกเสือแห่งชาติ และเป็นเพียง พระองค์เดียวในโลกที่ได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายเครื่องหมายนี้ ในด้านกิจกรรมในต่างประเทศได้มีการส่งผู้แทนในการเข้าร่วมชุมนุมลูกเสือโลก การชุมนุม

ลูกเสือแห่งชาติของประเทศต่างๆ ที่ได้เชิญมา การลูกเสือในยุคนี้นับได้ว่าเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้า รุ่งเรืองมากที่สุดกว่าทุกยุค และมีความเจริญรุดหน้าประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศที่เป็นสมาชิกของ สมาคมลูกเสือโลก ซึ่งมีทั้งหมด 158 ประเทศ เป็นยุคที่มีความก้าวหน้ากว่าทุกยุคของการลูกเสือไทยในทุก ด้าน ทั้งทางด้านอุดมการณ์ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรม นอกจากนี้กิจกรรมบางอย่าง ยังมีความก้าวหน้าที่ประเทศอื่นๆ ไม่มีคือ ลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นำไปให้ประชาชนเกิดความรัก ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีความสามัคคีกัน ตลอดจนการรู้จักพัฒนาตนเองและสังคมในชุมชน ของตนเองได้ดีเป็นอย่างมาก

3. แนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี

3.1 สารสำคัญของลูกเสือ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดสารสำคัญของลูกเสือ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ (Principle) ได้แก่

1.1. มีศาสนาเป็นหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ จงรักภักดีต่อศาสนาที่ตนเคารพนับถือ และพึง ปฏิบัติศาสนกิจด้วยความจริงใจ

1.2 จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์และประเทศชาติของตน พร้อมด้วยการส่งเสริมและ สนับสนุนสันติสุขและสันติภาพ ความเข้าใจที่ดีซึ่งกันและกัน ความร่วมมือซึ่งกันและกัน นับแต่ระดับ ท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับ นานาชาติ

1.3. เข้าร่วมในการพัฒนาสังคม ยอมรับและให้ความเคารพในเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้อื่นและ เพื่อนมนุษย์ทุกคน รวมทั้งการยอมรับและให้ความเคารพในความถูกต้องและความเป็นธรรม ต่อธรรมชาติ และสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก

1.4. มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.5. ลูกเสือทุกคนต้องยึดมั่นในคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ ซึ่งบัญญัติไว้ในภาษาของแต่ละ ประเทศ ตามความเหมาะสมกับวัฒนธรรมของตน โดยยึดถือใจความสำคัญที่ ลอร์ด เบเดน โพเอลล์ ผู้ให้ กำเนิดลูกเสือโลกได้กำหนดไว้ คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือนั้น ต้องได้รับการอนุมัติจากองค์การลูกเสือ โลกก่อน จึงจะถือว่าเป็นคำปฏิญาณและกฎที่ถูกต้อง

2 วัตถุประสงค์ (Purpose)

วัตถุประสงค์ของการลูกเสือ คือ การช่วยให้เยาวชนได้รับการพัฒนาศักยภาพทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจและสังคมให้สมบูรณ์อย่างเต็มที่ เพื่อให้เป็นพลเมืองดี ที่มีความรับผิดชอบและเป็นสมาชิกที่ดีของท้องถิ่น ของชาติและชุมชนระหว่างประเทศ ตามที่ธรรมนูญลูกเสือโลกบัญญัติไว้

3 วิธีการ (Method)

วิธีการของลูกเสือ คือ ระบบการศึกษาด้วยตนเองให้เกิดความก้าวหน้าตามลำดับขั้นโดยอาศัย

3.1 คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

3.2 การเรียนรู้ด้วยการกระทำ

3.3 ระบบหมู่หรือกลุ่มย่อย โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้แนะนำ สั่งสอน ฝึกอบรมให้มีความรับผิดชอบทีละน้อย แล้วเพิ่มความรับผิดชอบให้มากขึ้นตามลำดับอายุ ฝึกให้รู้จักปกครองตนเอง จนเป็นลักษณะนิสัยประจำตัว เพื่อให้มีความสามารถพึ่งตนเองได้ เป็นผู้นำและเป็นผู้ให้ความร่วมมือที่ดี

3.4 การทดสอบความก้าวหน้าตามลำดับขั้น ประสิทธิภาพของการฝึกอบรมลูกเสือให้สูงขึ้นตามระดับอายุ

3.5 ระบบเครื่องหมายวิชาพิเศษ(Proficiency Badge System)

3.6 การจัดทำหลักสูตรของการฝึกอบรมเด็กและวิชาที่เรียน ให้จัดตามความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล

3.7 การใช้เพลง การเล่น การเล่านิทาน ฯลฯ ประกอบในการฝึกอบรมลูกเสือ

3.8 พิธีการต่างๆ ในการฝึกอบรมลูกเสือ รวมทั้งเครื่องแบบลูกเสือตามแบบฉบับที่คณะลูกเสือแห่งชาติกำหนด

3.9 เน้นเรื่องการใช้ชีวิตกลางแจ้ง ธรรมชาติศึกษา และการชุมนุมรอบกองไฟ ซึ่งถือเป็นหัวใจของกิจกรรมลูกเสือทุกประเภท

3.10 ประเด็นสำคัญสุดยอดของการฝึกอบรมลูกเสือ คือ เน้นการฝึกทักษะที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต เพื่อให้การบริการต่อชุมชน และฝึกให้เยาวชนนิยมใช้ชีวิตกลางแจ้ง ให้สัมผัสธรรมชาติ โดยใช้กิจกรรมกลางแจ้งเป็นส่วนใหญ่

เนื่องจากคณะลูกเสือแห่งชาติ (The National Scout Organization of Thailand: NSOT) ได้จดทะเบียนเป็นสมาชิกขององค์การลูกเสือโลก เมื่อ พ.ศ.2465 ดังนั้นในฐานะสมาชิกขององค์การลูกเสือโลก จะต้องปฏิบัติตามหลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีของลูกเสือตามที่องค์การลูกเสือโลกกำหนดอย่างเคร่งครัด

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมลูกเสือ ในสถานศึกษาจะต้องยึดมั่นในวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ(ฉบับที่3) พ.ศ. 2528 (มาตรา7) และปฏิบัติตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครอง หลักสูตร และวิชาพิเศษลูกเสือ พ.ศ. 2509 ดังนี้

คณะลูกเสือแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจและศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าเพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ ตามแนวทางดังต่อไปนี้

1. ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื้อฟังและฟังตนเอง
2. ให้ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
3. ให้รู้จักบำเพ็ญตน เพื่อสาธารณประโยชน์
4. ให้รู้จักทำการฝีมือ และฝึกฝนให้ทำกิจกรรมต่างๆตามความเหมาะสม
- 5 ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณีวัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศ ชาติ ทั้งนี้โดยไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองใดๆ

3.2 ประเภทของลูกเสือ

คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (2547) ลูกเสือ(Scout) ได้แก่ เยาวชนชายและหญิง อายุระหว่าง 8-23 ปี ที่รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือ โดยยึดมั่นในหลักการ (Principle) วิธีการ (Method) และวัตถุประสงค์(Purpose) และวิธีการลูกเสือ (Scouting) โดยอุดมการณ์ของลูกเสือ อยู่ที่การปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

เพื่อความสะดวกในการฝึกอบรมและการจัดกิจกรรมของลูกเสือให้บรรลุตามหลักการวิธีการและวัตถุประสงค์ของการลูกเสือ คณะลูกเสือแห่งชาติจึงได้แบ่งประเภทของลูกเสือออกเป็น 4 ประเภท โดยยึดระดับอายุของเด็กเป็นเกณฑ์และคำนึงพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจของเด็กเป็นพื้นฐานในการจัดหลักสูตรและกิจกรรมในการฝึกอบรม เพื่อให้เหมาะสมกับวัยของเด็กโดยธรรมชาติ คือ

1. ลูกเสือสำรอง (Cub Scout) มีอายุตั้งแต่ 8-11 ปี การฝึกอบรมและกิจกรรมลูกเสือสำรองจะจัดให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจ เป็นพื้นฐาน ไม่ว่าเด็กนั้นกำลังเรียนอยู่ชั้นใด ระดับใดก็ตาม จะเป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียนหรือไม่เป็นนักเรียนก็ตาม
2. ลูกเสือสามัญ (Boy Scout) มีอายุตั้งแต่ 11-16 ปี ลูกเสือสามัญเริ่มได้รับการฝึก อบรมให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น เริ่มใช้ชีวิตกลางแจ้งและการผจญภัย เน้นระบบหมู่และการเป็นผู้นำ รวมทั้งการบำเพ็ญประโยชน์โดยทั่วไป

3. ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ (Senior Scout) มีอายุตั้งแต่ 14-18 ปี ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความรับผิดชอบสูง การฝึกอบรมและกิจกรรมเน้นเรื่องระบบหมู่และการเป็นผู้นำในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ฝึกการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การผจญภัยและทักษะวิชาลูกเสือ ฝึกอบรมความรู้พื้นฐานทางวิชาชีพตามที่ถนัด รวมทั้งการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นมากขึ้น

4. ลูกเสือวิสามัญ (Rover Scout) มีอายุตั้งแต่ 16-25 ปี ลูกเสือวิสามัญเป็นวัยของคนหนุ่มสาว ดังนั้น การฝึกอบรมลูกเสือวิสามัญจึงมุ่งที่จะเตรียมให้คนหนุ่มสาวเหล่านี้พร้อมที่จะใช้ชีวิตผู้ใหญ่อย่างถูกต้องและสมบูรณ์แบบ ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบต่อไป การฝึกอบรมจะเน้น การเป็นผู้นำในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การวางแผนโครงการ และการปฏิบัติงานตามโครงการ ฝึกให้นิยมชีวิตกลางแจ้ง การให้บริการแก่ผู้อื่นและสังคมเป็นชีวิตจิตใจ

ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528 มาตรา 35 ระบุว่าลูกเสือที่เป็นหญิงอาจใช้ชื่อเรียกว่า เนตรนารี หรือชื่ออื่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการบริหารลูกเสือแห่งชาติ และบรรดาคำว่าลูกเสือในพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายถึงลูกเสือที่เป็นหญิงด้วย

3.3 การจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้เป็นหน้าที่ของทุกสถานศึกษาที่จะต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ให้กว้างขวางหลากหลายทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ การเสริมสร้างบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ศักยภาพ เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งนำไปสู่การดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยที่ส่งเสริมในสิทธิเสรีภาพ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน ประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ โดยเน้นการปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นหมู่คณะและทำงานเป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต ภูมิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนจะต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ นอกเหนือจากกิจกรรมแนะแนวในส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องจัดระบบแนะแนวให้บริการช่วยเหลือนักเรียนทุกคน เพื่อให้รู้จักตนเองในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ซึ่งเป็นประโยชน์

สำหรับการเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพที่เหมาะสมและเสริมสร้างบุคลิกภาพลักษณะนิสัย การปรับตัวที่เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งความสามารถในการจัดการกับปัญหาทางด้านอารมณ์ สังคม ได้อย่างมีความสุข

2 กิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจของผู้เรียน พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ ทักษะความสามารถพิเศษ ที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ หรือศิลปิน เช่น เป็นนักวิทยาศาสตร์ นักได้วาทิ นักแสดง นักดนตรี นักร้อง จิตรกร นักกีฬา นักกายภาพ เป็นต้น นอกจากนี้โรงเรียนยังต้องจัดกิจกรรมเพื่อสนองนโยบายของรัฐ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ภูมิปัญญาไทย เช่น รักการออกกำลังกาย มีน้ำใจนักกีฬา การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การปลูกฝังคุณลักษณะของประชาธิปไตย การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การรณรงค์ยุติความรุนแรงในสตรีและเด็ก เป็นต้น

3. กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และรักษาดินแดน เป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพเพื่อเป็นพลเมืองดีของชาติ โดยมุ่งเน้นปลูกฝังความเป็นระเบียบวินัยซื่อสัตย์สุจริต มีความรักสามัคคี อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม (กรมวิชาการ. 2545: 6-7)

ทั้งนี้การใช้เวลาจัดกิจกรรมควรให้สอดคล้องกลมกลืนไปกับกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1. การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีประสบการณ์หลากหลายและสร้างจิตสำนึกที่ดี จะต้องเป็นกิจกรรมที่มีความหมายแก่ผู้เรียน คือ สมอง ความสนใจ ความถนัด ความสามารถและความพร้อมของแต่ละบุคคล จึงจะสามารถดึงศักยภาพความสามารถพิเศษที่แฝงอยู่ในตัวผู้เรียนออกมาให้ปรากฏเด่นชัด สร้างความภูมิใจ มีจิตสำนึกที่ดี และมีคุณลักษณะนิสัยเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจึงมีหลักการดังนี้

2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมวางแผน หรือโครงการที่สัมพันธ์กับความสนใจ ความต้องการของวัยผู้เรียน และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตจริง

3. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติจริงร่วมกันเป็นหมู่คณะ โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม

4. เป็นกิจกรรมบูรณาการที่นำความรู้หรือวิชาการในห้องเรียนมาสู่การปฏิบัติที่ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ทั้งในงานเชิงทักษะ งานศิลปะ งานอาชีพ และงานพัฒนาคุณภาพชีวิต

5. เป็นกิจกรรมที่เสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญาไทย

3.4 การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 กำหนดว่า “กระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติได้ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่” จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 ดังกล่าว จึงเป็นภาระหน้าที่ที่โรงเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง เป็นไปในทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาลูกเสือก็เช่นเดียวกันผู้บังคับบัญชาลูกเสือเป็นผู้วางแผนขั้นต้น ทั้งเนื้อหา และวิธีการแก่ผู้เรียน จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้และช่วยชี้แนะแนวทางการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้อง ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ดังนั้นผู้บังคับบัญชาลูกเสือจึงต้องมีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการฝึกอบรมลูกเสือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

3.4.1 การวางแผน

ฟรีเมนต์ อี. คาสต์ และเจมส์ อี. โรเซนวิก (Fremont E. Kast ;& James E. Rosenzweig.1970 : 435-436) ได้อธิบายว่า การวางแผนคือกระบวนการของการพิจารณาตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร มีการเลือกวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น

ฮาโรลด์ คูนต์ และซีรัล โอดอนเนลล์ (Harold Koohtz;& Cyril O'Donnell 1968: 81) ได้อธิบายถึงการวางแผนว่า เป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อใด และใครเป็นผู้กระทำ ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นการเชื่อมสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันให้เชื่อมต่อไปในอนาคตตามที่ต้องการ

เอช.จี.อีคส์ (1981: 248.) ซึ่งได้อธิบายว่า การวางแผนเป็นหน้าที่ทางบริหารประการแรกที่จะต้องทำเพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ การที่จะวางแผนให้ได้ผลสำเร็จนั้น จะต้องมีภาระวิเคราะห์ข้อมูลจากอดีต การตัดสินใจในปัจจุบันและทำการประเมินผลในอนาคตด้วย

การวางแผน หมายถึง การจัดวางโครงการ และแผนปฏิบัติ รวมทั้งวิธีปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน (วิจิตร ศรีสะอ้าน 2523: 40-42) ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้อธิบาย ความหมายของการวางแผน คือการคิด หรือการกำหนดทางเลือกในการดำเนินงานหรือการแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด อย่างประหยัด และได้ประโยชน์สูงสุด (สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528: 54-55) การดำเนินงานโดยใช้แผนงานจึงมีความสำคัญและทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้บริหารงานได้สะดวก และมีประสิทธิภาพ สามารถวัดความสำเร็จของงานได้ อีกทั้งยังช่วยให้การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถปรับปรุงวิธีการทำงานได้ตามความจำเป็น

ลักษณะของแผน จำแนกได้ 3 ประเภท คือ (ทองอินทร์ วงศ์ไธธรและอิติรัตน์ วิศาลเวทย์ 2537: 18-24)

1. แผนระยะยาว เป็นแผนที่ครอบคลุมระยะยาว 10 - 15 ปี บางครั้งเรียกว่าแผนกลยุทธ์ (Strategic plan) หรือแผนแม่บท (Master plan)
2. แผนระยะกลาง เป็นแผนที่ครอบคลุมระยะเวลา 1 - 3 ปี เป็นแผนที่กำหนดแนวทางสำหรับผู้บริหารระดับกลางในการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ
3. แผนระยะสั้น บางครั้งเรียกว่าเป็นปฏิบัติการ (Action plan) เป็นแผนซึ่งครอบคลุมระยะเวลา 1 ปี หรือน้อยกว่า เป็นแผนระดับปฏิบัติการของโรงเรียนหรือองค์การจัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแผนระยะยาวและระยะกลาง

เป็นที่ยอมรับกันว่าการบริหารโดยใช้แผนมีความสำคัญและทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุผลต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 17)

1. เป็นการทำงานที่มีทิศทาง มุ่งหมาย ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ขั้นตอนของกิจกรรมชัดเจน ทำให้สามารถกำกับติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลความสำเร็จของงานได้
3. ใช้เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้บริหาร ผู้คุมนโยบายระดับต่าง ๆ สามารถวินิจฉัย ตัดสินใจได้อย่างมีหลักเกณฑ์ถูกต้อง
4. ทำให้ทราบข้อมูล ความเป็นมาในอดีต สถานการณ์ปัจจุบัน และการคาดการณ์ในอนาคต เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการบริหาร การจัดการและการวางแผน
5. สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด และได้ประโยชน์สูงสุด

6. ทำให้เกิดการประสานงานทั้งภายในโรงเรียนเองและกับหน่วยงานภายนอก ทำให้การดำเนินงานสอดคล้องกัน ไม่เกิดการซ้ำซ้อน เป็นการย่นระยะเวลาการพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ดังนั้นการวางแผนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการด้วยกันคือ

1. การวางแผนเป็นกระบวนการ (Process)

กระบวนการในที่นี้หมายถึงกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งเกิดขึ้นในหน่วยเดียวกัน ซึ่งต้องการทั้งทรัพยากรและพลังงานเพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมให้ดำเนินไปได้

2. การจัดเตรียม (Preparing)

การวางแผนเป็นการเตรียมกิจกรรมชุดหนึ่งของการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับการอนุมัติและดำเนินการโดยองค์กรอื่นๆ

3. การวางแผนเป็นการเตรียมการตัดสินใจชุดหนึ่ง (A set)

การวางแผน หมายถึง การตัดสินใจประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สัมพันธ์กันเป็นระบบ

4. การตัดสินใจเพื่อการกระทำ (Decisions for action)

การวางแผนเป็นการมุ่งสู่การกระทำเป็นสำคัญ โดยมีผลงานเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา เช่น การพัฒนาการบริหาร การพัฒนาการตัดสินใจ และการฝึกอบรมให้คนทำงานร่วมกัน เป็นต้น

5. ในอนาคต (In the future)

การวางแผนมีลักษณะที่สำคัญ คือ การมุ่งสู่อนาคต จึงมีการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต ภายใต้ความไม่แน่นอน และเงื่อนไขต่างๆ

6. การมุ่งสู่การทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ (Directed at achieving goals)

การวางแผนจะไม่สามารถดำเนินการได้ถ้าขาดวัตถุประสงค์ เพราะวัตถุประสงค์เป็นตัวกำหนดทิศทาง จุดหมายปลายทางของการกระทำเป็นกระบวนการดังที่ได้กล่าวในข้อ 1

7. ใช้วิธีการที่ให้ผลงานสูง (By optimal means)

ทั้งนี้เนื่องจากว่ากระบวนการวางแผนเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับเป้าหมาย (Mean/end analysis) เพื่อที่จะเลือกวิธีการที่จะให้ผลเกิดขึ้นตามเป้าหมายมากที่สุด

สรุปได้ว่า การวางแผนเป็นการกำหนดขั้นตอนรายละเอียดในแต่ละเรื่องอย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เรียกว่า “กระบวนการวางแผน” กระบวนการดังกล่าวทำให้แผนมีคุณภาพสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4.2 การจัดกิจกรรมลูกเสือ

การลูกเสือเป็นกระบวนการที่ให้การศึกษแก่เยาวชนโดยฉันทนหน้า ไม่มีการแบ่งแยกและกีดกันในเรื่องเชื้อชาติ ผิวพรรณ วรรณะ ตลอดจนลัทธิทางศาสนาใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของการเมืองและยึดมั่นปฏิบัติตามอุดมการณ์ของผู้ที่ให้การกำเนิดลูกเสือโลก คือ ลอร์ด เบเดน โพเอลล์ (Lord Baden-Powell) อย่างแน่วแน่และมั่นคง วงการศึกษาทั่วโลกถือว่า การลูกเสือเป็นขบวนการที่ให้การศึกษแก่เด็กและเยาวชนในรูปแบบนอกระบบ (Non-Formal Education Movement)

องค์การลูกเสือโลกปัจจุบันมีประเทศสมาชิก จำนวน 153 ประเทศ (เมษายน 2547) กิจกรรมลูกเสือทั่วโลกสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยควมมีเอกภาพ (Unity) ซึ่งเป็นแกนกลางให้สมาชิกทั่วโลกได้พัฒนากิจกรรมลูกเสือของตนให้มีความเจริญก้าวหน้าไปทางเดียวกัน ดังนั้นการส่งเสริมให้เยาวชนของชาติเป็นพลเมืองดีที่มีความรับผิดชอบตอตนเองและประเทศชาติ ต้องอาศัยสาระสำคัญของการลูกเสือ

การจัดกิจกรรมลูกเสือ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ในระดับชั้นต่างๆ คือ

1. ช่วงชั้นที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ลูกเสือสำรอง
2. ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ลูกเสือสามัญ
3. ช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
4. ช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ลูกเสือวิสามัญ

ซึ่งโรงเรียนต้องดำเนินการตามข้อบังคับของลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษ พ.ศ. 2509 ดังนี้

1 หน่วยลูกเสือ การจัดการหน่วยลูกเสือโดยปกติจัดเป็นลำดับดังนี้

- 1) กลุ่มลูกเสือ
- 2) กองลูกเสือ
- 3) หมู่ลูกเสือ

2 การเรียกชื่อกลุ่มลูกเสือและกองลูกเสือ

การเรียกชื่อกลุ่มลูกเสือเรียกชื่อตามโรงเรียนหรือสถานที่ที่ตั้งกลุ่มลูกเสือ เช่นตั้งที่โรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย เรียกว่า “กลุ่มลูกเสือโรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย” ถ้ามีหลายกลุ่มก็ให้เรียกกลุ่มที่ 1, 2, 3 ฯลฯ ของโรงเรียนนั้นๆ ตามลำดับ

การเรียกชื่อของลูกเสือ ถ้ามีจำนวนน้อยจะตั้งกองลูกเสือ ให้เรียกตามประเภทและหมายเลขประจำกอง เรียงตั้งแต่หมายเลข 1, 2 , 3 ฯลฯ ตามลำดับ เช่น “กองลูกเสือสำรองที่1 โรงเรียนอนุบาลปฐมวัย” เป็นต้น

3 การเรียกชื่อหมู่ลูกเสือ

- 1) หมู่ลูกเสือสำรอง เรียงตามสีของหมู่
- 2) หมู่ลูกเสือสามัญ เรียกตามชื่อสัตว์ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือ การลูกเสือสำหรับเด็กชาย
- 3) หมู่ลูกเสือสามัญรุ่นใหม่ เรียกตามที่บัญญัติไว้ในหนังสือกฎกระทรวงว่าด้วยระเบียบลูกเสือ

4 กลุ่มลูกเสือ

กลุ่มลูกเสือ ประกอบด้วยกองลูกเสือ 4 ประเภท คือ กองลูกเสือสำรอง กองลูกเสือสามัญ กองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และกองลูกเสือวิสามัญ รวมกันประเภทละ 1 กอง เป็นอย่างน้อย หรือประกอบด้วยลูกเสือประเภทเดียวตั้งแต่ 4 กองขึ้นไป หรือถ้ามีลูกเสือ 2 – 3 ประเภท ต้องมีประเภทละ 2 กอง ขึ้นไป

ทั้งนี้ กลุ่มลูกเสือที่ประกอบด้วยกองลูกเสือ 4 ประเภท เรียกว่า “กลุ่มลูกเสือที่สมบูรณ์” การจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือ ต้องได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ หรือผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดแล้วแต่กรณี ซึ่งในระยะแรก หากจัดตั้งกลุ่มลูกเสือไม่ได้ ให้จัดตั้งเป็นกองลูกเสือ

5 รหัสของลูกเสือ

รหัสของลูกเสือเป็นเครื่องหมายเฉพาะในวงการลูกเสือ ซึ่งลูกเสือรับรู้และเข้าใจความหมายซึ่งกันและกัน วัตถุประสงค์ของการแสดงรหัสลูกเสือ ก็เพื่อให้ลูกเสือรู้และเข้าใจว่า “เราเป็นพวกเดียวกัน” วิธีแสดง ยกข้อศอกงอขึ้นชิดลำตัว หันฝ่ามือข้างหน้าสูงเสมอไหล่ให้นิ้วหัวแม่มือ กับนิ้วก้อยรวบจนติดกัน นิ้วหัวแม่มือทับนิ้วก้อย อีกสามนิ้วที่เหลือเหยียดขึ้นไปตรงๆและติดกัน นิ้วทั้งสามมีความหมายถึง คำปฏิญาณของลูกเสือ 3 ข้อ คือ

ข้อ 1 ข้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้าจะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

ข้อ 3 ข้าจะปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ

โอกาสแสดงรหัส

1) เมื่อลูกเสือกล่าวคำปฏิญาณตนในพิธีปฏิญาณตน

2) เมื่อพบกับลูกเสือในต่างประเทศเป็นการรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน

6 การสัมผัสมือ

การสัมผัสมือด้วยมือซ้าย เป็นการแสดงความรู้จัก ทักทายซึ่งกันและกัน จะปฏิบัติต่อกันเช่นนี้ใน หมู่ลูกเสือทั่วไป วิธีแสดง ยื่นมือซ้ายออกไป แล้วสัมผัสกับมือซ้ายของอีกฝ่ายหนึ่ง สัมผัสกันเหมือนกับการ สัมผัสมือชาวธรรมดา

7 คติพจน์ คำปฏิญาณ และกฎของลูกเสือ มีรายละเอียดดังนี้

1. คติพจน์ของลูกเสือ

ลูกเสือสำรอง “ทำดีที่สุด” (Do out Best)

ลูกเสือสามัญ “จงเตรียมพร้อม” (Be Prepared)

ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ “มองไกล” (Look Wide)

ลูกเสือวิสามัญ “บริการ” (Service)

2. คำปฏิญาณ

ลูกเสือสำรอง

ข้าขอสัญญาว่า

ข้อ 1 ข้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้าจะยึดมั่นในกฎของลูกเสือสำรองและบำเพ็ญประโยชน์

ต่อผู้อื่นทุกวัน

ลูกเสือสามัญ สามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ

ข้าขอสัญญาว่า

ข้อ 1 ข้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้าจะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

ข้อ 3 ข้าจะปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ

3. กฎของลูกเสือ

ลูกเสือสำรอง

ข้อ 1 ลูกเสือสำรองทำตามลูกเสือรุ่นพี่

ข้อ 2 ลูกเสือสำรองไม่ทำตามใจตนเอง

ลูกเสือสามัญ สามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ

ข้อ 1 ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้

ข้อ 2 ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

- ข้อ 3 ลูกเสือมีหน้าที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น
- ข้อ 4 ลูกเสือเป็นมิตรของทุกคนและเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นๆทั่วโลก
- ข้อ 5 ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย
- ข้อ 6 ลูกเสือมีความเมตตา กรุณาต่อสัตว์
- ข้อ 7 ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา มารดา และผู้บังคับบัญชาด้วยความ

เคารพ

- ข้อ 8 ลูกเสือมีใจร่าเริงและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก
- ข้อ 9 ลูกเสือเป็นผู้มีธำรง
- ข้อ 10 ลูกเสือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ

8 การทำความเคารพของลูกเสือ มีรายละเอียดดังนี้

ลูกเสือสำรอง มีวิธีแสดงความเคารพ 2 วิธี

1. แสดงความเคารพเป็นบุคคล ลูกเสือจะสวมหมวกทำวันทยหัตถ์ 2 นิ้ว คือ ยกมือขวาขึ้น แยกนิ้วชี้กับนิ้วกลางออกเหยียดตรง(รูปตัววี) แล้วให้นิ้วชี้แตะที่กระบังหมวกต่อขอบหมวก ถ้ามิได้สวมหมวก ให้นิ้วชี้แตะที่หางคิ้วขวา

2. แสดงความเคารพเป็นหมู่ คือการทำแกรนด์เฮาวล์

ลูกเสือสามัญ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ มีวิธีแสดงความเคารพ 2 วิธีคือ

1. วันทยหัตถ์ ให้ทำวันทยหัตถ์ 3 นิ้ว คือ ยกมือขวาขึ้น ให้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางติดกันแล้ว ใช้นิ้วชี้แตะที่ขอบหมวกของหมวกปีก หรือนิ้วชี้แตะที่หางคิ้วขวา ถ้าไม่ได้สวมหมวก ถ้าอยู่ในแถว ผู้บังคับบัญชาจะบอก “ตรง”

2. เคารพท่าพลอง ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ ใช้ไม้่งาม รายละเอียดอยู่ในข้อบังคับลูกเสือแห่งชาติว่าด้วย การปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษลูกเสือ พ.ศ. 2509

9 พิธีการต่างๆของลูกเสือ

พิธีการต่างๆของลูกเสือปฏิบัติตามข้อบังคับของลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครองหลักสูตรและวิชาพิเศษของลูกเสือ พ.ศ. 2509

การจัดกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา ควรจัดให้มีการเปิดประชุมกองทุกครั้ง ก่อนที่จะมีการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกความเป็นระเบียบวินัยในตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

- 1 พิธีเปิด (เชิญธงขึ้น สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)

2 เกมหรือเพลง ทำให้เกิดความสุขสนาน เป็นการอบอุ่นร่างกายก่อนปฏิบัติกิจกรรม อาจให้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นจะต้องสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับเนื้อหาเสมอไป

3 การปฏิบัติกิจกรรม เน้นการปฏิบัติเป็นพื้นฐาน โดยระบบหมู่เพื่อสะดวกต่อการเรียนการสอน ตลอดจนการควบคุมดูแล ตรวจสอบและให้คำแนะนำ แก้ไข

4 การเล่าเรื่องสั้นที่เป็นประโยชน์ ควรเน้นเรื่องง่ายๆและสรุปให้ลูกเลืือเข้าใจว่ามีประโยชน์อย่างไร ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องคุณธรรมต่างๆ เช่น ความสามัคคี ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความกล้าหาญอดทน ฯลฯ

5 พิธีปิด (นัดหมาย ตรวจ เชิญธงลง เลิก)

การจัดกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม เป็นหัวใจสำคัญของลูกเสือ ลูกเสือทุกคนต่างมีโอกาสที่จะเข้าค่ายพักแรม เนื่องจากตามข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษลูกเสือ พ.ศ. 2509 ข้อ 273-279 กำหนดไว้ว่า ให้ผู้กำกับกลุ่มหรือผู้กำกับลูกเสือ นำลูกเสือไปฝึกเดินทางไกลและแรมคืนในหนึ่งปี ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง ครั้งหนึ่งให้พักแรมอย่างน้อย 1 คืน การเดินทางไกลและแรมคืน มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ลูกเสือมีความอดทน อยู่ในระเบียบวินัย รู้จักช่วยเหลือตัวเอง รู้จักอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนวิชาลูกเสือเพิ่มเติมผู้บังคับบัญชาลูกเสือจำเป็นต้องวางแผนนำลูกเสือไปเดินทางไกลและแรมคืน ต่อมาการอยู่ค่ายพักแรมและตามหน้าที่ของตนเอง จึงจำเป็นต้องหาโอกาสให้ลูกเสือได้มีโอกาสในการอยู่ค่ายพักแรมเสมอ

อนึ่ง ผู้บังคับบัญชาลูกเสือต้องเข้าใจว่า กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมนี้ เป็นกิจกรรมสำหรับเด็กมิใช่กิจกรรมของผู้ใหญ่ ความสำเร็จคือ กิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของเด็ก ได้แก่ การผจญภัย การได้เพื่อน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ได้ความสนุกและความสุข พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการไปอยู่ค่ายพักแรมด้วย ถือว่าสิ่งนี้เป็นจุดหมายสำคัญ

3.4.3 การวัดผลและประเมินผล

ความสำคัญของการวัดและประเมินผล เพื่อที่จะทราบว่ากิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในอดีตการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อสอบ ซึ่งไม่สามารถสนองเจตนารมณ์การเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนคิด ลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการหลากหลาย เพื่อสร้างองค์ความรู้ ดังนั้นผู้สอนต้องตระหนักว่า การเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการเดียวกันและจะต้องวางแผนไปพร้อม ๆ กัน

แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จะบรรลุตามเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่วางไว้ได้ ควรมีแนวทางดังต่อไปนี้

1. ต้องวัดและประเมินผลทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม รวมทั้งโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. วิธีการวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้
3. ต้องเก็บข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริง และต้องประเมินผลภายใต้ข้อมูลที่มีอยู่
4. ผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องนำไปสู่การแปลผลและข้อสรุปที่สมเหตุสมผล
5. การวัดและประเมินผลต้องมีความเที่ยงตรงและเป็นธรรม ทั้งในด้านของวิธีการวัด โอกาสของการประเมิน

วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล

1. เพื่อวินิจฉัยความรู้ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียน และเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะได้เต็มตามศักยภาพ
 2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ตัวผู้เรียนเองว่า บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้เพียงใด
 3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบถึงระดับพัฒนาการของการเรียนรู้
- การวัดและประเมินผลจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผลที่สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างแท้จริงของผู้เรียนและครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ด้านทักษะและกระบวนการ และด้านเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จึงต้องวัดและประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment)

การวัดและประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment)

กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีหลากหลาย เช่น กิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมการปฏิบัติ กิจกรรมสำรวจภาคสนาม กิจกรรมการสำรวจตรวจสอบ การทดลอง กิจกรรมศึกษาค้นคว้า กิจกรรมศึกษาปัญหาพิเศษหรือโครงงาน ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ในการทำกิจกรรมเหล่านี้ต้องคำนึงว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพแตกต่างกัน ผู้เรียนแต่ละคนจึงอาจทำงานชิ้นเดียวกันได้เสร็จในเวลาที่แตกต่างกันและผลงานที่ได้ก็อาจแตกต่างกันด้วย เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมเหล่านี้แล้วก็ต้องเก็บรวบรวมผลงาน เช่น รายงาน ชิ้นงาน บันทึก และรวมถึงทักษะปฏิบัติต่าง ๆ เจตคติ ความรัก ความซาบซึ้ง

กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำและผลงานเหล่านี้ต้องใช้วิธีประเมินที่มีความเหมาะสมและแตกต่างกันเพื่อช่วยให้สามารถประเมินความรู้ความสามารถ และความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของผู้เรียนได้ การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อมีการประเมินหลาย ๆ ด้าน หลากหลายวิธีใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และต้องประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้ข้อมูลที่มากพอที่จะสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้

ลักษณะสำคัญของการวัดและประเมินผลจากสภาพจริง

1. การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงมีลักษณะที่สำคัญ คือ ใช้วิธีการประเมินกระบวนการคิดที่ซับซ้อน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ศักยภาพของผู้เรียนในด้านของผู้ผลิตและกระบวนการที่ได้ผลผลิตมากกว่าที่จะประเมินว่าผู้เรียนสามารถจดจำความรู้อะไรได้บ้าง

2. เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรส่งเสริมและส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถ ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล

3. เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลงานของทั้งตนเองและของเพื่อนร่วมห้อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตัวเอง เชื่อมั่นในตนเอง สามารถพัฒนาตนเองได้

4. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอนและการวางแผนการสอนของผู้สอนว่าสามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้หรือไม่

5. ประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้

6. ประเมินด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

วิธีการและแหล่งข้อมูลที่ใช้

เพื่อให้การวัดและประเมินผลได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนผลการประเมินอาจจะได้มาจากแหล่งข้อมูลและวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สังเกตการแสดงออกเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
2. ชิ้นงาน ผลงาน รายงาน และกระบวนการ
3. การสัมภาษณ์
4. บันทึกของผู้เรียน
5. การประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครู
6. การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ (Practical Assessment)

7. การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ (Performance Assessment)
8. แฟ้มผลงาน (Portfolio)
9. การประเมินตนเอง
10. การประเมินโดยกลุ่มเพื่อน
11. การประเมินกลุ่ม
12. การประเมินโดยใช้แบบทดสอบทั้งแบบอัตนัยและแบบปรนัย

การวัดผลและประเมินผลด้านความสามารถ (Performance Assessment)

ความสามารถของผู้เรียนประเมินได้จากการแสดงออกโดยตรงจากการทำงานต่าง ๆ เป็นสถานการณ์ที่กำหนดให้ซึ่งเป็นของจริงหรือใกล้เคียงกับสภาพจริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาหรือปฏิบัติงานได้จริง โดยประเมินจากกระบวนการทำงาน กระบวนการคิด โดยเฉพาะความคิดขั้นสูงและผลงานที่ได้

ลักษณะสำคัญของการประเมินความสามารถ คือ กำหนดวัตถุประสงค์ของงาน วิธีการทำงาน ผลสำเร็จของงาน มีคำสั่งควบคุมสถานการณ์ในการปฏิบัติงาน และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน การประเมินความสามารถที่แสดงออกของผู้เรียน ทำได้หลายแนวทางต่าง ๆ กัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมสถานการณ์ และความสนใจของผู้เรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. มอบหมายงานให้ทำงานที่มอบให้ทำต้องมีความหมาย มีความสำคัญมีความสัมพันธ์กับหลักสูตร เนื้อหาวิชา และชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนต้องใช้ความรู้หลายด้านในการปฏิบัติงาน ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทำงาน และการใช้ความคิดอย่างลึกซึ้งตัวอย่างงานที่มอบหมายให้ทำ เช่นบทความในเรื่องที่กำลังเป็นประเด็นที่น่าสนใจและมีความสำคัญอยู่ในขณะนั้น เช่น พายุฝนดาวตก น้ำจะท่วมประเทศไทยจริงหรือการโคลนนิ่งสิ่งมีชีวิตรายงานสิ่งที่ผู้เรียนสนใจโดยเฉพาะ เช่น การศึกษาวงจรชีวิตของแมลงวันทองการสำรวจความหลากหลายของพืชในบริเวณโรงเรียนสิ่งประดิษฐ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมที่สนใจ เช่น การสร้างระบบนิเวศน์จำลองในระบบเปิด อุปกรณ์ไฟฟ้าใช้ควบคุมการปิดเปิดน้ำ ชุดอุปกรณ์ตรวจสอบสภาพดิน เครื่องร่อนที่สามารถร่อนได้ไกลและอยู่ในอากาศได้นาน

2. การกำหนดชิ้นงาน หรืออุปกรณ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ให้ผู้เรียนวิเคราะห์องค์ประกอบและกระบวนการทำงาน และเสนอแนวทางเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

3. กำหนดตัวอย่างชิ้นงานให้ แล้วให้ผู้เรียนศึกษางานนั้น และสร้างชิ้นงานที่มีลักษณะของการทำงานได้เหมือนหรือดีกว่าเดิม เช่น การประดิษฐ์เครื่องร่อน การทำสไลด์ถาวรศึกษาเนื้อเยื่อพืช การทำกระดาษจากพืชในท้องถิ่น ฯลฯ

4. สร้างสถานการณ์จำลองที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน โดยกำหนดสถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา

แนวการวัดผลและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

แนวการวัดผลและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง คือ เมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้วจะต้องมีผลงานเชิงประจักษ์ ผลงานที่เป็นรูปธรรมออกมา ซึ่งผลงานนั้นจะเป็นสิ่งสะท้อนความเป็นจริงของผู้เรียนว่ารู้จริง ทำจริง ดีจริง หรือไม่ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ

1. พฤติกรรมความสามารถ เป็นความรู้ ทักษะ คุณงามความดีที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งดูได้จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายหน่วย

2. เครื่องมือวัดที่หลากหลาย สัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบวัดทักษะ แฟ้มสะสมงาน สังเกตขณะปฏิบัติงาน บันทึกพฤติกรรม หรือเครื่องมืออื่น ๆ ก็ได้ ที่ผู้สอนจะคิดค้นขึ้น

3. วิธีการวัดที่หลากหลาย วัดโดยเพื่อน ผู้สอน ผลงาน การปฏิบัติงาน จากสถานประกอบการ วัดก่อน ขณะ และหลังเรียน เพราะฉะนั้นผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดได้หลากหลาย ทั้งนี้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ผู้สอนและโรงเรียน

4. เกณฑ์ กำหนดโดยผู้เรียน ผู้สอน ได้มีส่วนร่วมในการกำหนด

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เน้นการวัดพฤติกรรมความสามารถ เครื่องมือการวัดจะต้องหลากหลาย วิธีการวัด ก็จะต้องหลากหลายด้วยเช่นกัน และจะต้องมีเกณฑ์ ซึ่งมาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะจาก ผู้ประกอบอาชีพเป็นสำคัญ

การวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรม ลูกเสือมี 2 กิจกรรมคือ

1 กิจกรรมบังคับ เป็นการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้ลูกเสือ เนตรนารี ผ่านช่างชั้นหรือจบหลักสูตร โดยการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และมีการวัดผลตลอดภาคเรียนโดยการ

1. สังเกต

- ความสนใจ
- การเข้าร่วมกิจกรรม

2. ซักถาม

3. การทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

2. วิชาพิเศษ เป็นการวัดและประเมินผลในแต่ละวิชา โดยการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

1. ผ่าน (ผ.)
2. ไม่ผ่าน (มผ.)

แนวปฏิบัติการสอบวิชาพิเศษลูกเสือ มีแนวทางการปฏิบัติสำคัญดังนี้

1. ทำการสอบวิชาพิเศษ โดยใช้เวลานอกเหนือจากที่ลูกเสือเข้าร่วมกิจกรรมตามปกติ หรือในขณะที่อยู่ค่ายพักแรม นอกจากนี้ลูกเสืออาจใช้เวลาว่างของตนเองทำการฝึกฝนทักษะต่างๆของวิชาพิเศษ แล้วขอทำข้อสอบหรือส่งรายงานผลปฏิบัติงานของรายวิชานั้นให้ผู้กำกับลูกเสือ เพื่อขอประดับเครื่องหมายการสอบหรือส่งรายงานจะจัดให้มีขึ้นปีละครั้งก็ได้ โดยเน้นการปฏิบัติจริงเมื่อสอบผ่านแล้วขอให้ผู้กำกับลงนามรับรองในสมุดประจำตัวลูกเสือ

2. วิชาพิเศษลูกเสือวิชาใดที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ลูกเสือเข้าร่วมตามปกติ โดยการบูรณาการ รวมทั้งทำการสอบภาคปฏิบัติของวิชานั้นๆและให้ถือว่า ลูกเสือผ่านการสอบแล้วมีสิทธิประดับเครื่องหมายวิชาพิเศษนั้นด้วย

3. ให้โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการขอซื้อเครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือตามจำนวนที่ลูกเสือได้รับจากร้านค้าขององค์การการค้าของคุรุสภา

4. สำหรับวิชาพิเศษของลูกเสือ ให้ใช้ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครองหลักสูตรและวิชาพิเศษลูกเสือฯ ดังนี้

4.1 ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษลูกเสือ
สำรวจ(ฉบับที่10)พ.ศ.2522

4.2 ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรของวิชาพิเศษลูกเสือ
สามัญ(ฉบับที่ 13) พ.ศ.2525

4.3 ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรของวิชาพิเศษลูกเสือ
สามัญรุ่นใหญ่(ฉบับที่ 14) พ.ศ.2528

4.4 ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรของวิชาพิเศษลูกเสือ
วิสามัญ(ฉบับที่ 15) พ.ศ.2529

3.4.4 การรายงานผล

วิจิตร ศรีสอ้าน (2523: 40 -42) ได้ให้ความหมายของการรายงานผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานเพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของ หน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าของกิจการอย่างสม่ำเสมอ

สมนึก นนธิจันทร์ (2538: 103) ให้ความหมายของการทำงานผลการปฏิบัติงานหมายถึงการที่ผู้มีหน้าที่นำเสนอผลของงานหรือกิจกรรม เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้ร่วมงานได้ทราบการรายงานผลการปฏิบัติงานทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. รายงานขณะปฏิบัติงานเป็นการรายงานผลตามขั้นตอนการทำงานขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานซึ่งผู้มีหน้าที่จะต้องดำเนินการ การรายงานอาจทำได้โดยวาจาหรือรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ตามแต่จะมีการกำหนดไว้
2. รายงานเมื่อสิ้นสุดแผนงาน การรายงานเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานหนึ่ง เป็นการรวบรวมข้อสรุปทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มต้นการทำงานไปจนถึงจุดสุดท้ายของงานหรืองานเสร็จนั่นเอง

การรายงานผลการปฏิบัติงานที่ดีควรเน้นในสิ่งต่อไปนี้

1. รายงานให้เป็นกระบวนการ คือเริ่มการรายงานตั้งแต่ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ปัจจัยที่เป็นกระบวนการ (Process) และปัจจัยเกี่ยวกับผลสำเร็จของงาน (Out put) ให้ครบถ้วน
2. รายงานเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากร เช่น สิ่งที่ได้จำนวน ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้ทรัพยากรและผลงานการใช้ทรัพยากรต่างๆ เป็นอย่างไร การรายงานควรแบ่งเป็นด้าน ๆ
3. รายงานเกี่ยวกับผลงานที่เกิดขึ้น เช่น รายงานว่าปัญหาเกิดขึ้น ณ จุดใด ได้แก้ไขอย่างไร ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร หรือทำอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จ
4. รายงานเกี่ยวกับผลกระทบ (Feed back) เป็นการรายงานในภาพรวมว่ามีปัจจัยหรือมีผลกระทบใด ๆ เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานแล้ว

ประเภทของรายงานผลการตรวจสอบ

1. รายงานระหว่างดำเนินการ (Interim report) เป็นรายงานที่จัดทำขึ้นทันที เมื่อพบปัญหาหรือเรื่องสำคัญที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน มีผลกระทบต่อความเสียหายขององค์กร นอกจากนี้ ยังใช้ในกรณีมีการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของการตรวจสอบหรือยืดขยายระยะเวลาโครงการตรวจสอบ รายงานระหว่างกาลอาจเป็นการรายงานด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

2. รายงานสรุป (Summary report) เป็นรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอหัวหน้าส่วนราชการ โดยสรุปภาพรวมของการตรวจสอบ เรื่องที่ควรแก้ไข และเรื่องที่สำคัญที่หัวหน้าส่วนราชการ ควรทราบ

3. รายงานการตรวจสอบครั้งสุดท้าย (Final audit report) เป็นรายงานที่ต้องจัดทำหลังจากมีการประชุมสรุปผลการตรวจสอบ และต้องจัดทำทุกครั้งแม้ว่าจะได้ มีการรายงานระหว่างกาลแล้วหรือ หน่วยรับตรวจได้ดำเนินการแก้ไขตามประเด็นที่ ตรวจพบเรียบร้อยแล้ว

4. สรุปรายงานการตรวจสอบประจำปี (Annual reports) รายงานประเภท นี้มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารระดับสูง และหัวหน้าผู้ตรวจสอบภายในเพื่อที่จะนำมาพัฒนาภาพรวมการ ตรวจสอบในรอบปีที่ผ่านมา

รูปแบบการนำเสนอรายงาน

1. การนำเสนอรายงานด้วยวาจา ควรใช้ในกรณีที่จำเป็นและเร่งด่วน เพื่อแจ้งข้อเท็จจริงให้ หัวหน้าส่วนราชการ และหัวหน้าหน่วยรับตรวจรับทราบทันทีที่ตรวจพบ เพราะหากล่าช้าอาจเกิดผล เสียหายต่อองค์กรได้

2. การนำเสนอรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร อาจทำได้ 2 ลักษณะ

2.1 การนำเสนอรายงานระหว่างการตรวจสอบ หากผู้ตรวจสอบพบข้อเท็จจริงที่เป็นปัญหา สำคัญที่จำเป็นต้องรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยรับตรวจทราบ เพื่อการแก้ไขให้ ทันทีทันที ผู้ตรวจสอบจะจัดทำรายงานในรูปของบันทึกสรุปปัญหาที่ตรวจพบ พร้อมทั้งแจ้งให้หน่วยรับ ตรวจกำหนดเวลาที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วย โดยปกติแล้วรายงานระหว่างการตรวจสอบจะนำมารวมเป็น ส่วนหนึ่งในรายงานเมื่อเสร็จสิ้นงานตรวจสอบ

2.2 การนำเสนอรายงานเมื่อเสร็จสิ้นการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบจะจัดทำรายงานสรุปผลการ ตรวจสอบ เพื่อเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อหัวหน้าส่วนราชการและสำเนาให้หัวหน้าหน่วยรับ ตรวจทราบ โดยมีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบและข้อเสนอแนะ ซึ่งผ่านการกลั่นกรองแล้ว

ลักษณะของการเขียนรายงานที่ดี

1. ตรงประเด็น รายงานควรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบมีสาระสำคัญที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยรับตรวจ

2. ความถูกต้อง เป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ สามารถยืนยันและพิสูจน์ได้ ไม่มีการ บิดเบือนมีหลักฐานประกอบ สามารถสรุปผลได้

3. ความชัดเจน เป็นรายงานที่เข้าใจได้ง่าย มีความเป็นเหตุเป็นผล สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ไม่ใช้ถ้อยคำที่คลุมเครือ หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่วกวนหรือข้อความที่เยิ่นเย้อและคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือศัพท์ทางวิชาการที่ยากต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

4. ความเที่ยงธรรม เป็นรายงานที่มีความอิสระ เป็นธรรม เขียนขึ้นโดยปราศจากอคติ

5. ความกะทัดรัด เป็นรายงานที่สั้นกระชับแต่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงประเด็น ใช้คำน้อยที่สุด หลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่จำเป็น

6. ความสร้างสรรค์ เป็นรายงานในเชิงบวก หลีกเลี่ยงการเน้นข้อผิดพลาด มีข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขที่เป็นประโยชน์ นำไปสู่การปรับปรุงที่ดีขึ้น

7. ทันเวลา เป็นการนำเสนอรายงานในเวลาที่เหมาะสม สามารถนำไป ปรับปรุงแก้ไขได้ทันเวลา

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการเขียนรายงาน

1. หัวหน้าส่วนราชการอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย สามารถสั่งการได้
2. หน่วยรับตรวจเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้
3. เนื้อหาสาระในรายงานมีความสำคัญสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ มีหลักฐานประกอบอ้างอิง มีการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐาน แนวปฏิบัติที่เป็นสากล / ใช้ทั่วไป

เนื้อหาสาระของรายงานควรครอบคลุมถึง

1. วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าทำไมต้องมีการ ตรวจสอบ ตรวจสอบไปเพื่ออะไร หรือจุดมุ่งหมาย หรือสิ่งที่คาดว่าจะได้รับการตรวจสอบ

2. ขอบเขตของงานตรวจสอบและวิธีที่ใช้ในการตรวจสอบ จะต้อง กำหนดไว้ว่า จะตรวจสอบกิจกรรม งาน/โครงการ การตรวจสอบประเภทใด เช่น ตรวจสอบการเงินและบัญชี ตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น และกำหนดช่วง เวลาหรือระยะเวลาในการตรวจสอบด้วย เพื่อให้ผู้อ่านรายงานทราบกรอบการปฏิบัติงานตรวจสอบตามรายงานดังกล่าว

3. ผลสรุปการตรวจสอบและข้อเสนอแนะ เป็นบทสรุปความเห็นในเรื่องที่ตรวจพบ แล้วเสนอแนะถึงแนวทางแก้ไขและอาจรวมถึงความเห็นของหน่วยรับตรวจ การชมเชยผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานที่ดีของหน่วยรับตรวจ

สรุปการรายงานผล หมายถึง การนำเสนอข้อมูลให้ผู้ตรวจสอบได้ตรวจสอบรวบรวม และวิเคราะห์จนได้ผลสรุป นำเสนอหัวหน้าส่วนราชการ / ผู้บริหารและหน่วยรับตรวจ การรายงานเป็นการแจ้ง

ข้อเท็จจริงต่างๆ ประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน นอกจากนั้น รายงานการตรวจสอบยังอาจมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงระบบการควบคุมและวิธีปฏิบัติให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้องค์กร ซึ่งในกระบวนการดำเนินงาน กิจกรรมลูกเสือถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารเน้นและผู้รับผิดชอบกิจกรรมลูกเสือต้องปฏิบัติ เพื่อให้โรงเรียน ชุมชน และหน่วยที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคและนำไปแก้ไขปรับปรุงพัฒนางานต่อไป

4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการในกองลูกเสือ

4.1 ความหมายของกิจกรรมนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542: 21-22) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องของนันทนาการเป็นกระบวนการการจัดบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจ หรือสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคคลและสังคมซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลของประเทศที่จะต้องจัดบริการเพื่อสังคมให้มีความอบอุ่นเป็นระเบียบเรียบร้อย และบทบาทของภาคเอกชน ธุรกิจบริการต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ.2544: 26; อ้างอิงจาก Nas.1960) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสื่อสำหรับการสนองความพึงพอใจ ความต้องการของมนุษย์ ซึ่งอยู่ภายใต้แรงขับและความกดดันภายในตัวกระตุ้น นันทนาการเป็นการแสดงออกในทางที่ดีต่อความต้องการในช่วงเวลาว่าง ดังนั้นนันทนาการจึงตอบสนองทั้งบุคคลและสังคม

อเนก หงษ์ทองคำ (2542: 1-3) ได้กล่าวไว้ว่า พระยาอนุมานราชธน หรือนามปากกา “เสถียรโกเศศ” ได้บัญญัติศัพท์ “นันทนาการ” ในปี พ.ศ. 2507 ซึ่งเป็นคำสนธิระหว่าง “นันทน” กับ “อาการ” หมายถึง ความสนุกสนาน รื่นเริง แทนคำ “สันตนาการ” ซึ่งมีนานแล้ว “นันทนาการ” ซึ่งเป็นคำที่ได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาศาสตร์ ว่าเป็นความหมายตรงตามลักษณะวิชา ลักษณะกิจกรรมมากกว่าคำว่า “สันตนาการ” ซึ่งเป็นคำเดิม แต่ในปัจจุบันคำทั้งสองยังคงใช้ทั้งในทางวิชาการ ทางราชการ และทางสังคมทั่วไป

นันทนาการ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Recreation ซึ่งมาจากศัพท์คือ Re และ Create แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่

สรุปได้ว่ากิจกรรมนันทนาการ คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นันทนาการจึงเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพอใจของแต่ละบุคคล จึงควรมีกิจกรรม

ที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญานั้นนันทนาการควรเป็นกิจกรรมที่ทำโดยความสมัครใจ ทำในเวลาว่างและได้รับความพึงพอใจ

4.2 คุณลักษณะของกิจกรรมนันทนาการ (Characteristics of recreation)

จากความหมายของกิจกรรมนันทนาการดังที่กล่าวมา พอจะทำให้ทราบว่านันทนาการเป็นเรื่องของการกระทำร่วมกันในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจ การที่จะพิจารณาว่าสิ่งทีกระทำนั้นเป็นนันทนาการหรือไม่ ควรมีหลักการในการพิจารณาถึงคุณลักษณะของนันทนาการ ซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวถึงคุณลักษณะของนันทนาการที่ โดนัลด์ ซี ไวส์คอปฟ์ (Donald C. Weiskopf. 1982: 10-11) ได้กล่าวไว้ในหนังสือการแนะนำนันทนาการและเวลาว่าง (A Guide to Recreation and Leisure)

1. กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่สมัครใจ (Voluntary) หมายถึง การที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการของแต่ละคนนั้น จะต้องมีความสมัครใจ เต็มใจ ยินดี โดยที่ไม่มีการบังคับ เป็นกิจกรรมที่เกิดความสนใจด้วยตัวเอง

2. กิจกรรมนันทนาการเกิดขึ้นในระหว่างเวลาว่าง (Leisure time) คือใช้เวลาว่างจากภารกิจประจำวัน เช่น ว่างจากการทำงาน เรียน หน้าที่ประจำ หรือการทำกิจส่วนตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ การนอนหลับเวลากลางคืน ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

3. กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมความสนุกสนาน (Enjoyment) ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับ ความสนุกสนาน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมและได้รับผลทันทีโดยตรง ความสนุกสนานจะช่วยทำให้เกิดความสุขและคลายความเครียดได้ดี

4. กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำ (Activities) กล่าวคือ มีการกระทำ โดยร่างกาย กล้ามเนื้อ หรืออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง กิจกรรมต่างๆ มีรูปแบบลักษณะที่แตกต่างกันไป เช่น การเล่นกีฬา งานศิลปะ งานอดิเรก จะไม่อยู่นิ่งเฉยและมีการกระทำตลอด การนอนหลับไม่ถือว่าเป็นนันทนาการ เพราะไม่ได้ทำอะไรปล่อยให่ว่างเปล่า

5. กิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องช่วยให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Broad in concept) มีกิจกรรมหลายอย่างมีขอบเขตกว้างขวาง รูปแบบของนันทนาการมีให้เลือกเข้าร่วมตามความต้องการของคนทุกวัย นับตั้งแต่วัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ ทุกคนสามารถเลือกได้ตามความคิดที่มีต่อกิจกรรม

6. กิจกรรมนันทนาการจะช่วยส่งเสริมความสุขสดชื่น และเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ก้าวหน้า (Refreshing change of pace) กิจกรรมส่วนใหญ่ทำให้ผู้เข้าร่วมมีความสุขสดชื่น กระปรี้กระเปร่าและพัฒนาไปในสิ่งที่ดีงาม ไม่หมกมุ่นอยู่กับอบายมุข สามารถยืดหยุ่นตามความต้องการที่จะเกิดประโยชน์

7. กิจกรรมนันทนาการควรเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์และเป็นสิ่งสร้างสรรค์ (Should be wholesale and constructive) ทำให้เห็นคุณค่าและความสำคัญ มีค่านิยมตามธรรมเนียมประเพณีและควรค่ารักษาไว้ให้นาน

8. กิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งที่สังคมต้องการและยอมรับได้ (Should be socially acceptable)

9. กิจกรรมหลายสิ่งหลายอย่างที่ผู้เข้าร่วมชอบและสนใจในการทำ แต่บางครั้งสังคมไม่ยอมรับหรือปฏิเสธก็ไม่ถือว่าเป็นนันทนาการ เช่น การแสดงออกของเด็กวัยรุ่นในการก้าวร้าว ส่งเสียงเฮฮามั่วสุมในการบันเทิง เป็นต้น จึงควรพิจารณาถึงการยอมรับของสังคมด้วย

10. กิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องของการให้ประโยชน์ผู้เข้าร่วมทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสร้างคุณธรรม (Contributes to the physical mental and moral welfare of the participant)

จากลักษณะพื้นฐานนันทนาการที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า กิจกรรมใดก็ตามที่ผู้เข้าร่วมได้รับความสุขความพึงพอใจและใช้เวลาว่างเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นการสร้างสรรค์ เป็นเรื่องของนันทนาการ กิจกรรมบางชนิดเป็นนันทนาการของคนหนึ่ง แต่อาจไม่ใช่ นันทนาการของคนหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ ของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงลักษณะพื้นฐานเป็นเกณฑ์

4.3 ความมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการ (Objective of recreation)

ตามที่กล่าวเบื้องต้นว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องของการแสดงออกด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ เพื่อหวังความสุขที่จะได้รับ เป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ นอกจากจะช่วยส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ยังส่งผลถึงการเข้ากับหมู่คณะได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อ นันทนาการจึงนับว่ามีบทบาทต่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เข้าร่วมตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ความมุ่งหมายของนันทนาการประกอบไปด้วย

1. เพื่อความพึงพอใจในความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Satisfying basic human needs) มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติจากปัจจัยคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน และเพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุข มนุษย์จึงได้ชวนหาหากิจกรรมต่าง เพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สร้างความพึงพอใจให้กับมนุษย์ในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ความต้องการในความสำเร็จ การที่คนเรากระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามเมื่อเกิดความสำเร็จ จะเกิดความพึงพอใจและดีใจ ไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะมีคุณค่ามากน้อยเพียงใดก็ตาม จะเกิดความเชื่อมั่นใน

ตนเอง มีความภาคภูมิใจและคิดเสมอว่าตนเองต้องทำได้ในกิจกรรมต่อ ๆ ไป นันทนาการจะเป็นสื่อของความสำเร็จในการมุ่งมั่นของผู้เข้าร่วม

1.2. ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อฐานสภาพของเศรษฐกิจได้ เช่น งานอดิเรก งานด้านศิลปหัตถกรรม การจัดสวนต่าง ๆ จะช่วยสร้างความมั่นคงต่อตนเองและครอบครัวได้เป็นอย่างดี ด้วยการนำผลพลอยได้จากงานนันทนาการนั้น ๆ เปลี่ยนค่าเป็นเงินโดยไม่ยาก

1.3. ความต้องการด้านความรัก มนุษย์ทุกคนต้องการความรักความอบอุ่นทั้งจากพ่อแม่ ครู อาจารย์ และเพื่อน ๆ เมื่อตนเองได้รับความรักจากการเข้าร่วมนันทนาการ จะทำให้เกิดความอบอุ่นทางใจ และมีน้ำใจที่จะแสดงออกกับเพื่อนร่วมงาน ชีวิตจะมีความสุขตามความต้องการ

1.4. ความต้องการความปลอดภัย ทุกชีวิตมีความต้องการเรื่องความปลอดภัยทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและภัยรอบ ๆ ตัว นอกจากความปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับตนเองแล้วยังรวมถึงความปลอดภัยกับครอบครัว เพื่อนฝูง และทุก ๆ คนที่ร่วมกิจกรรมนันทนาการ

2. เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ (Promotion title health) นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำไม่อยู่นิ่งเฉย เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานหรือประกอบกิจกรรม ย่อมจะทำให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ นอกจากนี้ นันทนาการยังเป็นเรื่องของการส่งเสริมความสุขสนุกสนาน ความพึงพอใจในการเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ย่อมทำให้มีสุขภาพจิตที่ดีตามไปด้วย จึงพอสรุปได้ว่านันทนาการมีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีพร้อม ๆ กันไป

คุณลักษณะของนันทนาการที่มีต่อบุคคล นันทนาการมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมที่จะทำให้เกิดการพัฒนาได้ 3 ประการหลัก คือ

1. ส่งผลทางด้านจิตใจ (Psychological aspects of recreation) นันทนาการ เป็นที่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันและรักษาสุขภาพจิตไม่ให้เกิดความวิตกกังวล และยังเป็นเครื่องช่วยในการฟื้นฟูและพัฒนาสุขภาพจิตอีกด้วย นันทนาการเป็นส่วนสำคัญในการช่วยคนที่กำลังเกิดความสับสน ฟุ้งซ่าน กังวลและเป็นห่วง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะหมดไปถ้าได้ศึกษาให้ความสนใจอย่างจริงจังโดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องแก้ไขทีละเล็กทีละน้อย นักจิตวิทยาที่สำคัญ ๆ ให้การยอมรับนันทนาการ เพราะถือว่านันทนาการเป็นส่วนสำคัญและเป็นพื้นฐานของสุขภาพจิตของทุก ๆ คน เมเนนิเกอร์ ได้ให้ความเห็นว่าคุณค่าของการมีประสบการณ์ด้านนันทนาการจะมีส่วนช่วยทำให้การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของแต่ละ

คน เขากล่าวอย่างหนักแน่นว่า การทำงานอดิเรก การเล่นกีฬาและเกม มีความสำคัญมากที่จะช่วยให้ อารมณ์มีความสุข

2. ส่งผลทางด้านร่างกาย (Physical aspects of recreation) กิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับเกมกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้ง จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีความสมบูรณ์แข็งแรง กิจกรรมดังกล่าว สามารถสร้างคนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ กิจกรรมด้านการกีฬาและเกมจะช่วยส่งเสริมระบบการทำงานของร่างกายให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย เช่น ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อ เป็นต้น

3. ส่งผลทางด้านสังคม (Social aspects of recreation) นันทนาการสามารถสร้างโอกาสให้คนมีงานทำร่วมกันและค้นพบความต้องการขั้นพื้นฐานที่แท้จริงของคนเรา ความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่แท้จริงคือ ความรักและความเข้าใจซึ่งกันและกันของคนในสังคมที่ทุกคนมีความต้องการที่จะช่วยสร้างสังคมให้มีความเป็นอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โคโนปกา (Konopka) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีชีวิตในสังคมที่ดีจะต้องผ่านขบวนการในกิจกรรมนันทนาการ นันทนาการสามารถทำให้แต่ละคนมีการพัฒนาและยอมรับความเข้าใจของผู้อื่นที่จะเกิดความสุขสงบในสังคมได้

4.4 ความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ (The important of recreation)

สมเกียรติ เนตรประเสริฐ (2543: 15-19) ได้กล่าวไว้ว่า นันทนาการ นับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เราเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสังคมปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว วิธีการดำเนินชีวิตของคนเราจึงเปลี่ยนตามไปด้วยจนบางครั้งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเมื่อไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ ความสำคัญของนันทนาการ ไม่ได้มีแต่เฉพาะบุคคลทั่วไปเท่านั้น แม้แต่ องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ยังได้เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการด้วยการประกาศหลัก “ปริญญาสาขาล่วงด้วยสิทธิมนุษยชน” ที่เกี่ยวข้องกับการนันทนาการไว้ 3 ประการ ด้วยกันคือ

1. ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและใช้เวลาว่าง
2. การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์พัฒนาทางด้านบุคลิกภาพ
3. ทุกคนมีสิทธิจะเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น ๆ

ความสำคัญของนันทนาการ ที่จะกล่าว ณ ที่นี้เป็นความสำคัญที่มีต่อบุคคล ครอบครัว สังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ ซึ่งจะชี้ให้เห็นว่า นันทนาการมีความจำเป็นอย่างไรต่อการดำเนินชีวิต เพื่อให้เกิดความสุขและสันติสุขของชาวโลก ดังนี้

1. ความสำคัญต่อบุคคล โดยธรรมชาติของคนทั่วไปต้องการความสุขในการดำรงชีวิต ความต้องการขั้นพื้นฐานหรือปัจจัยสี่ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะขาดไม่ได้ แต่สภาพสังคมปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปความต้องการดังกล่าวจึงไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดความสุข บุคคลดังกล่าวต่างก็แสวงหาความสุขจากกิจกรรมที่คิดว่าตนเองมีความสามารถและสนใจ ในทุกเพศทุกวัย กิจกรรมนันทนาการจะเป็นสื่อนำไปในทางที่ดี มีกิจกรรมมากมายหลายอย่าง ให้เลือกตามความสมัครใจ

2. ความสำคัญต่อครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกและเป็นสถาบันหลักของคนเราที่จะให้ความสุข ด้วยความรักและความอบอุ่นต่อสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวใดที่มีทั้ง พ่อ แม่ พี่ และน้อง อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ครอบครัวนั้นก็มีแต่ความสุข ความสดชื่น ซึ่งอาจมีบ้างที่ทะเลาะเบาะแว้งหรือขัดใจกัน ก็ถือเสียว่าเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษยชาติ แต่เมื่อมีความเข้าใจซึ่งกันและกันย่อมจะเกิดความสุขอย่างหาที่เปรียบมิได้ ถึงแม้สภาพปัจจุบันจะเปลี่ยนไปจากเดิมโดยที่หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้หาเลี้ยงชีพเพียงคนเดียว แม่นบ้านจะอยู่ทำงานบ้านเลี้ยงลูก แต่ปัจจุบันภรรยาต้องออกทำงานนอกบ้าน เช่นเดียวกันสามี เพื่อช่วยกันทำงานหาเลี้ยงชีพ ดังนั้นการดูแลเอาใจใส่และความใกล้ชิดกับสมาชิกในครอบครัวย่อมลดน้อยลง ทำให้ลูก ๆ หรือสมาชิกในครอบครัวต้องออกนอกบ้านเพื่อแสวงหากิจกรรมต่าง ๆ ถ้าเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่นับว่ามีประโยชน์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าศูนย์นันทนาการ ชมรมและสมาคมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น ก็จะทำให้ได้รับความสุขและประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดี เป็นอันธพาล ประพฤติเกเร ติดยาเสพติด มั่วสุมการพนัน ย่อมทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ดังนั้น ครอบครัวจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้สมาชิกในครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข ด้วยการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับทุกคนได้มีการกระทำกิจกรรมร่วมกัน

3. ความสำคัญต่อชุมชนและสังคม โดยธรรมชาติของมนุษย์เราจะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นพวก ซึ่งมีความเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดูได้จากการอพยพต่าง ๆ จะมาอยู่รวมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความสมานสามัคคีซึ่งกันและกัน จนสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันคนเราจะอยู่รวมกันด้วยการตั้งเป็นสมาคมหรือสโมสร เพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะกิจกรรมนันทนาการจะเป็นเครื่องมือและเป็นสื่อสัมพันธ์ให้สมาชิกได้รับความสนุกสนาน มีความสุขตามความต้องการ มีความเข้าใจ ความรัก และความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ดีต่อกัน ดังนั้น สมาคม สโมสร ชุมนุม องค์การ บริษัท ศูนย์การค้าและโรงงานต่าง ๆ จึงควรมีสถาบันกลางในหน่วยงานนั้น

ๆ เพื่อให้สมาชิกได้ใช้เวลาว่าง เพื่อการพักผ่อนด้วยกิจกรรมนันทนาการ เช่น มีห้องนันทนาการสำหรับกิจกรรมเบา ๆ มีการแข่งขันกีฬาเพื่อความสามัคคี จัดงานปาร์ตี้ งานปีใหม่ และกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น การที่สมาชิกในสังคมเดียวกันมีกิจกรรมร่วมกันย่อมจะเกิดผลดีต่อชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ อย่างน้อยก็ได้รับความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ดีต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมได้ เช่น ลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการลักขโมย ปัญหายาเสพติด และปัญหาอบายมุข เป็นต้น

4. ความสำคัญต่อประเทศชาติ ประเทศชาติจะมีความมั่นคง ก้าวหน้าและพัฒนาไปทางสร้างสรรค์ มีเศรษฐกิจที่ดีได้ ต้องขึ้นอยู่กับประชากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ การที่คนเราจะมีคุณภาพที่ดีนั้นพื้นฐานเบื้องต้นจะต้องเป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรง มีสมรรถภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อคนเรามีความพร้อมทุก ๆ ด้านในตัวแล้ว ย่อมจะทำประโยชน์ให้กับสังคมประเทศชาติต่อไป กิจกรรมนันทนาการหลายประเภทที่ช่วยทำให้คนเรามีสุขภาพกายที่แข็งแรง จิตที่สดชื่นแจ่มใส ไม่เครียดต่อการงาน มีความสุขต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ได้ การเล่นกีฬาออกกำลังกาย การเล่นดนตรี งานอดิเรก และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

จากความหมายของกิจกรรมนันทนาการ คุณลักษณะของกิจกรรมนันทนาการ ความมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการและความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการข้างต้น การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่เป็นเด็กนักเรียนที่มีช่วงอายุระหว่าง 12 – 15 ปี เป็นช่วงของการต้องการแสวงหาอัตลักษณ์ของตนเองดังนั้นกิจกรรมลูกเสือที่เป็นนันทนาการจึงสามารถที่จะส่งเสริมการแสวงหาความรู้ในทุกด้านให้กับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ได้เป็นอย่างดี

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ซิงควิน (กรองจิต กว้างขวาง, 2547: 83; อ้างอิงจาก Shinkwin, 1983: 145) ได้ศึกษา บทบาทของผู้กำกับลูกเสือที่มีต่อการพัฒนาของลูกเสือ ที่มหาวิทยาลัยยอลาสก้า พบว่า ผู้กำกับลูกเสือที่มีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจเข้าใจในกิจการลูกเสือเป็นอย่างดี อารมณ์ดีสนุกสนาน มีการวางแผนแบ่งกลุ่มการเรียนออกเป็นกลุ่มๆ มีการอธิบายและการละเล่นต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เยาวชนลูกเสือและสมาชิกที่อายุน้อย ยังไม่มีความพร้อม ไม่อยากจะเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองไม่สนับสนุน ได้รับการแก้ไขตรงกัน

ข้ามกับผู้กำกับลูกเสือที่ไม่มีหลักจรรยาบรรณในจิตใจ ไม่มีความมั่นใจ จัดตั้งกองลูกเสือประชุมเจียบ ๆ เครื่องขมิ้นเกินไปจะพัฒนาองลูกเสือได้ผลน้อยกว่าผู้กำกับลูกเสือที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น

แบร์ก (สมพิศ จากภย. 2548: 85; อ้างอิงจาก Bragg, 1996: 1424-MAI) ได้ศึกษาติดตามประวัติการลูกเสือในประเทศแคนาดา จากปลายศตวรรษที่ 19 จนถึงเพียงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยพยายามให้ได้รับความเข้าใจว่าความเป็นชายนั้น ได้รับคำนิยามจากผู้แต่งและสนับสนุนขบวนการลูกเสือว่าอย่างไร ในเบื้องต้นที่ใช้คู่มือลูกเสือและหนังสือส่งเสริม การวิจัยครั้งนี้ ได้แย้งว่าขบวนการได้ให้นิยามภาพลักษณ์ของวัยผู้ใหญ่ไว้อย่างชัดเจน สำหรับชาวแคนาดาในช่วงเวลาที่โครงสร้างของความเป็นชายเป็นที่รับรู้ว่าอยู่ในสภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ ขบวนการลูกเสือไม่เพียงแต่เสนอสถานที่หลบหนีสำหรับ “วิกฤตของความเป็นชาย” เท่านั้น แต่ยังได้ช่วยเปลี่ยนภาพลักษณ์ของสถานที่ที่รือบาทของผู้ใหญ่เพศชาย ให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้นในสังคม ศตวรรษที่ 20 ปรากฏว่าในขณะที่การศึกษาครั้งนี้ อาจจะไม่ให้ความเข้าใจประสบการณ์ในอดีตของลูกเสือแต่ละคนในขบวนการนั้น ก็พยายามทำให้เข้าใจง่ายขึ้นเกี่ยวกับวิธีการที่ชาวแคนาดาบางคนพยายามให้นิยาม คำนิยามของคำว่าวัยผู้ใหญ่ เป็นที่ยอมรับแล้วนำทางชีวิตของพวกเขาไปตามโครงสร้างเหล่านั้น

ฟรานซิส (สมพิศ จากภย. 2548: 85; อ้างอิงจาก Francis, 2002: 538 – MAI) ได้ศึกษาลูกเสือและสมาชิก 4 H ของรัฐยูตาห์เพื่อกำหนดผลกระทบการที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับองค์กรเยาวชนมีต่อภาวะผู้นำและการพัฒนาทักษะชีวิตของพวกเขาเหล่านี้ วิธีการศึกษาใช้แบบวัดภาวะผู้นำของเยาวชน และการพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งดอร์มันดี และซีฟเวอร์ ได้พัฒนาขึ้น ผลการศึกษาพบว่า คะแนนแบบวัดเฉลี่ยของลูกเสือเท่ากับ 69.65 และ 69.14 สำหรับสมาชิก 4-H ผู้ร่วมวิจัย 4-H บ่งชี้ว่าได้ประโยชน์ปานกลางถึงมากในทุกด้านของแบบสำรวจด้วยแบบวัดภาวะผู้นำเยาวชน และการพัฒนาทักษะชีวิตยกเว้นด้านเดียว คือสามารถกำหนดความต้องการได้ ซึ่งสมาชิกเหล่านี้ให้คะแนนเป็นประเภทที่มีการพัฒนาเล็กน้อย ผลการวิเคราะห์แบบสำรวจเป็นรายข้อ พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านภาวะผู้นำและทักษะชีวิตสูงสุด 3 อันดับแรก คือในข้อมูลมีบุคลิกภาพเป็นกันเอง เข้ากับคนอื่น ๆ ได้ และเคารพคนอื่น ส่วนข้อที่ได้รับคะแนนเฉลี่ย ด้านภาวะผู้นำและทักษะชีวิตต่ำที่สุด คือ รู้จักกาลเทศะใช้การคิดที่มีเหตุผลและกำหนดความต้องการได้

5.2 งานวิจัยในประเทศ

จตุฏฐ ตอพล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือและยุวกาชาดของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า การจัดการเรียนการสอนลูกเสือและยุวกาชาดของโรงเรียนประถมศึกษา จุดประสงค์ที่สำคัญคือ นักเรียนมี

ระเบียบวินัย เป็นคนมีคุณธรรม และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาสังคม ปัญหาที่พบคือ การขาดอัตรากำลังของครูผู้สอนไม่เพียงพอ

วีระพจน์ ธรรมวงศา (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า 1) ด้านระเบียบข้อบังคับ ขาดการประชุมชี้แจงให้บุคลากรรับทราบเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ 2) ด้านบุคลากรรับผิดชอบ พบว่าขาดการสนับสนุนการสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนลูกเสือไม่ได้รับการสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจในการพิจารณาความดีความชอบ ครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ 3) ด้านงบประมาณและวัสดุ ขาดวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณสนับสนุน ไม่มีห้องปฏิบัติการลูกเสือและค่ายลูกเสือในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้ปกครองนักเรียนและหน่วยงานอื่นไม่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและอัตราค่าบำรุงลูกเสือประจำปีไม่เหมาะสม 4) ด้านการประเมินผล ขาดการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนา ขาดเครื่องมือในการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผลการประเมินการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือไม่ได้รับความสนใจ ขาดเกณฑ์การประเมินที่เป็นมาตรฐาน ไม่มีการวิเคราะห์และสรุปผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

พิสิฐ เทพไกรวัล (2542) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า

1. ด้านการจัดบุคลากร โรงเรียนส่วนใหญ่มอบผู้สอนลูกเสือเป็นครูประจำชั้นและสอนทุกวิชา ไม่มีงบประมาณในการจัดส่งครูเข้ารับการอบรมก่อนปฏิบัติการสอน ปัญหาที่พบคือ ครูต้องสอนหลายกลุ่มประสบการณ์ ปัญหาของลงมาคือ ครูได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนปกติมากเกินไป

2. ด้านหลักสูตร เนื้อหาสาระ โรงเรียนส่วนใหญ่มีเอกสารหลักสูตรแต่ขาดคู่มือครูสอนวิชาลูกเสือ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ หลักสูตรไม่ได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เอาไว้ ครูจึงสอนไม่ได้ตามที่หลักสูตรกำหนด และคาบเวลาเรียนที่กำหนดเอาไว้ไม่เพียงพอกับการสอน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนที่นำมาใช้มากที่สุดคือ วิธีสอนแบบปฏิบัติจริงเน้นกระบวนการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ไปพร้อมกัน บรรยายภาคในการเรียนมีความสนุกสนานเป็นกันเอง ใช้คำชมเชยเป็นการเสริมแรงใจ ปัญหาที่พบคือ กิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือไม่เป็นไปตามที่กำหนดเอาไว้ในหลักสูตร

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อที่เป็นของจริงครูเป็นผู้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลาง โรงเรียนได้รับงบประมาณที่น้อย ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนน้อย ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ขาดแคลนสื่อการสอน รองลงมาคือ การผลิตสื่อการใช้สื่อการสอน

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล วิธีการวัดผลที่นำมาใช้ในระดับมากที่สุดคือการสังเกต ส่วนเครื่องมือการวัดผลที่นำมาใช้มากที่สุดคือการใช้แบบทดสอบวัดการปฏิบัติจริง รองลงมาคือ แบบสังเกตพฤติกรรม ปัญหาที่พบคือ ขาดเครื่องมือและเอกสารการวัดผล รองลงมาคือ ครูมีความเข้าใจในการวัดผลที่น้อย

6. ด้านการนิเทศการสอน วิธีการนิเทศการสอนที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้คือการเยี่ยมชั้นเรียน และให้ศึกษาเอกสาร โดยแนะนำเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและ ผู้เรียน รองลงมาคือ การกำชับให้ปฏิบัติตามระเบียบการวัดผลและการสร้างเครื่องมือวัดผลตามจุดประสงค์ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ขาดเครื่องมือนิเทศและรองลงมาคือ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศวิชาลูกเสือน้อย

ประจวบ โอนนอก (2545) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ ตามความรับรู้ของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด นครราชสีมา พบว่า ปัญหาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียน ที่เป็นปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ปัญหาการกำหนดครูผู้สอนลูกเสือไม่เหมาะสม ผู้กำกับลูกเสือมีประสบการณ์น้อยในการสอนลูกเสือ และขาดอัตราครูผู้สอน

2. ด้านครูผู้สอนลูกเสือ พบว่า ครูผู้สอนไม่มีความศรัทธาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความรับผิดชอบ ไม่ได้รับการส่งเสริม การนิเทศและติดตามผล ขาดแหล่งเสริมการเรียนรู้ในด้านลูกเสือ และครูขาดความรับผิดชอบ มอบหมายให้ครูคนใดคนหนึ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพียงคนเดียว

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ตำราเรียนหรือหนังสือเรียนมีน้อย การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนล่าช้ากว่ากำหนด

4. ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนคือนักเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมลูกเสือน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ ไม่เข้าใจในหลักสูตรและจุดประสงค์ของการเรียนลูกเสืออย่างแท้จริง ส่งผลต่อการนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียน

5. ด้านการนิเทศหลักสูตรวิชาลูกเสือ พบว่า แหล่งวิทยาการด้านวิชาลูกเสือมีน้อย ขาดการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาด้านลูกเสือ

พิทยา คงนาน (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จังหวัดหนองคาย พบว่า ด้านผู้อำนวยการโรงเรียน ขาดการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุน ด้านผู้กำกับลูกเสือ ขาดครูที่มีความรู้ความสามารถ และครูที่ผ่านการอบรมด้านลูกเสือขาดการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการมีส่วนร่วมขององค์กรและชุมชนภายนอก งบประมาณและอุปกรณ์ มีไม่เพียงพอ ด้านการติดตามประเมินผลขาดการร่วมมือจากศึกษานิเทศก์ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน

สุมาลี พงษ์ศิริรักษ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า พฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวม มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ทักษะกระบวนการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านเตรียมการสอน

สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมในค่ายลูกเสือเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดกิจกรรมที่พึงประสงค์ พบว่า การดำเนินการจัดกิจกรรมได้ดี กิจกรรมตามมาตรฐานมีความเหมาะสมกับลูกเสือ ซึ่งส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นผู้นำที่กล้าแสดงออก ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ปลูกฝังด้านความรักความสามัคคีนั้น ควรจัดกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นกับสถานที่และความพร้อมของลูกเสือ ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบยังขาดการให้การสนับสนุนเท่าที่ควร และต้องประสานสัมพันธ์กันของหน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบให้มากยิ่งขึ้น

อภิวิทย์ กลกิจ (2551) ได้ศึกษาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกอบรมลูกเสือสามัญในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี พบว่า การวางแผนกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีการจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เน้นการปฏิบัติและการร่วมกิจกรรมของลูกเสือ ควรมีการวัดผลและประเมินผลตลอดปีการศึกษา เป็นระยะ ๆ ควรมีการจัดทำรายงานผลเป็นระยะและกำหนดหน้าที่ผู้รายงานผล โดยกำหนดเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน

บุญหลาย หวานเพราะ (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือของโรงเรียนในอำเภอมัญฉะ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นที่ 2 พบว่า สภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี อยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจาก การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ด้านการวัดผลและ

ประเมินผลกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ด้านการจัดทำหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรม ด้านการบริหารจัดการลูกเสือของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับที่น้อยสุด

พัศกร คำโคตร (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในอำเภอเวียงใหญ่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ที่ 3 พบว่าสภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญอยู่ในระดับปานกลางในด้านการฝึกอบรมลูกเสือ และด้านการบริหารงานในกองลูกเสือรองลงมาตามลำดับ ด้านปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือพบว่า อยู่ในระดับปานกลางในด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และรองลงมาคือด้านการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือขององค์กรชุมชน ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือพบว่าควรมีการร่วมมือกันส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และให้สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาและกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา เพราะมีส่วนช่วยให้การจัดกิจกรรมลูกเสือให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสือไทยและกิจการลูกเสือโลก เพื่อเสริมสร้างวินัย ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความริเริ่มสร้างสรรค์ในแนวทางที่ถูกต้อง กิจกรรมมีส่วนสร้างเสริมบุคลิกภาพและความสามารถของลูกเสือในการออกไปดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและเหมาะสม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคต ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะจากครูผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือ อันจะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการดำเนินกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมปัจจุบัน และสนองตอบความต้องการของผู้สอนและผู้เรียนกิจกรรมลูกเสือ ตลอดจนใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรม แก้ไข ปรับปรุง การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือในองค์กรต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย
5. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 3 เขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 950 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 -3 ประจำปีการศึกษา 2552)

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 58 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 330 คน

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 43 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 325 คน

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 45 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 295 คน

รวมจำนวนประชากรที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือทั้งหมด จำนวน 950 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ผู้เป็น ผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยการเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของ เครซี่และมอร์แกน (R.V.Krejcie; & D.W.Morgan.1970: 607-610) ที่ขนาดกลุ่มประชากรจำนวน 950 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 274 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูล 300 คนโดยวิธีการเลือกแบบการสุ่ม แบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มโรงเรียนโดยจัดกลุ่มโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

1.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,000 – 1499 คน

1.3 โรงเรียนขนาดเล็ก คือโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 999 คนลงมา

2. ดำเนินการแยกโรงเรียนที่ได้ตามกลุ่มที่แบ่งไว้ มาดำเนินการสุ่มหาโรงเรียน โดยการจับสลากเพื่อให้ได้โรงเรียนและจำนวน ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาค้างนี้

2.1 เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 โรงเรียนในสังกัดจำนวน 58 โรงเรียน มีผู้บังคับบัญชา ลูกเสือจำนวน 330 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 105 คน

2.2 เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 โรงเรียนในสังกัดจำนวน 43 โรงเรียน มีผู้บังคับบัญชา ลูกเสือจำนวน 330 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 100 คน

2.3 เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 โรงเรียนในสังกัดจำนวน 45 โรงเรียน มีผู้บังคับบัญชา ลูกเสือจำนวน 330 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 95 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือประกอบการวิจัย คือ แบบสอบถาม ในแบบสอบถามประกอบด้วย คำถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นเองจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะข้อ คำถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนค้างนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วย เพศ วุฒิต่างลูกเสือ ประสพการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ เป็นแบบตรวจสอบ รายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมการลูกเสือ สามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาค้างกรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยถามความคิดเห็น 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดกิจกรรม
3. ด้านการวัดและการประเมินผล
4. ด้านการรายงานผล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษารูปแบบและลักษณะของการสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัย โดยศึกษาจากเอกสารระเบียบ ตำราและแบบสอบถามที่ได้มีการนำไปใช้ในงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามภายใต้การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท
2. ศึกษาจากระเบียบ ทฤษฎี แนวคิด หลักการจากหนังสือ ตำรา เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวข้อง เพื่อนำเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของแบบสอบถาม และขอบเขตของเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท
4. สร้างข้อคำถามในแต่ละด้าน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้ข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้วทั้ง 60 ข้อ ให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแก้ไข ภาษา สำนวน ครอบคลุมเนื้อหา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วตัดข้อคำถามที่ไม่สมบูรณ์ไม่ถูกต้องตามเนื้อหาแล้วเหลือ 50 ข้อ
6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามที่คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแนะนำ แล้วนำไปพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ เนื้อหา โดยการดำเนินการจากเกณฑ์พิจารณา ดังนี้
 - 6.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ เนื้อหา โดยดำเนินการจากเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ถ้าข้อความแน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและหัวข้อเรื่อง มีคะแนน + 1

ถ้าข้อความไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและหัวข้อเรื่อง มีคะแนน 0

ถ้าข้อความแน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและหัวข้อเรื่อง มีคะแนน - 1

จากนั้นนำคำแนะนำทั้งหมดมาคำนวณหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) ระหว่างข้อความกับสิ่งที่ต้องการ แล้วเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) เท่ากับหรือมากกว่า .05 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าได้ข้อความจำนวน 40 ข้อ จากข้อความจำนวน 50 ข้อ

6.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับ ครูโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2541:70) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .84

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวฉบับสมบูรณ์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้ความเห็นชอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน และการแปลความหมาย

สำหรับข้อความที่เป็นมาตรส่วนประมาณค่าเพื่อวัดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นคะแนนและกำหนดน้ำหนักเพื่อแปลความหมายดังนี้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมาย

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเอาคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมายของคะแนน โดยแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยใช้หลัก เอาค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 10) โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
3.68 – 5.00	เหมาะสมมาก
2.34 – 3.67	เหมาะสมปานกลาง
1.00 – 2.33	เหมาะสมน้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาลัษศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอให้ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจัดส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และขออนุญาตดำเนินการจัดส่งแบบสอบถาม ให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือด้วยตนเอง ตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน และผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์โดยการ แจกแจงความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่า t (t – test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มได้แก่ เพศ และทดสอบค่าเอฟ (F – test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ วุฒิต่างลูกเสือ ประสพการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านต่าง ๆ มาสรุปในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ และอักษรในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย
- S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
- SS แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of squares)
- MS แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Means of squares)
- Df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of freedom)
- P แทน ความน่าจะเป็นสำหรับการบอกนัยสำคัญทางสถิติ
- * แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอในรูปตารางประกอบความเรียงโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิตามลูกเสือ ประสบการณ์ในการสอนวิชาลูกเสือ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการรายงานผล โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สมมติฐาน ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นตามตัวแปร โดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

ตอนที่ 4 แสดงผลความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในด้านต่างๆโดยอิสระ ตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อยตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิทางลูกเสือ ประสบการณ์ในการสอนวิชาลูกเสือ ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 1 จำนวน และค่าร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ วุฒิทางลูกเสือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ (n = 300)

ตัวแปร		จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	200	66.70
	หญิง	100	33.30
วุฒิทางลูกเสือ	ATC	167	55.70
	ALTC	103	34.30
	LTC	30	10.00
ประสบการณ์ในการ			
ปฏิบัติงานลูกเสือ	ระยะเวลา 4-6 ปี	33	11.00
	ระยะเวลา 7-9 ปี	50	16.70
	ระยะเวลา 10-12 ปี	95	31.70
	ระยะเวลา 13 ขึ้นไป	122	40.60

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ เพศ ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 เป็นเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30

วุฒิทางลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีวุฒิ ATC จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 55.70
วุฒิ ALTC จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 วุฒิ LTC จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ
10.00

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ ระยะเวลา 4 – 6 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ระยะเวลา 7 – 9 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ระยะเวลา 10 – 12 ปี
จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 และระยะเวลา 13 ปีขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ
40.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ
สามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่
1) การวางแผน 2) การจัดกิจกรรม 3) การวัดผลและประเมินผล 4) การรายงานผล

วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ
รุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยแสดงจำนวน และค่า
ร้อยละ ด้านการวางแผน

วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน (n = 300)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการวางแผน			
1. โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริม การจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.88	.65	เหมาะสมมาก
2. โรงเรียนมีการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งครู รับผิดชอบการจัดกิจกรรมลูกเสือตาม ระเบียบของการลูกเสือ	4.26	.65	เหมาะสมมาก
3. โรงเรียนมีการจัดส่งครูเข้ารับการอบรม วิชาผู้กำกับลูกเสืออย่างต่อเนื่อง	3.69	.86	เหมาะสมมาก
4. ฝ่ายบริหารโรงเรียนและผู้กำกับลูกเสือ มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ลูกเสือร่วมกัน	3.73	.80	เหมาะสมมาก
5. โรงเรียนมีการจัดทำแผนปฏิบัติในการ จัดกิจกรรมลูกเสือตลอดปีการศึกษา	4.05	.63	เหมาะสมมาก
6. โรงเรียนมีการจัดทำปฏิทินการจัด กิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้อง กับปฏิทินการจัดการศึกษา	4.05	.65	เหมาะสมมาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
7. ผู้กำกับลูกเสือในโรงเรียนได้รับ มอบหมายงานกิจกรรมลูกเสือ เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ	4.01	.81	เหมาะสมมาก
8. โรงเรียนมีการจัดทำเอกสารเพื่อ ให้ผู้กำกับลูกเสือทราบบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และจัดหาวัสดุในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนลูกเสืออย่างเพียงพอ	3.85	.77	เหมาะสมมาก
9. โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ลูกเสือ มีส่วนร่วมในการบริหารของลูกเสือ ของตนเองและประสานกับชุมชน ในการจัดกิจกรรม สาธารณประโยชน์	3.81	.85	เหมาะสมมาก
10. โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งเสริมให้ลูกเสือมีความตระหนักในคุณค่า ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.88	.77	เหมาะสมมาก
รวม	3.92	.42	เหมาะสมมาก

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนมีความเหมาะสมในระดับมาก (ค่า $\bar{x}$ = 3.92 ค่า S.D. = .42) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ (n = 300)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ			
1. โรงเรียนมีการประชุมเพื่อวิเคราะห์หลักสูตร และซักซ้อมความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรลูกเสือ	3.74	.84	เหมาะสมมาก
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นไปตามแนวทางของข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง และการปฏิบัติกิจกรรม เป็นไปตามกระบวนการของลูกเสือ	4.08	.77	เหมาะสมมาก
3. โรงเรียนมีการปรับกิจกรรมตามหลักสูตร ลูกเสือให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของชุมชน และมีการใช้บุคลากรในชุมชนที่มีประสบการณ์ และความสามารถร่วมจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.79	.67	เหมาะสมมาก
4. โรงเรียนมีการจัดทำกำหนดการฝึกอบรมลูกเสือ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแต่ละระดับ	4.02	.71	เหมาะสมมาก
5. ผู้กำกับลูกเสือในโรงเรียนมีการใช้แผนการสอน ประกอบการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือ	3.87	.78	เหมาะสมมาก
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมลูกเสือ ที่ส่งเสริมการเป็นผู้นำ การกล้าแสดงออก	4.00	.75	เหมาะสมมาก
7. โรงเรียนมีการเน้นการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ ของลูกเสือที่มุ่งพัฒนานิสัยความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์	3.92	.73	เหมาะสมมาก
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมลูกเสือตามขั้นตอน และกระบวนการของลูกเสือ	4.04	.80	เหมาะสมมาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
9. โรงเรียนมีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามนโยบายและแผนงาน	3.90	.73	เหมาะสมมาก
10. โรงเรียนมีการนำวัฒนธรรม และเทคโนโลยี สมัยใหม่มาใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.84	.82	เหมาะสมมาก
รวม	3.92	.47	เหมาะสมมาก

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = .47) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ (n = 300)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ			
1. โรงเรียนมีการวัดผลการจัดกิจกรรม ลูกเสือมีการดำเนินการตามขั้นตอน ของข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ และระเบียบคณะกรรมการการ บริหารลูกเสือแห่งชาติ	3.75	.73	เหมาะสมมาก
2. โรงเรียนมีการวัดผลการจัดกิจกรรม ลูกเสือทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.13	.64	เหมาะสมมาก
3. โรงเรียนมีการประชุมเพื่อประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.98	.74	เหมาะสมมาก
4. โรงเรียนมีการติดตามผลการจัดกิจกรรม ลูกเสือตามระบบ และระเบียบของการลูกเสือ	3.87	.64	เหมาะสมมาก
5. โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามสภาพจริง	3.97	.68	เหมาะสมมาก
6. โรงเรียนมีการจัดทำและสร้างเครื่องมือ เพื่อวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.80	.78	เหมาะสมมาก
7. โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ โดยวิธีการใช้แบบทดสอบ	3.80	.84	เหมาะสมมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
8. โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ โดยวิธีการใช้กิจกรรมกลุ่ม	4.01	.81	เหมาะสมมาก
9. โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ จากการทำกิจกรรมเสริมบทเรียน	3.94	.82	เหมาะสมมาก
10.โรงเรียนมีการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติ กิจกรรมการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่าง ต่อเนื่องและนำผลการวิเคราะห์ ไปใช้ในการพัฒนางิจกรรมลูกเสือ	3.92	.85	เหมาะสมมาก
รวม	3.92	.45	เหมาะสมมาก

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$ S.D. = .45) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ (n = 300)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ			
1. โรงเรียนมีการรายงานการจัดกิจกรรมลูกเสือตามแบบรายงานการลูกเสือประจำปี (ลส.5)	3.81	.83	เหมาะสมมาก
2. โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน	3.94	.80	เหมาะสมมาก
3. โรงเรียนมีการสรุปผลประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.90	.80	เหมาะสมมาก
4. โรงเรียนมีการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ	3.97	.72	เหมาะสมมาก
5. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ การทำความดีของลูกเสือเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนและผู้ปกครอง	3.81	.78	เหมาะสมมาก
6. โรงเรียนมีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่การจัดกิจกรรมลูกเสือแก่ชุมชน	3.96	.83	เหมาะสมมาก
7. โรงเรียนมีการนำลูกเสือเข้าช่วยสนับสนุนงานของชุมชนที่อยู่ใกล้โรงเรียน	3.98	.81	เหมาะสมมาก
8. โรงเรียนสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมลูกเสือ	3.72	.81	เหมาะสมมาก
9. โรงเรียนมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกิจกรรมและผลงานของลูกเสือเผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบ	3.70	.79	เหมาะสมมาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
10.โรงเรียนมีการจัดทำบันทึกประวัติการทำ ความดีของลูกเสือเป็นรายบุคคล และจัดทำเกียรติบัตรเพื่อมอบแก่ลูกเสือ ที่บำเพ็ญประโยชน์แก่ท้องถิ่น / ชุมชน	3.66	.88	เหมาะสมปานกลาง
รวม	3.84	.49	เหมาะสมมาก

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$ S.D. = .49) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางในข้อที่ 10 นอกนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ และด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ (n = 300)

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการวางแผน	3.92	.42	เหมาะสมมาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.92	.47	เหมาะสมมาก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.92	.45	เหมาะสมมาก
4. ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.84	.49	เหมาะสมมาก
รวม	3.90	.42	เหมาะสมมาก

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$ S.D. = .42) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สมมติฐาน ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นตามตัวแปร โดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

สมมติฐานข้อ 1. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	ชาย n = 200		หญิง n = 100		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการวางแผน	3.92	4.06	3.92	4.70	.048	.408
2. ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.93	4.51	3.91	5.29	.333	.370
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.92	4.26	3.91	5.17	.134	.447
4. ด้านการรายงานผล	3.86	4.62	3.81	5.66	.916	.180
รวม	3.91	3.93	3.89	4.72	.414	.339

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือ เพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งรายด้านและโดยรวม

สมมติฐานข้อ 2. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่าง

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ย ความคิดของผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ที่มีความคิดเห็นเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามตามวุฒิทางลูกเสือ (n = 300)

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการ แหล่งของ						
จัดกิจกรรม	ความ					
ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2	58.99	29.496	1.618	.200
	ภายในกลุ่ม	297	5412.75	18.225		
	รวม	299	5471.74			
2. ด้านการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	73.60	36.802	1.618	.200
	ภายในกลุ่ม	297	6757.11	22.751		
	รวม	299	6830.72			
3. ด้านการวัดผล และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	192.60	96.304	7.714*	.010
	ภายในกลุ่ม	297	6067.39	20.429		
	รวม	299	6260.00			
4. ด้านการรายงานผล	ระหว่างกลุ่ม	2	153.81	76.905	3.130*	.045
	ภายในกลุ่ม	297	7292.10	24.569		
	รวม	299	7450.91			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1068.21	534.107	1.899	.152
	ภายในกลุ่ม	297	83552.11	281.320		
	รวม	299	84620.33			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการรายงานผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการรายงานผล

	$\bar{x}$	การวางแผน	การจัดกิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล	การรายงานผล
$\bar{x}$		3.92	3.92	3.92	3.84
การวางแผน	3.92				
การจัดกิจกรรม	3.92	0.786*			
การวัดและประเมินผล	3.92	0.752*	0.803*		
การรายงานผล	3.84	0.635*	0.731*	0.816*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการรายงานผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อ 3. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ทางลูกเสือ (n = 300)

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการ แหล่งของ						
จัดกิจกรรม		ความ				
ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	3	17.37	5.792	.314	.815
	ภายในกลุ่ม	296	5454.37	18.427		
	รวม	299	5471.74			
2. ด้านการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	50.12	16.708	.729	.535
	ภายในกลุ่ม	296	6780.59	22.907		
	รวม	299	6830.72			
3. ด้านการวัดผล และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	97.52	32.507	1.561	.199
	ภายในกลุ่ม	296	6162.47	20.819		
	รวม	299	6260.00			
4. ด้านการรายงานผล	ระหว่างกลุ่ม	3	165.44	55.149	2.241	.084
	ภายในกลุ่ม	296	7285.47	24.613		
	รวม	299	7450.91			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	647.33	215.777	.761	.517
	ภายในกลุ่ม	296	83972.99	283.693		
	รวม	299	84620.33			

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ทางลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือต่างกัน ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อความคิดเห็นต่อผู้บังคับบัญชาลูกเสือ มีผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นจำนวน 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยวิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อๆ ที่มีความถี่ซ้ำกันและคล้ายคลึงกันในแง่ความหมาย โดยเรียงลำดับจากข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. ด้านการวางแผน

- 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องแสดงถึงภาวะผู้นำในการวางแผนดำเนินการในกิจการลูกเสือ
- 1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้เข้ารับการฝึกอบรมในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 1.3 ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับผู้บังคับบัญชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง
- 1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาไม่จัดให้มีการประชุมชี้แจงในการจัดกิจกรรมลูกเสือให้กับครูผู้สอน
- 1.5 ควรวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือในระยะยาว ในทุกระดับช่วงชั้น

2. ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ

- 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดูแลให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้จัดกิจกรรมด้วยความเต็มใจ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ
- 2.2 ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมสมรรถภาพของลูกเสือ
- 2.3 ควรจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับความเป็นบริบทของสังคมที่อยู่รอบ ๆ สถานศึกษา
- 2.4 การจัดกิจกรรมลูกเสือควรจะหลากหลาย ตรงกับวัยและพฤติกรรมของเด็กในช่วงต่าง ๆ
- 2.5 การจัดกิจกรรมลูกเสือควรจัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสืออย่างแท้จริง

3. ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

3.1 สถานศึกษาต้องมีการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือตามขอบข่ายของลูกเสือ และให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ

3.2 ต้องมีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

3.3 สถานศึกษาควรจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

4. ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

4.1 การรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ สถานศึกษาควรปฏิบัติตามความเป็นจริง ตามที่ได้จัดกิจกรรมลูกเสือ

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ควรย่ำแย่ให้ความสำคัญต่อการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

4.3 สถานศึกษาไม่ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจการลูกเสือให้กับชุมชนที่อยู่รอบ ๆ

โรงเรียน

5. ด้านอื่น ๆ

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ว่ามีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับลูกเสือหรือไม่ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการไปตามระเบียบของ พ.ร.บ. ลูกเสือ

5.2 สถานศึกษาควรที่จะมีการจัดหาอุปกรณ์ในการสอนและจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) สรุปขั้นตอนได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ วุฒิทางลูกเสือ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้คาดหวังว่าผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 – 3 เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตและข้อจำกัดในการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) กระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 950 คน แบ่งออกตามเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 3 เขต ในปีการศึกษา 2552 แยกได้ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 58 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 330 คน

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 43 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชา ลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 325 คน

เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 45 โรงเรียนมีครูที่เป็นผู้บังคับบัญชา ลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 295 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยการเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie; & D.W.Morgan.1970: 607-610) ที่ขนาดกลุ่มประชากรจำนวน 950 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 274 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูล 300 คนโดยวิธีการเลือกแบบการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 วุฒิทางลูกเสือ
 - 1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้เป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยการเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie; & D.W.Morgan.1970: 607-610) ที่ขนาดกลุ่มประชากรจำนวน 950 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 274 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูล 300 คนโดยวิธีการเลือกแบบการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ แตกต่างกัน

2. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

3. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ลักษณะของเครื่องมือประกอบการวิจัย คือ แบบสอบถาม ในแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะข้อความ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วย เพศ วุฒิทางลูกเสือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานกิจกรรมลูกเสือ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยถามความคิดเห็น 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดกิจกรรม
3. ด้านการวัดและการประเมินผล
4. ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

สำหรับข้อความที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อวัดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเป็นคะแนนและกำหนดน้ำหนักเพื่อแปลความหมายดังนี้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมาย

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเอาคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมายของคะแนน โดยแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยใช้หลัก เอาค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538: 10) โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
3.68 – 5.00	เหมาะสมมาก
2.34 – 3.67	เหมาะสมปานกลาง
1.00 – 2.33	เหมาะสมน้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์โดยการ แจกแจงความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าที (t – test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มได้แก่เพศ ทดสอบค่าเอฟ (f – test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ วุฒิต่างลูกเสือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางลูกเสือ ถ้า

พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านต่าง ๆ มาสรุปในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน

เพศ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ที่เป็นเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 เป็นเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30

วุฒิทางลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีวุฒิ A.T.C จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 55.70 วุฒิ A.L.T.C จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 วุฒิ L.T.C จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ ระยะเวลา 4 – 6 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ระยะเวลา 7 – 9 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ระยะเวลา 10 – 12 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 มากกว่า 13 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60

2. จำนวน และค่าร้อยละ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการรายงานผล ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร อันดับ 1 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 50.33 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.64 อันดับ 3 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.95 อันดับ 4 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.38 และอันดับสุดท้าย เห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.70

2.1 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน อันดับ 1 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.53 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.77 อันดับ 3 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.03 อันดับ 4 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.20 และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ .47

2.2 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน อันดับ 1 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.00 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.20 อันดับ 3 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.33 อันดับ 4 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.67 และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.80

2.3 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมลูกเสือ อันดับ 1 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 53.77 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.27 อันดับ 3 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.06 อันดับ 4 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.10 และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.80

2.4 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ อันดับ 1 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.30 อันดับ 3 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.40 อันดับ 4 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 3.50 และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.80

3. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการรายงานผล โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3.1 ด้านการวางแผน ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับความคิดเห็นเห็นเหมาะสมมาก (ค่า $\bar{x} = 3.92$ ค่า S.D. = .42) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็น อยู่ในระดับความคิดเห็นเหมาะสมมากทุกข้อ

3.2 ด้านการจัดกิจกรรม ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับ.เห็น ว่าเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.92$,S.D. = .47) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับความคิดเห็นเหมาะสมมากทุกข้อ

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยใน

ระดับความคิดเห็นเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.92$ S.D. = .45) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากทุกข้อ

3.4 ด้านการรายงานผล ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับความคิดเห็นเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.84$ S.D. = .49) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นปานกลางในข้อที่ 10 นอกนั้นมีความคิดเห็นเหมาะสมมากทุกข้อ

4. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

4.1. ด้านการวางแผน มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องแสดงถึงภาวะผู้นำในการวางแผนดำเนินการในกิจการลูกเสือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้เข้ารับการฝึกอบรมในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับผู้บังคับบัญชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาไม่จัดให้มีการประชุมชี้แจงในการจัดกิจกรรมลูกเสือให้กับครูผู้สอน และควรวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือในระยะยาว ในทุกระดับชั้น

4.2 ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดูแลให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้จัดกิจกรรมด้วยความเต็มใจ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมสมรรถภาพของลูกเสือ ควรจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับความเป็นบริบทของสังคมที่อยู่รอบ ๆ สถานศึกษา การจัดกิจกรรมลูกเสือควรจะมีหลากหลาย ตรงกับวัยและพฤติกรรมของเด็กในช่วงต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมลูกเสือควรจัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสืออย่างแท้จริง

4.3 ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า สถานศึกษาต้องมีการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือตามขอบข่ายของลูกเสือ และให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ ต้องมีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน และสถานศึกษาควรที่จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

4.4 ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ สถานศึกษาควรปฏิบัติตามความเป็นจริง ตามที่ได้จัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ควรให้ความสำคัญต่อการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ และสถานศึกษาไม่ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจการลูกเสือให้กับชุมชนที่อยู่รอบ ๆ โรงเรียน

4.5. ด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ว่ามีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับลูกเสือหรือไม่ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการไปตามระเบียบของ พ.ร.บ.ลูกเสือ และสถานศึกษาควรที่จะมีการจัดหาอุปกรณ์ในการสอนและจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ

อภิปรายผล

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร ได้แก่ เพศ วุฒิต่างลูกเสือ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือ

1 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีเป็นกิจกรรมที่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามารถจัดกิจกรรมสำหรับลูกเสือและเนตรนารีได้โดยไม่จำกัดด้านเพศชายหรือเพศหญิง

2 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิต่างลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะว่าการจัดกิจกรรมลูกเสือเนตรนารี ได้มีหลักสูตรในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน และสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน ดังนั้นผู้บังคับบัญชาลูกเสือถึงแม้จะมีวุฒิต่างลูกเสือที่ต่างกันก็สามารถจัดกิจกรรมลูกเสือได้เหมือนกัน วุฒิต่างลูกเสือจึงไม่มีผลต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิต่างลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการรายงานผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะว่ววุฒิต่างลูกเสือเป็นเครื่องแสดงถึงสมรรถนะในการวัดผลและประเมินผล รวมถึงการรายงานผล ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิต่างลูกเสือที่สูงกว่าจะมีมุมมองและวิธีการในการวัดผลที่ดีผ่านการอบรมที่มีขั้นตอนและวิธีการวัดผลและประเมินผล รวมถึงการรายงานผล ดังนั้นผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิต่างลูกเสือที่ต่างกันจึงมีความแตกต่างกันในด้านการวัดผลและประเมินผล รวมถึงการรายงานผลการจัดกิจกรรมทางลูกเสือด้วย

3 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานลูกเสือต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน เพราะว่าการจัดกิจกรรมลูกเสือมีกรอบการปฏิบัติที่เป็นหลักสูตรที่ชัดเจน ดังนั้นการจัดกิจกรรมลูกเสือผู้บังคับบัญชาลูกเสือทุกคนสามารถจัดกิจกรรมลูกเสือได้เลยแม้แต่ได้

ผ่านการฝึกอบรมวุฒิทางลูกเสือ และเข้าใจในปรัชญาของกิจการลูกเสือ แต่ถ้าการเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือมานาน แต่ขาดการศึกษาอบรมเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ ประสบการณ์การเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือก็ไม่จำเป็นก็ได้ที่จะเป็นเครื่องยืนยันว่าการจัดกิจกรรมลูกเสือได้ดี

สภาพโดยรวมของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่ามีความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากในสถานศึกษาได้มีการกำหนดหน้าที่และผู้รับผิดชอบตลอดจนการดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือโดยตรงมีการวางแผน การจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล การรายงานผลการจัดกิจกรรม เป็นไปตามกระบวนการของการจัดกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามข้อกำหนดของคณะลูกเสือแห่งชาติ (คณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ: 2540) รวมทั้งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และ 1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมนักเรียน ซึ่งกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2546) และสอดคล้องกับการศึกษาของ พลเดช ศรีบุญเรือง (2534) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน พบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโรงเรียน มีการปฏิบัติในด้านการวางแผน การประสานงาน การควบคุม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการบริหารจัดการลูกเสือของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญการจัดกิจกรรมลูกเสือ และข้อเสนอแนะพบว่ามีความสอดคล้องกันคือ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องแสดงถึงภาวะผู้นำในการวางแผนดำเนินการในกิจการลูกเสือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้เข้ารับการฝึกอบรมในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับผู้บังคับบัญชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาไม่จัดให้มีการประชุมชี้แจงในการจัดกิจกรรมลูกเสือให้กับครูผู้สอน และควรวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือในระยะยาว ในทุกระดับช่วงชั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ว่ามีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับลูกเสือหรือไม่ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการไปตามระเบียบของ พ.ร.บ.ลูกเสือ และสถานศึกษาควรที่จะมีการจัดหาอุปกรณ์ในการสอนและจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ

1 ด้านการวางแผน ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับ. เห็นด้วยมาก (ค่า $\bar{x}$ = 3.92 ค่า S.D. = .42) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ และได้สอดคล้องกับการศึกษา ของพิสิฐ เทพไกรวัล (2542) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาลูกเสือใน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านการจัดบุคลากร โรงเรียนส่วนใหญ่มอบผู้สอนลูกเสือเป็นครูประจำชั้นและสอนทุกวิชา ด้านการวัดผลและประเมินผล วิธีการวัดผลที่นำมาใช้ในระดับมากที่สุดคือการสังเกต ส่วนเครื่องมือการวัดผลที่นำมาใช้มากที่สุดคือการใช้แบบทดสอบวัดการปฏิบัติจริง รองลงมาคือ แบบสังเกตพฤติกรรมและจากการศึกษาของประจวบ โอนนอก (2545) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ ตามความรู้ของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัญหาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียน ที่เป็นปัญหาและอุปสรรค คือ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ปัญหาการกำหนดครูผู้สอนลูกเสือไม่เหมาะสม ผู้กำกับลูกเสือมีประสบการณ์น้อยในการสอนลูกเสือ และขาดอัตราครูผู้สอน 2) ด้านครูผู้สอนลูกเสือ พบว่า ครูผู้สอนไม่มีความศรัทธาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความรับผิดชอบ ไม่ได้รับการส่งเสริม การนิเทศและติดตามผล ขาดแหล่งเสริมการเรียนรู้ในด้านลูกเสือ และครูขาดความรับผิดชอบ มอบหมายให้ครูคนใดคนหนึ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพียงคนเดียว 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า อุปสรรค สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ตำราเรียนหรือหนังสือเรียนมีน้อย การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนล่าช้ากว่ากำหนด 4) ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนคือนักเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมลูกเสือน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ ไม่เข้าใจในหลักสูตรและจุดประสงค์ของการเรียนลูกเสืออย่างแท้จริง ส่งผลต่อการนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียน 5) ด้านการนิเทศหลักสูตรวิชาลูกเสือ พบว่า แหล่งวิทยาด้านวิชาลูกเสือมีน้อย ขาดการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาด้านลูกเสือ และจากรายงานการวิจัยของชิงควิน (กรองจิต กว้างขวาง, 2547: 83; อ้างอิงจาก Shinkwin, 1983: 145) ได้ศึกษา บทบาทของผู้กำกับลูกเสือที่มีต่อการพัฒนาของลูกเสือ ที่มหาวิทยาลัยอัสสาส์กา พบว่า ผู้กำกับลูกเสือที่มีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจเข้าใจในกิจการลูกเสือเป็นอย่างดี อารมณ์ดี สนุกสนาน มีการวางแผนแบ่งกลุ่ม การเรียนออกเป็นกลุ่มๆ มีการอภิปรายและการละเล่นต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เยาวชนลูกเสือและสมาชิกที่อายุน้อยๆ ยังไม่มีความพร้อม ไม่อยากจะเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองไม่สนับสนุน ได้รับการแก้ไขตรงกันข้ามกับผู้กำกับลูกเสือที่ไม่มีหลักจรรยาบรรณในจิตใจ ไม่มีความมั่นใจ จัดตั้งกองลูกเสือประชุมเจียบ ๆ เครื่องขีมิเกินไปจะพัฒนาของลูกเสือได้ผลน้อยกว่าผู้กำกับลูกเสือที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น

2. ด้านการจัดกิจกรรม ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับ.เห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = .47) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ สอดคล้องกับการศึกษาของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2542) ได้ศึกษาเรื่อง

สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนที่นำมาใช้มากที่สุดคือ วิธีสอนแบบปฏิบัติจริงเน้นกระบวนการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ไปพร้อมกัน บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนานเป็นกันเอง ใช้คำชมเชยเป็นการเสริมแรงจูงใจ ปัญหาที่พบคือ กิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือไม่เป็นไปตามที่กำหนดเอาไว้ในหลักสูตร จากการศึกษาของประจวบ โอนนอก (2545) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ ตามความรับรู้ของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัญหาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียน ที่เป็นปัญหาและอุปสรรค คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ตำราเรียนหรือหนังสือเรียนมีน้อย การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนล่าช้ากว่ากำหนด จากการศึกษาของ พิทยา คงนาน (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงาน กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จังหวัดหนองคาย พบว่า ด้านผู้อำนวยการโรงเรียน ขาดการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุน ด้านผู้กำกับลูกเสือ ขาดครูที่มีความรู้ความสามารถ และครูที่ผ่านการอบรมด้านลูกเสือขาดการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการมีส่วนร่วมขององค์กรและชุมชนภายนอก งบประมาณและอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ด้านการติดตามประเมินผลขาดการร่วมมือจากศึกษานิเทศก์ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน สุมาลี พงษ์ศิริรักษ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า พฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวม มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ทักษะกระบวนการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านเตรียมการสอน สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมในค่ายลูกเสือเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดกิจกรรมที่พึงประสงค์ พบว่า การดำเนินการจัดกิจกรรมได้ดี กิจกรรมตามมาตรฐานมีความเหมาะสมกับลูกเสือ ซึ่งส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นผู้นำที่กล้าแสดงออก ความเป็นมิตรต่อตนเองและผู้อื่น ปลูกฝังด้านความรักความสามัคคีนั่น ควรจัดกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นกับสถานที่และความพร้อมของลูกเสือ ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบยังขาดการให้การสนับสนุนเท่าที่ควร และต้องประสานสัมพันธ์กันของหน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบให้มากยิ่งขึ้น อภิวิทย์ กลกิจ (2551) ได้ศึกษาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกอบรมลูกเสือสามัญในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี พบว่า การวางแผนกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีการจัดกิจกรรมให้

หลากหลาย เน้นการปฏิบัติและการร่วมกิจกรรมของลูกเสือ ควรมีการวัดผลและประเมินผลตลอดปี การศึกษา เป็นระยะ ๆ ควรมีการจัดทำรายงานผลเป็นระยะและกำหนดหน้าที่ผู้รายงานผล โดยกำหนดเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน บุญหลาย หวานเพราะ (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือของโรงเรียน ในอำเภอแม่ขี้รี จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นที่ 2 พบว่า สภาพการจัด กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารีอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจาก การดำเนินการของผู้บังคับบัญชา ลูกเสือ ด้านการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ด้านการจัดทำหลักสูตรและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรม ด้านการบริหาร จัดการลูกเสือของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับที่น้อยสุด พัสกร คำโคตร (2551) ได้ศึกษาการจัด กิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในอำเภอเวียงใหญ่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น ที่ 3 พบว่าสภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญอยู่ในระดับปานกลางในด้านการฝึกอบรม ลูกเสือ และด้านการบริหารงานในกองลูกเสือรองลงมาตามลำดับ ด้านปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางในด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และรองลงมาคือด้านการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมลูกเสือขององค์กรชุมชน ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือพบว่าควรมีการร่วมมือ กันส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และให้สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

3 ด้านการวัดและประเมินผล ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ สามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับ เหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.92$ S.D. = .45) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากทุกข้อ สอดคล้องกับการศึกษาของวีระพจน์ ธรรมวงศา (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด กาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการประเมินผล ขาดการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนา ขาดเครื่องมือ ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผลการประเมินการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือไม่ได้รับความสนใจ ขาดเกณฑ์การประเมินที่เป็นมาตรฐาน ไม่มีการวิเคราะห์และสรุปผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ พิสิฐ เทพไกรวัล (2542) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่าด้านการวัดผลและประเมินผล วิธีการวัดผลที่นำมาใช้ในระดับมากที่สุดคือการสังเกต ส่วน เครื่องมือการวัดผลที่นำมาใช้มากที่สุดคือการใช้แบบทดสอบวัดการปฏิบัติจริง รองลงมาคือ แบบ สังเกตพฤติกรรม ปัญหาที่พบคือ ขาดเครื่องมือและเอกสารการวัดผล รองลงมาคือ ครูมีความเข้าใจใน การวัดผลที่น้อย ประจวบ โอนนอก (2545) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ลูกเสือ ตามความรับรู้ของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการ

ประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าด้านผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ปัญหาการกำหนดครูผู้สอน ลูกเสือไม่เหมาะสม ผู้กำกับลูกเสือมีประสบการณ์น้อยในการสอนลูกเสือ และขาดอัตราครูผู้สอน 2) ด้านครูผู้สอนลูกเสือ พบว่า ครูผู้สอนไม่มีความศรัทธาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความรับผิดชอบ ไม่ได้รับการส่งเสริม การนิเทศและติดตามผล ขาดแห่งเสริมการเรียนรู้ในด้านลูกเสือ และครูขาดความรับผิดชอบ มอบหมายให้ครูคนใดคนหนึ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพียงคนเดียว พิทยา คงนาน (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จังหวัดหนองคายด้านผู้อำนวยการโรงเรียน ขาดการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุน ด้านผู้กำกับลูกเสือ ขาดครูที่มีความรู้ความสามารถ และครูที่ผ่านการอบรมด้านลูกเสือขาดการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการมีส่วนร่วมขององค์กรและชุมชนภายนอก งบประมาณและอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ด้านการติดตามประเมินผลขาดการร่วมมือจากศึกษานิเทศก์ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน

4 ด้านการรายงานผล ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.84$ S.D. = .49) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีความคิดเหมาะสมปานกลางในข้อที่ 10 นอกนั้นก็มีความคิดเหมาะสมมากทุกข้อ ซึ่งได้สอดคล้องกับการศึกษาของ อภิวิาท กลกิจ (2551) ได้ศึกษาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกอบรมลูกเสือสามัญในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี พบว่า การวางแผนกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีการจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เน้นการปฏิบัติและการร่วมกิจกรรมของลูกเสือ ควรมีการวัดผลและประเมินผลตลอดปีการศึกษา เป็นระยะ ๆ ควรมีการจัดทำรายงานผลเป็นระยะและกำหนดหน้าที่ผู้รายงานผล โดยกำหนดเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน บุญหลาย หวานเพราะ (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือของโรงเรียนในอำเภอมัญขศิริ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นที่ 2 พบว่า สภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารีอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจาก การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ด้านการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ด้านการจัดทำหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรม ด้านการบริหารจัดการลูกเสือของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับที่น้อยสุด พัสกร คำโคตร (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในอำเภอเวียงใหญ่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ที่ 3 พบว่าสภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญอยู่ในระดับปานกลางในด้านการฝึกอบรมลูกเสือ และด้านการบริหารงานในกองลูกเสือรองลงมาตามลำดับ ด้านปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือพบว่า อยู่ในระดับปานกลางในด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และรองลงมาคือด้านการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือขององค์กรชุมชน ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือพบว่า

ควรมีการร่วมมือกันส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และให้สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก บ่งบอกได้ว่า ด้านกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ดี มีประโยชน์ดังนั้น สถานศึกษา ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่เช่นนี้อย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือเกิดการพัฒนา สามารถขยายผลจากประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมไปสู่ผู้มาใช้บริการ และชุมชนในละแวกใกล้เคียงกับสถานศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดี ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะสามารถพัฒนาคุณภาพการทำงานได้ง่ายขึ้น

2. ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ในด้านการวางแผน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการรายงานผล การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ เห็นด้วยอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ดังนั้นสถานศึกษา ควรมีการส่งเสริมแก้ไขปรับปรุงให้ครอบคลุมกับกิจกรรมลูกเสือในด้านต่าง ๆ ที่สถานศึกษาสามารถสนับสนุนให้จัดขึ้น ทั้งหมด 4 ด้าน ซึ่งการบริหารจัดการกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่จะสัมฤทธิ์ผล และเกิดประโยชน์กับตัวของผู้บังคับบัญชาลูกเสือและลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ได้สูงสุด จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ ในประเภทต่าง ๆ เช่น ลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ ลูกเสือวิสามัญ และเนตรนารี
2. ควรศึกษาความพึงพอใจและความต้องการในการจัดกิจกรรมลูกเสือประเภทต่าง ๆ เช่น ลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ ลูกเสือวิสามัญ และเนตรนารี
3. ควรศึกษาสภาพและปัญหาของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ ลูกเสือวิสามัญ และเนตรนารี ต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา

4. ควรศึกษาความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ ลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ ลูกเสือวิสามัญ และเนตรนารี ของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ในสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2533). คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 (ลูกเสือสำรอง). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2533). คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 (ลูกเสือสามัญ). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2533). คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2538). คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ (เครื่องหมายลูกเสือโลก). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2540, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ไทยเป็นเจ้าภาพงานชุมนุมลูกเสือโลก ปี 2546. ข่าวลูกเสือ. (2): 1-2.
- (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2545). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2547). รายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา. 2547. (เอกสารอัดสำเนา)
- (2549). แนวคิดการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรองจิต กว้างขวาง. (2547). การศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมลูกเสือในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัย วงษ์ชวลิตกุล. ถ่ายเอกสาร.

- กิตติศักดิ์ ทองเสมอ. (2543). ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ
โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในเขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- คุรุสภา. (2534). ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครอง หลักสูตร และวิชา
พิเศษลูกเสือ พ.ศ. 2509. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จรรยาพร ธรณินทร์. (2537, กรกฎาคม-สิงหาคม). การพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาด้าน
ลูกเสือ. ลูกเสือ. 58(2): 20.
- จตุณ ตอพล (2542) การศึกษาการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือและยุว
กาชาดในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด
ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- โชคชัย แร่ทอง. (2540). ศึกษาการปฏิบัติรูปงานการจัดกิจกรรมลูกเสือของผู้บังคับบัญชา
ลูกเสือโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา นครศรีธรรมราช.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ประจวบ โอนนอก (2545) สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ ตามความรู้
ของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิทยา คงนาม (2547) การดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 จังหวัดหนองคาย วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ตระกูล ดอกบัว. (2540). ปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต
การศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา. ถ่ายเอกสาร.

- ทรงศักดิ์ จารุมาศ. (2544). *การประเมินหลักสูตรกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตากกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
- มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- นคร จินนิกร. (2533). *บทบาทของการลูกเสือไทยในทศวรรษหน้า (2534-2543)*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง แป้นน้อย. (2539). *ทัศนะของผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีที่มีต่อการบริหารกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ-เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (2525). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พลเดช ศรีบุญเรือง. (2534). *การบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิพาก กุลหินตั้ง. (2547). *การพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พิสิฐ เทพไกรวัล .(2542). *สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- วีระพจน์ ธรรมวงศา (2541) *การจัดการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ วิทยานิพนธ์ ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- เพทาย อมาตยกุล. (2516). *ชุดความรู้ไทย ขององค์การคำครุสภา งานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.

- มัลลิกา อายุวัฒน์. (2523). ปัญหาการบริหารลูกเสือโรงเรียนในทัศนะผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.
- เย็นฤดี ลิ้มมานนท์. (2537). การศึกษาการปฏิบัติงานการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือของ ครูอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด พังงา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2528). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศึกษา พรการพิมพ์.
- วิจิตร ชินศรี. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่อำเภอเมือง ชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2523). ลักษณะทั่วไปของการบริหาร เอกสารการสอนชุดหลักและระบบ บริหารการศึกษา เล่ม 1 หน่วยที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สมมิตร.
- วิเชียร อุตสารห์. (2542). ปัญหาการบริหารงานลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ ศึกษาจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหาร การศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ สุนทรเสถียร. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคนอื่นๆ. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.
- สมคิด แสงเสริม. (2546). การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร
- สมพิศ จากภัย. (2548). การศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ สามัญรุ่นใหญ่ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สุรินทร์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. ถ่ายเอกสาร.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สว่าง โอฬาริกบุตร. (2530). *การศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน*

มัธยมศึกษากรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2,3 และ 4. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2528). *การกำหนดนโยบายของโรงเรียน:*

การวางแผนบริหารโรงเรียน ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เล่มที่ 9. กรุงเทพฯ:

ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล สามเจริญพานิช.

สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. (2532). *ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่า*

ด้วยการปกครอง หลักสูตร และวิชาพิเศษลูกเสือสามัญ (ฉบับที่ 13) พ.ศ.

2525. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2534). *ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตร และวิชา*

พิเศษลูกเสือสามัญ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว.

----- (2537). *ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตร และวิชา*

พิเศษลูกเสือสำรอง (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2522. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว.

----- (2537). *ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการ ปกครอง หลักสูตร และวิชา*

พิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุ

สภา ลาดพร้าว.

----- (2538). *ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตร และวิชา*

พิเศษลูกเสือ พ.ศ. 2509. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2538). *ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักการลูกเสือยุวกาชาดและกิจการนักเรียน. (2550, 1 กรกฎาคม). 96 ปี แห่งการสถาปนา

กิจการลูกเสือไทย. มติชน. หน้า 16.

สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน. (2549). *การศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมใน*

ค่ายลูกเสือเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ให้กับเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัด

กิจกรรมที่พึงประสงค์ รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ

- สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจกรรมนักเรียน. (2550). *การจัดกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาลูกเสือที่มีประสิทธิภาพในค่ายลูกเสือ* รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ
- สืบสานพระราชปณิธาน ในล้นเกล้ารัชกาลที่ 6. (2550, เมษายน-มิถุนายน). เลือป่า. 2(7) : สุมาลี พงษ์ศิริรักษ์. (2547). *พฤติกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- สุทัศน์ เมาลีกุล.(2539). *การลูกเสือโลก และกิจกรรมลูกเสือระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุโท เจริญสุข. (2524). *หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่.
- อรรถ ปรมาปริปตฺต. (2547). *การพัฒนาครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.*
- อุทัย หิรัญโต. (2519). *หลักสังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อานภาพ แพทยาไทย. (2543). *การพัฒนาการจัดดำเนินการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำปาง ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ ลูกเสือสามัญรุ่น ใหญ่ และผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัสนี ณ ระยอง. (2536). *การพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามทัศนะของผู้บริหารกิจกรรมลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต(การบริหารการศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- Best, John W. (1997). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Bragg, Ross Andrew. (1995). *The Boy Scout Movement in Canada ; Defining Contructs of Masculinity for the Twentieth century*. Dalhousie : Dalhousie University.
- Czepiel, Elizabeth Anne. (1992). *Volunteerism Patherns and Organization Commitment of girl Scout Leaders*. Boston : Boston College. Retrieved from Proquest File : Dissertation Abstracts Ondisc.

- Dean, John Isaac. (1992). *Scouting in America : 1910-1990 (o Scouts)*. Carolina : University of South Carolina. Retrieved from Proquest File : Dissertation Abstracts Ondisc.
- Deleo, Catherine Ann. (May. 1983) *Interraltionships between Job Satisfaction and Leisure Satisfaction for Municipal Recreation Directors in New England*. Dissertation Abstracts International. 43 ; 3638A
- Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Life A adjustment*. Chicago : American Technical Society.
- Fremont E. Kast and James E. Rosenzweig. (1970) *Organization and Management : A System Approach* New York : McGraw-Hill Book Company,
- Francis, David William. (2000). *Self-perceived leadership and skills of youth Involved in the 4-H teen leadership training camp and the summer camp Staffs of the Trapper Trails Council Boy Scout of America*. Utah : Utah University.
- Harold Koohtz and Cyril O'Donnell, (1968) *Principles of Management (New York)* : McGraw-Hill Book Company,
- Lu, Chien – cheng. (1993). *General foci and Content Elements For a new Scouting Education Curriculum of the Republic of China on Taiwan : A Delphi study*. Illinois : University of Illinois at Urbana – Champaign. Retrieved from Proquest File : Dissertation Abstracts Ondisc.
- Miller, Richard Owen. (1981). *The origins of The Boy Scout movement In Edwaedian England*. Missouri-Columbia : University of Missouri-Columbia.
- Poweel, Baden, Lord. (1984). *Ids to scout mastership. 2 nd*. New Delhu : The National Head quarters of the harat Scouts & Guide.
- Proctor, Tammy marie. (1995). *Gender, Generation, and the Politics of Politics of Quiding and Scouting in Interwar Britain (Boy Scouts, Girl Guides, Britain)*. New Jersey: Rutgers the state University of New Jersey – New Brunswick. Retrieved from Proquest File : Dissertation Abstracts Ondisc.

Rogers Nargart Jennings. (1992). *From True to New womanhood : The rise of the Girl Scouts, 1912-1930 (Camp Fier Girl, Social Feminesm)*. Stanford : Stanford Univresity. Retrieved from Proquest File : Dissertation Abstracts Ondisc.

Sterne wendy C. (1993). *The Fomation of the Scouting Movement and he Genderig of Citizenship*. Wisconsin :The University of Wisconsin-madison. Retrieved from Proquest File : Dissertation Abstracts Ondisc.

West, Robert Charles. (1988). *The educational Philosophy of Beden-powell*. South Africa: University of South Africa.

Hendee, F.C.; et al. (1984). *Wildermess User in the Pacific Northwest : Their Characteristics, Values and Management Preferences*. Washington, D.C. : USDAForest Service Research Paper PNW-61.

Mcintosh, Rw.; & Goeldner. C.R. (1986). *Tourism Principles, Practices, Philosophies*. 5Th ed. New York : John Wiley & Son. Inc.

Morgan, Clifford T.; & King, Richard A. (1991). *Introduction to Psychology*. Tokyo: International Student McGraw. Hall kogakussha. Ltd.

Remmer, V.P. (1996). *Introduction to Psychology*. New York: McGraw-Hall.

Robinson. (1979). *A Geography of Tourism*. London: Mc Donald and Evan.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ
รุ่นใหญ่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ สำหรับ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นผู้
กำกับลูกเสือ-เนตรนารี สามัญรุ่นใหญ่ เป็นผู้ตอบ

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อ
การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดสำนักงานการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขตที่ 1 – 3

3. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่
สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการและ
ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินการจัดกิจกรรม ลูกเสือสามัญ รุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัด
สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอความกรุณาท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพจริงที่ปรากฏในโรงเรียน และกรุณา
ตอบให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยรับรองว่าผลการตอบแบบสอบถามของท่าน ไม่มีผลกระทบต่อดังกล่าวแต่อย่าง
ใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดสำนักงาน
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวรัชนิวรรณ สุริยาภา

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ภาควิชาสันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในหน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. วุฒิทางลูกเสือ

- ☐ B.T.C. (ชั้นความรู้เบื้องต้น)
☐ A.T.C. (ชั้นความรู้ขั้นสูง)
☐ A.L.T.C (ชั้นผู้ช่วยผู้ให้การฝึกอบรม 3 ท่อน)
☐ L.T.C (ชั้นผู้ให้การฝึกอบรม 4 ท่อน)

3. ประสบการณ์การทำงานด้านลูกเสือ

- ☐ ระยะเวลา 4 – 6 ปี
☐ ระยะเวลา 7 – 9 ปี
☐ ระยะเวลา 10 – 12 ปี
☐ มากกว่า 13 ปี

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ
สามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจง

แบบสอบถามในตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษากทม. เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวางแผน

ส่วนที่ 2 การจัดกิจกรรม

ส่วนที่ 3 การวัดผลและประเมินผล

ส่วนที่ 4 การรายงานผล

โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อ โดยพิจารณาความหมายจากระดับคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มี ความคิดเห็นในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็น ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มี ความคิดเห็นในระดับมาก
- 5 หมายถึง มี ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือ

ข้อ	ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมลูกเสือ					
2	โรงเรียนมีการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งครูรับผิดชอบการจัดกิจกรรมลูกเสือตามระเบียบของการลูกเสือ					
3	โรงเรียนมีการจัดส่งครูเข้ารับการอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสืออย่างต่อเนื่อง					
4	ฝ่ายบริหารโรงเรียนและผู้กำกับลูกเสือมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกัน					
5	โรงเรียนมีการจัดทำแผนปฏิบัติในการจัดกิจกรรมลูกเสือตลอดปีการศึกษา					
6	โรงเรียนมีการจัดทำปฏิทินการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับปฏิทินการจัดการศึกษา					
7	ผู้กำกับลูกเสือในโรงเรียนได้รับมอบหมายงานกิจกรรมลูกเสือเหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ					
8	โรงเรียนมีการจัดทำเอกสารเพื่อให้ผู้กำกับลูกเสือทราบบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และจัดหาวัสดุในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสืออย่างเพียงพอ					
9	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ลูกเสือมีส่วนร่วมในการบริหารกองลูกเสือของตนเองและประสานกับชุมชนในการจัดกิจกรรม สาธารณประโยชน์					
10	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งเสริมให้ลูกเสือมีความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ

ข้อ	ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โรงเรียนมีการประชุมเพื่อวิเคราะห์หลักสูตร และ ชักชวนความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรลูกเสือ					
2	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นไปตาม แนวทางของข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วย การปกครอง และ การปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตาม กระบวนการของลูกเสือ					
3	โรงเรียนมีการปรับกิจกรรมตามหลักสูตรลูกเสือ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของชุมชน และ มี การใช้บุคลากรในชุมชนที่มีประสบการณ์และ ความสามารถร่วมจัดกิจกรรมลูกเสือ					
4	โรงเรียนมีการจัดทำกำหนดการฝึกอบรมลูกเสือ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแต่ละระดับ					
5	ผู้กำกับลูกเสือในโรงเรียนมีการใช้แผนการสอน ประกอบการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือ					
6	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมลูกเสือ ที่ส่งเสริมการ เป็นผู้นำ การกล้าแสดงออก					
7	โรงเรียนมีการเน้นการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติของ ลูกเสือที่มุ่งพัฒนานิสัยความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์					
8	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมลูกเสือตามขั้นตอนและ กระบวนการของลูกเสือ					
9	โรงเรียนมีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามนโยบายและแผนงาน					
10	โรงเรียนมีการนำวัฒนธรรม และเทคโนโลยี สมัยใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โรงเรียนมีการวัดผลการจัดกิจกรรมลูกเสือมีการดำเนินการตามขั้นตอนของข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ และระเบียบคณะกรรมการการบริหารลูกเสือแห่งชาติ					
2	โรงเรียนมีการวัดผลการจัดกิจกรรมลูกเสือทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
3	โรงเรียนมีการประชุมเพื่อประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ					
4	โรงเรียนมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมลูกเสือตามระบบ และระเบียบของการลูกเสือ					
5	โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามสภาพจริง					
6	โรงเรียนมีการจัดทำและสร้างเครื่องมือเพื่อวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ					
7	โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ โดยวิธีการใช้แบบทดสอบ					
8	โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ โดยวิธีการใช้กิจกรรมกลุ่ม					
9	โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ จากการทำกิจกรรมเสริมบทเรียน					
10	โรงเรียนมีการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติกิจกรรมการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่องและนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

ข้อ	ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โรงเรียนมีการรายงานการจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามแบบรายงานการลูกเสือประจำปี (ลส.5)					
2	โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน					
3	โรงเรียนมีการสรุปผล ประเมินผล เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมลูกเสือ					
4	โรงเรียนมีการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ					
5	โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ การทำความดีของลูกเสือเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนและผู้ปกครอง					
6	โรงเรียนมีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่การจัดกิจกรรมลูกเสือแก่ชุมชน					
7	โรงเรียนมีการนำลูกเสือเข้าช่วยสนับสนุนงานของชุมชนที่อยู่ใกล้โรงเรียน					
8	โรงเรียนสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมลูกเสือ					
9	โรงเรียนมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกิจกรรมและผลงานของลูกเสือเผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบ					
10	โรงเรียนมีการจัดทำบันทึกประวัติการทำความดีของลูกเสือเป็นรายบุคคล และจัดทำเกียรติบัตรเพื่อมอบแก่ลูกเสือที่บำเพ็ญประโยชน์แก่ท้องถิ่น / ชุมชน					

**ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ
รุ่นใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และข้อเสนอแนะอื่นๆ**

คำชี้แจง

ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หรือข้อเสนอแนะที่ท่านคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการ
การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
หรือเสนอแนวทางอื่นๆ เป็นต้นๆ ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือ

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรมลูกเสือ

.....

.....

.....

3. ด้านการวัดผลและการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

.....

.....

.....

4. ด้านการรายงานผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ

.....

.....

.....

5. ด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายพนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายจุมพล ลัมพาวีวัฒน์
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นายศุภกร วงศ์ปราชญ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือยุวกาชาดและกิจการนักเรียน
สถานที่ทำงาน สำนักการลูกเสือยุวกาชาดและกิจการนักเรียน
สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ
4. ชื่อ นายสายัณห์ สันทัด
ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน สำนักการลูกเสือยุวกาชาดและกิจการนักเรียน
สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ
5. ชื่อ นายนรินทร์ คำโพธิ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา
สถานที่ทำงาน เทศบาลตำบลบางเสาธง
จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวรัชนีวรรณ สุริยาภา
วัน เดือน ปีเกิด	3 เมษายน พ.ศ. 2499
สถานที่เกิด	ตำบลบางกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	12 ซอยประวิทย์และเพื่อน 4 ถนนอุดมสุข แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	นักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการลูกเสือ สำนักงานลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) จาก วิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2530	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม.) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการนันทนาการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ